สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

Q3/2026

NESDC Economic Report

ภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สาม และแนวโน้มปี 2569 - 2570

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

แถลงข่าว 16 พฤศจิกายน 2569
เวลา 09.30 น.

02-280-4085 www.nesdc.go.th mspo-center@nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2569 และแนวโน้มปี 2569 - 2570

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 2.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสที่สองของปี 2569 (%YoY) และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวจากไตรมาสที่สองของปี 2569 ร้อยละ 0.3 (%QoQ_SA)

ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น การลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัว ขณะที่การใช้จ่ายภาครัฐลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส

ด้านการผลิต สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาการขายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569 - 2570

(%YoY)	2568	2569 (f)				2570(f)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี	ทั้งปี
GDP (CVM)	2.4	3.1	2.4	2.9	2.5	2.0 - 3.0
การลงทุนรวม[1/]	4.9	9.9	9.2	11.8	11.1	6.7
ภาคเอกชน	3.5	10.1	13.5	16.2	14.1	7.9
ภาครัฐ	8.9	9.4	-1.6	1.7	3.1	3.3
การบริโภคภาคเอกชน	2.7	3.0	2.1	2.5	2.3	2.0
การอุปโภคภาครัฐบาล	0.6	3.4	0.2	-1.6	1.2	1.0
มูลค่าการส่งออกสินค้า[2/]	12.8	17.4	17.3	23.6	20.4	8.6
ปริมาณ[2/]	12.1	14.7	13.4	19.8	17.4	7.1
มูลค่าการนำเข้าสินค้า[2/]	13.4	25.8	36.0	36.6	29.3	9.1
ปริมาณ[2/]	10.3	19.2	22.4	23.6	19.5	6.1
ดุลบัญชีเดินสะพัด ต่อ GDP (%)	5.0	5.1	-8.3	1.0	0.6	1.4
เงินเฟ้อ	-0.1	-0.5	2.7	2.4	2.0	0.8 - 1.8

หมายเหตุ: [1/]การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
[2/] ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2569

คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในปี 2568 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 2.0 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 0.6 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2570

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.0 – 3.0 (ค่ากลางร้อยละ 2.5) โดยการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 และร้อยละ 7.9 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 8.6 ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.8 – 1.8 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

ปัจจัยสนับสนุน

- การขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนภาครัฐ
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน
- การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง
- การเพิ่มขึ้นของแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสุทธิ

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกท่ามกลางความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และมาตรการกีดกันทางการค้า
- ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อภาคเกษตรกรรม
- ภาระหนี้ครัวเรือนยังสูงและคุณภาพสินเชื่อ SMEs ด้อยลง

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 และปี 2570 ควรให้ความสำคัญกับ

1. **การเตรียมรองรับความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่มีความไม่แน่นอนสูง** โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงาน การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่สำคัญ และการติดตามผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงานต่อระดับราคาสินค้าและต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งเตรียมมาตรการรองรับในกรณีที่การปรับเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตส่งผ่านไปยังราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นและกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชน
2. **การดูแลการผลิตภาคเกษตรและเสริมสร้างความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกร** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเตรียมความพร้อมจัดทำแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (2) การเตรียมมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อช่วยเหลือและฟื้นฟูเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ และ (3) การยกระดับผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร
3. **การเร่งฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ (2) การดำเนินงานตามแผนการท่องเที่ยวปี 2570 ภายใต้แนวทาง The Year of Transformation และ (3) การสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง
4. **การรักษาแรงขับเคลื่อนของการส่งออก** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การบริหารจัดการเพื่อลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ (2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการแสวงหาตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง (3) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า และ (4) การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรให้กลับมาขยายตัวและแข่งขันได้ในตลาดโลก
5. **การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การยกระดับหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนให้มีการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากขึ้น และ (2) การกำหนดเงื่อนไขให้มีกลไกในการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศโดยเฉพาะ SMEs
6. **การรักษาแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน** โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 (2) การดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินฯ (3) การเร่งผลักดันการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานผ่านการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และการระดมทุนผ่านกองทุน Thailand Future Fund และ (4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 12.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อน ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 20.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซและเชื้อเพลิงอื่นๆ **การใช้จ่ายในหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และบริการด้านสุขภาพ **การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มเครื่องเรือน การขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 52.4 จากระดับ 50.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล** ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของค่าตอบแทนแรงงานร้อยละ 2.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า และค่าซื้อสินค้าและบริการลดลงร้อยละ 3.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 9.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.5 ขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลขยายตัวร้อยละ 0.6

การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 11.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 9.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การลงทุนภาคเอกชน** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.5 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 55 ไตรมาส โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 20.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 16.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดอุปกรณ์สำนักงาน และหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ ส่วนหมวดยานพาหนะขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวลดลงของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย โรงงานอุตสาหกรรม และอาคารพาณิชย์ ส่วน**การลงทุนภาครัฐ** กลับมาขยายตัวร้อยละ 1.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือร้อยละ 5.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อน ขณะที่การลงทุนในหมวดก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวของการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจเป็นสำคัญ ในขณะที่การก่อสร้างรัฐบาลลดลง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การลงทุนรวมขยายตัวร้อยละ 10.4 โดยการลงทุนภาคเอกชนและการลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 13.2 และร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 106,377 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 23.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 17.3 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 21 ไตรมาส ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมโดยเฉพาะในหมวดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ตามความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) และศูนย์ข้อมูล (Data Center) ในตลาดโลก ขณะที่การส่งออกสินค้าเกษตรขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สอง ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ โดยดัชนีปริมาณการส่งออกขยายตัวร้อยละ 19.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าประมง ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลง ส่วนดัชนีราคาสินค้าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น** อาทิ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 115.9) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 68.0) เครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 34.9) เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 25.7) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ร้อยละ 102.5) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 23.5) และแผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 32.9) **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** อาทิ อาหาร (ลดลงร้อยละ 4.8) รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 12.0) ทองคำ (ลดลงร้อยละ 5.7) และน้ำตาล (ลดลงร้อยละ 16.5) ส่วนการส่งออกสินค้าไป**ตลาดส่งออกหลักส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่อง** ได้แก่ ตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) ขณะที่การส่งออกสินค้าไปยังตลาดตะวันออกกลาง และอินเดียปรับตัวลดลง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 300,010 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 19.5

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของหมวดพืชผลเป็นสำคัญ ในขณะที่หมวดประมงกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส โดย**ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น** ได้แก่ กลุ่มพืชผัก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2) ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0) และประมง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3) ตามลำดับ ขณะที่**ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง** ได้แก่ ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 1.5) กลุ่มผลไม้ (ลดลงร้อยละ 0.7) และปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 16.3) ตามลำดับ **ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 14.1** เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ ยางพารา (เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.4) ข้าวเปลือก (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7) ปาล์มน้ำมัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.3) กลุ่มไม้ผล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4) โดยเฉพาะลำไย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80.0) และมันสำปะหลัง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.1) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ อ้อยโรงงาน (ลดลงร้อยละ 24.5) สุกร (ลดลงร้อยละ 6.1) และไก่เนื้อ (ลดลงร้อยละ 3.4) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวม**ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 14.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 1.6

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ **กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** อาทิ การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7) และการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.0) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตการแปรรูปและการถนอมผลไม้และผักปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 **กลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 อาทิ** การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4) และการผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 0.2 ในขณะที่**กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** บางรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4) การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นลดลงร้อยละ 15.1 สำหรับ**อัตราการใช้กำลังการผลิต**เฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 59.98 ต่ำกว่าร้อยละ 60.14 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 60.69 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2568

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 2.3 สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 62.39

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นสำคัญ ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น โดย**นักท่องเที่ยวต่างประเทศ**ที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวน 7.061 ล้านคน ลดลงร้อยละ 5.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่**มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว**อยู่ที่ 3.59 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 เทียบกับร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของ**นักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย)** มีจำนวน 66.67 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย**อยู่ที่ 2.90 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว**อยู่ที่ 6.48 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.0 เทียบกับร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพัก**เฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.87 ต่ำกว่าร้อยละ 68.97 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 67.25 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 23.199 ล้านคน ลดลงร้อยละ 3.8 และอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 70.27

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 6.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการจำหน่ายยานยนต์ การส่งออกสินค้า และการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ โดย (1) **ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** ขยายตัวร้อยละ 21.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.9 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 5.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (3) **ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวร้อยละ 5.7

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางบกและท่อลำเลียงและทางอากาศ เป็นสำคัญ ในขณะที่บริการขนส่งทางน้ำปรับตัวลดลง โดย (1) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เทียบกับร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า (2) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงร้อยละ 4.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า (4) **บริการสนับสนุนการขนส่ง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เทียบกับร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (5) **บริการไปรษณีย์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 เทียบกับร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 3.1

สาขาการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย (1) **การก่อสร้างภาครัฐ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจ เป็นสำคัญ ในขณะที่การก่อสร้างของรัฐบาลลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส และ (2) **การก่อสร้างภาคเอกชน** ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาสของการก่อสร้างที่อยู่อาศัย และการลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาสของการก่อสร้างอาคารที่มิใช่ที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมยังลดลง และการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ ในขณะที่การก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 3.0 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวร้อยละ 2.6 เป็นผลมาจากการก่อสร้างของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 และการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สามของปี 2569

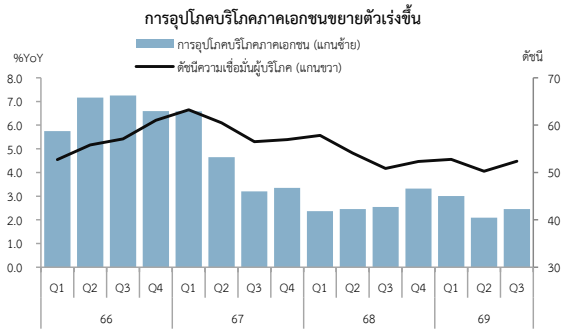
ด้านการใช้จ่าย

ในไตรมาสที่สามของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน และการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น

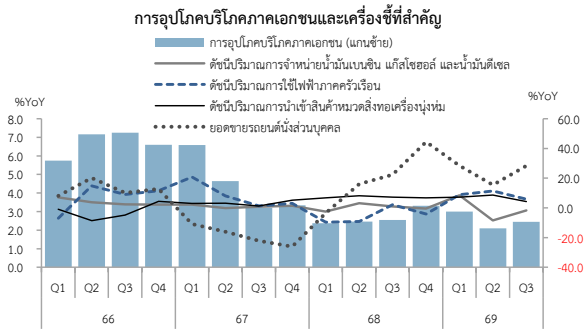
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทน**ขยายตัวร้อยละ 12.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อน ตามการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 20.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.3 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทน**ขยายตัวร้อยละ 2.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซและเชื้อเพลิงอื่นๆ **การใช้จ่ายในหมวดบริการ**ขยายตัวร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อน ตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร และบริการด้านสุขภาพ **การใช้จ่ายหมวดสินค้ากึ่งคงทน**ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 4.0 ในไตรมาสก่อน สอดคล้องกับการชะลอตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และกลุ่มเครื่องเรือน การขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 52.4 จากระดับ 50.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 2.5 เท่ากับการขยายตัวในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สศช. และ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

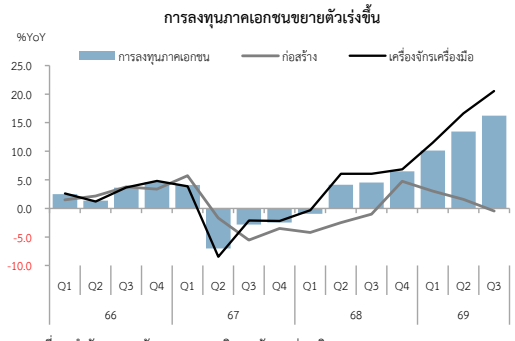

ที่มา: สศช. และ ธนาคารแห่งประเทศไทย

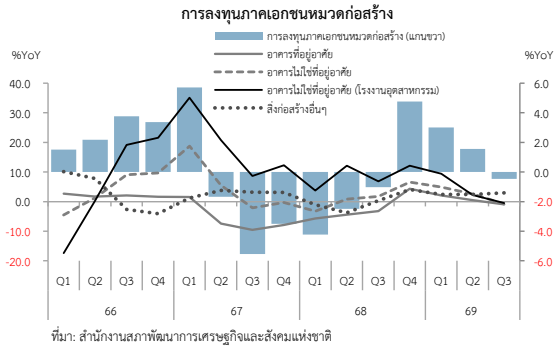
การลงทุนภาคเอกชน: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.5 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 55 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2555 โดย**การลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ**ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 20.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 16.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการลงทุนในหมวดอุปกรณ์สำนักงานสอดคล้องกับการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางประเภทชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เช่นเดียวกับการลงทุนในหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนหมวดยานพาหนะขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่**การลงทุนในหมวดก่อสร้าง**ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และการก่อสร้างอาคารไม่ใช่ที่อยู่อาศัยที่ลดลงร้อยละ 0.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีสาเหตุมาจากการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาส ที่ร้อยละ 0.5 และการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ที่ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ที่ร้อยละ 1.7 การขยายตัวดีต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสนี้สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจที่ปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 48.2 จากระดับ 44.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีความเชื่อมั่นในภาคการผลิตและมิใช่การผลิต โดยเฉพาะกลุ่มผลิตยางพาราแปรรูป กลุ่มผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม และกลุ่มโรงแรมและร้านอาหาร

การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 16.2 สูงสุดในรอบ 55 ไตรมาส ตามการเร่งขึ้นของการลงทุนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือเป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 13.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

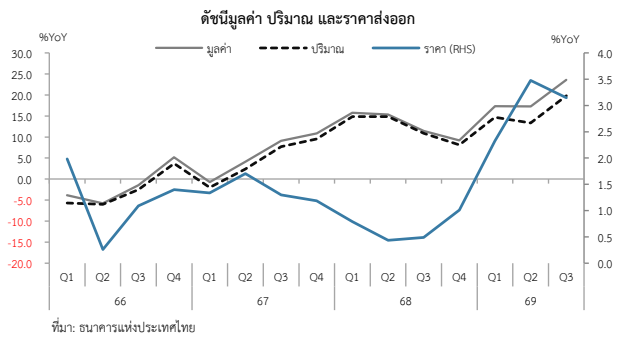

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

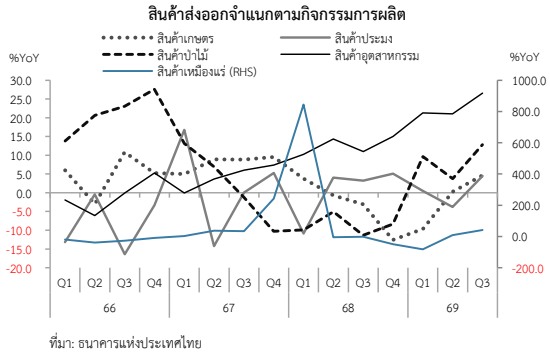
การส่งออก: มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สามของปี 2569 มีมูลค่า 106,377 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 17.3 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราการขยายตัวสูงสุดในรอบ 21 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2564 ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉพาะหมวดอิเล็กทรอนิกส์ตามความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) และศูนย์ข้อมูล (Data Center) ในตลาดโลก ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรขยายตัวร้อยละ 4.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าเกษตรเป็นสำคัญ ขณะที่ปริมาณการส่งออกยังคงลดลงตามปริมาณการส่งออกข้าวเนื่องจากการแข่งขันทางด้านราคาในตลาดโลก โดย**ดัชนีปริมาณการส่งออก**เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 23.4 และสินค้าประมงร้อยละ 4.3 ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 1.2 สำหรับ**ดัชนีราคาสินค้าส่งออก**เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ชะลอลงจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกสินค้าเกษตรร้อยละ 6.1 และสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 2.5 **เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว** มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 25.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 18.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การส่งออกในรูปของเงินบาท** มีมูลค่า 3,536 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 27.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 23.6 สูงสุดในรอบ 21 ไตรมาส ตามการเร่งขึ้นของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 300,010 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 19.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.1 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.0 และราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ด้าน**การส่งออกในรูปเงินบาท** มีมูลค่า 9,757 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.4 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

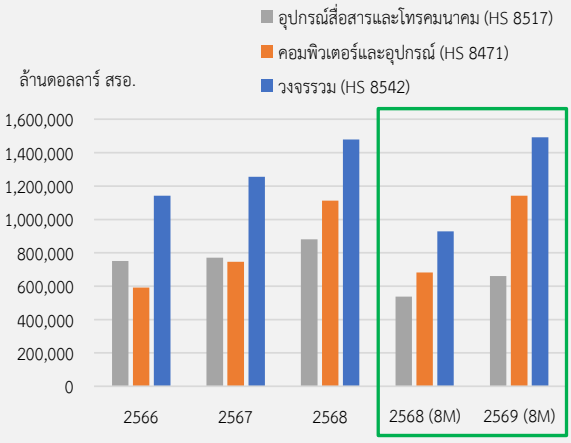

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกไทยในสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับ AI และ Data Center และนัยต่อ SMEs

นับตั้งแต่ปี 2567 เป็นต้นมา ความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับ AI และศูนย์ข้อมูล (Data Center) ทั่วโลกปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจาก**มูลค่าการส่งออกของโลกในกลุ่มสินค้าที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 เรียงตามมูลค่าการส่งออกในตลาดโลก 3 อันดับแรก** ได้แก่ (1) วงจรรวม ขยายตัวร้อยละ 60.6 (2) กลุ่มคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประมวลผล ขยายตัวร้อยละ 67.5 และ (3) กลุ่มอุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม ขยายตัวร้อยละ 23.0 (แผนภาพที่ 1) ขณะที่**สินค้าที่ไทยมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุดในกลุ่มดังกล่าว** ได้แก่ (1) กลุ่มอุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม ขยายตัวในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 134.9 (สัดส่วนร้อยละ 8.4 ต่อการส่งออกรวม) รองลงมาคือ (2) กลุ่มคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประมวลผล ขยายตัวร้อยละ 17.7 (สัดส่วนร้อยละ 6.8 ต่อการส่งออกรวม) และ (3) วงจรรวม ขยายตัวร้อยละ 15.5 (สัดส่วนร้อยละ 3.3 ต่อการส่งออกรวม)

แผนภาพที่ 1: มูลค่าส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์สำคัญของโลก

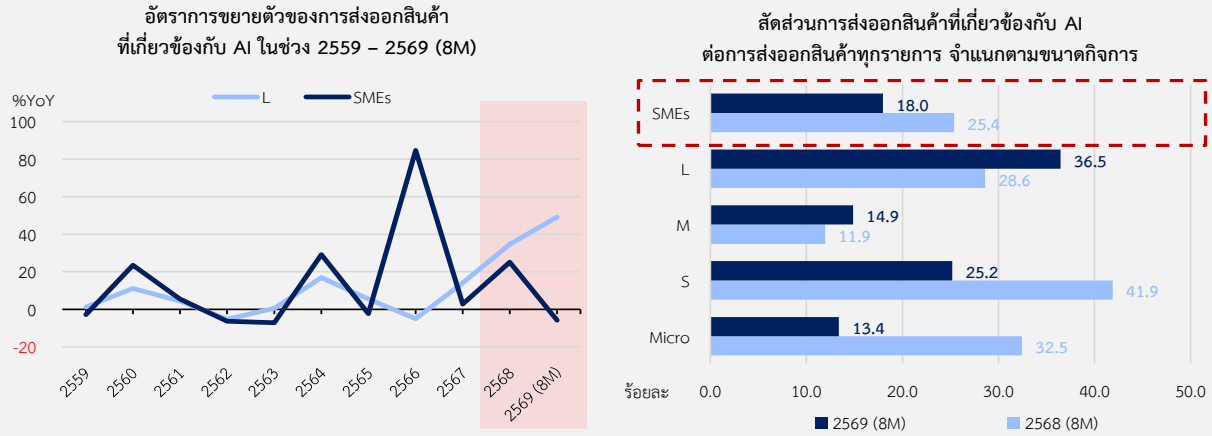

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

เมื่อพิจารณาข้อมูลการส่งออกจำแนกตามขนาดกิจการของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) พบว่า **ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 กิจการขนาดใหญ่ยังคงเป็นผู้ครองส่วนแบ่งหลักในการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ขณะที่ SMEs ได้รับประโยชน์เพียงในบางสินค้า** ทั้งนี้ การส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI (พิกัดศุลกากร 4 หลัก) มีมูลค่ารวมอยู่ที่ประมาณ 89,206 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 42.9 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.5 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยเป็นการส่งออกของกิจการขนาดใหญ่ (LE) 82,437 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 49.2 (สัดส่วนร้อยละ 92.4 เมื่อเทียบกับทุกขนาดกิจการ) ขณะที่การส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อยู่ที่ 6,690 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 5.8 (สัดส่วนร้อยละ 7.5) โดยการส่งออกของกิจการรายย่อย (Micro) และกิจการขนาดย่อม (SE) ลดลงร้อยละ 7.0 และร้อยละ 24.9 ตามลำดับ ขณะที่กิจการขนาดกลาง (ME) ยังขยายตัวร้อยละ 42.1 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาสัดส่วนการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ต่อการส่งออกสินค้าทุกรายการของ SMEs ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 18.0 ลดลงจากร้อยละ 25.4 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่สัดส่วนดังกล่าวของกิจการขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 28.6 เป็นร้อยละ 36.5 สะท้อนสัญญาณการเติบโตแบบทิศทางที่สวนทางกัน (K-Shape) ระหว่างกิจการขนาดใหญ่และ SMEs (แผนภาพที่ 2)

การส่งออกไทยในสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับ AI และ Data Center และนัยต่อ SMEs (ต่อ)

แผนภาพที่ 2: อัตราการขยายตัวและสัดส่วนการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ **AI** จำแนกตามขนาดกิจการ ปี 2559 – 2569 (8 เดือน)

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ประมวลผลโดย สศช.

เมื่อพิจารณารายสินค้า (ตารางที่ 1): พบว่า การขยายตัวของการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI มาจากอุปกรณ์สื่อสาร ซึ่งขยายตัวร้อยละ 134.9 และส่วนประกอบและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ขยายตัวร้อยละ 160.0 โดยเป็นการส่งออกของกิจการขนาดใหญ่ร้อยละ 97.8 และร้อยละ 91.8 ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกของ SMEs ที่ลดลงมาจากคอมพิวเตอร์ หน่วยประมวลผล และ HDD ซึ่งลดลงร้อยละ 70.2 โดยเฉพาะกิจการขนาดย่อมที่ลดลงถึงร้อยละ 84.4 รวมถึงวงจรรวม ที่ลดลงร้อยละ 48.3 อย่างไรก็ดี SMEs ยังมีบทบาทในกลุ่มชิ้นส่วนและอุปกรณ์ประกอบ อาทิ ลวดและเคเบิล ซึ่ง SMEs มีสัดส่วนสูงสุดที่ร้อยละ 25.8 ขยายตัวร้อยละ 112.2 แผงควบคุม/จ่ายไฟฟ้า สัดส่วนร้อยละ 13.1 ขยายตัวร้อยละ 129.9 ไดโอดและทรานซิสเตอร์ สัดส่วนร้อยละ 12.6 ขยายตัวร้อยละ 339.6 และส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ที่การส่งออกของ SMEs ขยายตัวร้อยละ 418.1 สะท้อนว่า SMEs ไทยเริ่มเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ในกลุ่มชิ้นส่วนและอุปกรณ์ประกอบ ขณะที่สินค้าขั้นสุดท้ายและสินค้าเทคโนโลยีสูงยังกระจุกตัวอยู่ในกิจการขนาดใหญ่

ตารางที่ 1: การส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI 10 อันดับแรก จำแนกตามขนาดกิจการ ช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569

HS	รายการสินค้า	มูลค่ารวม (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	ขยายตัว (%YoY)	สัดส่วน LE (%)	การขยายตัว LE (%YoY)	มูลค่า SMEs (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	สัดส่วน SMEs (%)	การขยายตัว SMEs (%YoY)
8517	อุปกรณ์สื่อสาร	22,255	134.9	97.8	134.4	487	2.2	166.3
8471	คอมพิวเตอร์ หน่วยประมวลผล และ HDD	18,055	17.7	95.1	38.5	870	4.8	-70.2
8542	วงจรรวม (IC)	8,732	15.5	95.8	22.0	362	4.2	-48.3
8473	ส่วนประกอบและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	8,268	160.0	91.8	149.0	682	8.2	418.1
8504	หม้อแปลงไฟฟ้า	5,248	37.8	96.0	36.8	209	4.0	65.8
8537	แผงควบคุม/จ่ายไฟฟ้า	2,829	16.2	86.7	8.1	371	13.1	129.9
8443	เครื่องพิมพ์	2,609	17.5	95.7	17.5	112	4.3	17.6
8541	ไดโอด ทรานซิสเตอร์	2,130	21.4	87.4	10.0	268	12.6	339.6
8544	ลวดและเคเบิล	1,781	46.9	74.0	32.8	459	25.8	112.2
8414	เครื่องสูบลมหรือสูบสุญญากาศ	1,692	20.9	90.2	16.1	156	9.2	100.4
	สินค้า AI ทั้งหมด	**89,206**	**42.9**	**92.4**	**49.2**	**6,690**	**7.5**	**-5.8**
	สินค้าอื่น ๆ	**176,944**	**9.9**	**81.1**	**4.1**	**30,532**	**17.3**	**46.3**
	รวมทั้งสิ้น	**266,150**	**19.1**	**84.9**	**17.0**	**37,222**	**14.0**	**33.1**

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ประมวลผลโดย สศช. | ขยายตัวเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน | SMEs = Micro + SE + ME

กล่าวโดยสรุป เพื่อให้กระแสการเติบโตของความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI และศูนย์ข้อมูล (Data Center) ซึ่งไทยเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทานของโลก สามารถกระจายผลประโยชน์ไปสู่ทุกระดับโดยเฉพาะ SMEs ภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญกับ (1) การดึงดูดการลงทุนจากผู้ผลิตอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับ Data Center ในสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ อาทิ อุปกรณ์สื่อสารและอุปกรณ์เครือข่าย โดยเชื่อมโยงสิทธิประโยชน์การลงทุนกับการใช้ชิ้นส่วนและผู้ผลิตในประเทศ (2) การเชื่อมโยงผู้ประกอบการไทยเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานของบริษัทข้ามชาติ ผ่านการจับคู่ธุรกิจและการพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศ (3) การยกระดับขีดความสามารถของ SMEs ในกลุ่มชิ้นส่วนที่มีศักยภาพ อาทิ แผงควบคุมไฟฟ้า และอุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทั้งด้านมาตรฐาน เทคโนโลยีการผลิต และทักษะแรงงาน (4) การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อปรับปรุงเครื่องจักรและเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ และ (5) การติดตามการทะลักเข้ามาของชิ้นส่วนนำเข้าที่ไม่ได้มาตรฐาน เพื่อให้การเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับ AI สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวร้อยละ 4.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาส่งออกร้อยละ 6.1 ขณะที่ดัชนีปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 1.2 มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ **ยาง** ขยายตัวร้อยละ 29.0 โดยปริมาณส่งออกและราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 และร้อยละ 25.5 ตามลำดับ **ทุเรียน** ขยายตัวร้อยละ 8.8 โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.4 ขณะที่ราคาส่งออกลดลงร้อยละ 4.8 **ผลไม้อื่น ๆ** ขยายตัวร้อยละ 8.0 โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 7.5 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8 ขณะที่**ข้าว** ลดลงร้อยละ 9.2 โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 20.4 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.1 **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 21.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณและราคาส่งออกร้อยละ 23.4 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่เพิ่มขึ้น** เช่น อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม (ร้อยละ 115.9) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 68.0) เครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 25.7) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ร้อยละ 102.5) ผลิตภัณฑ์โลหะ (ร้อยละ 23.5) แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน (ร้อยละ 32.9) และเคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี (ร้อยละ 13.1) เป็นต้น ส่วนมูลค่าการส่งออก**สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง** เช่น อาหาร (ลดลงร้อยละ 4.8) รถยนต์นั่ง (ลดลงร้อยละ 12.0) น้ำตาล (ลดลงร้อยละ 16.5) และอากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ (ลดลงร้อยละ 10.1) เป็นต้น ขณะที่**มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 และ**สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ลดลงร้อยละ 5.4 ตามการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่ลดลงร้อยละ 5.7

สินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ.

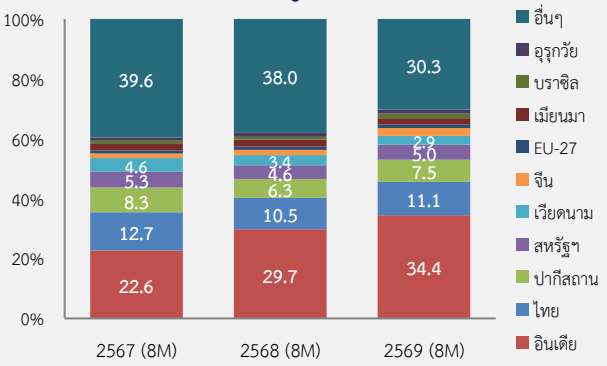
%YOY	2568						2569				สัดส่วน Q3/69(%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	
สินค้าเกษตร	**-3.0**	**3.8**	**-0.7**	**-3.1**	**-0.3**	**-12.6**	**-9.7**	**0.3**	**4.6**	**-1.1**	**5.2**
ยาง	0.4	32.4	4.4	-21.4	3.7	-8.7	-22.5	-4.9	29.0	-2.5	1.3
ทุเรียน	1.9	-0.5	-5.7	31.5	2.5	-8.7	181.1	26.7	8.8	28.7	1.0
ผลไม้อื่น ๆ	-2.6	-1.7	35.1	-9.2	6.9	-27.6	-14.4	-26.6	8.0	-11.4	0.8
ข้าว	-27.0	-23.5	-32.3	-25.0	-27.1	-26.9	-23.7	-17.1	-9.2	-16.8	1.0
สินค้าอุตสาหกรรม	**12.6**	**10.2**	**14.3**	**11.0**	**11.8**	**15.0**	**21.3**	**21.1**	**26.5**	**23.0**	**89.5**
อิเล็กทรอนิกส์	46.9	43.2	50.4	43.6	45.9	49.4	57.3	59.5	71.7	63.3	24.6
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	46.2	24.6	17.4	55.2	33.0	83.0	140.1	129.0	115.9	126.2	10.4
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	33.0	50.4	37.7	18.8	34.2	30.3	45.4	65.5	68.0	60.0	6.8
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	27.7	24.5	42.3	31.0	32.6	14.2	8.3	13.8	32.9	18.9	3.7
- คอมพิวเตอร์	138.7	130.8	210.6	125.0	158.2	91.0	20.2	10.8	27.5	18.3	3.0
เครื่องใช้ไฟฟ้า	8.5	4.5	5.8	6.6	5.6	17.9	19.6	10.9	34.9	21.8	8.9
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	-4.6	-16.5	-14.5	-4.8	-12.0	24.0	32.6	18.3	5.7	18.4	1.8
- ตู้เย็น	8.8	0.7	13.5	11.8	8.6	9.5	8.0	3.3	9.9	7.1	0.6
- เครื่องปรับอากาศ	7.2	28.0	5.2	-6.5	10.6	-4.1	0.6	-3.5	1.7	-0.4	1.1
เครื่องจักรและอุปกรณ์	14.5	14.1	17.8	14.2	15.3	12.1	21.9	22.1	25.7	23.3	9.2
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	-20.3	-4.9	-15.8	-33.3	-19.1	-24.1	6.6	43.5	102.5	48.7	3.3
ผลิตภัณฑ์โลหะ	13.9	6.7	15.9	13.7	12.0	19.3	24.5	23.2	23.5	23.7	5.3
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	0.9	7.0	3.3	-2.5	2.4	-3.4	2.0	15.2	13.1	10.2	5.8
เครื่องประดับ	20.6	4.0	9.4	23.0	12.2	50.0	107.3	12.3	15.3	45.0	3.2
ผลิตภัณฑ์ยาง	17.5	36.3	38.8	11.1	27.8	-4.6	4.7	13.2	14.6	10.8	1.9
อาหารสัตว์	8.2	13.5	9.2	2.1	8.0	8.9	5.5	10.4	17.5	11.2	0.9
เครื่องดื่ม	2.2	4.7	15.5	-0.1	6.8	-10.9	-7.4	-13.9	-2.0	-8.1	0.7
ยานยนต์	2.5	1.7	0.7	5.0	2.5	2.6	4.3	0.1	-0.8	1.2	10.7
- รถกระบะและรถบรรทุก	18.3	3.1	-21.1	44.4	7.3	52.4	53.5	55.8	5.3	33.5	3.0
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	8.1	7.4	15.4	6.3	9.5	4.2	3.8	2.7	1.7	2.7	5.2
- รถยนต์นั่ง	-2.2	42.5	39.9	-27.0	11.8	-36.2	-39.1	-42.4	-12.0	-32.7	1.8
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	24.7	20.9	9.6	2.7	11.9	61.2	-18.0	39.6	-10.1	0.3	0.8
อาหาร	1.6	-1.9	8.6	-2.7	1.3	2.7	1.9	-8.3	-4.8	-3.9	5.1
- เป็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	5.6	7.6	5.8	4.4	5.9	4.7	5.4	6.5	10.3	7.5	0.9
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	-1.1	1.3	2.9	-5.6	-0.8	-2.0	-6.9	5.3	4.5	1.0	0.8
- น้ำตาล	-18.4	-17.9	-14.4	-17.6	-16.6	-28.2	-19.3	-9.0	-16.5	-14.8	0.6
สินค้าประมง	**0.3**	**-10.9**	**4.0**	**3.2**	**-1.4**	**5.1**	**0.5**	**-3.8**	**4.5**	**0.4**	**0.4**
กุ้ง ปู กัง และล็อบสเตอร์	-0.2	-20.6	6.1	2.5	-4.3	11.0	5.9	-6.5	14.1	4.7	0.2
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	**49.8**	**119.2**	**118.0**	**84.0**	**103.8**	**-41.2**	**54.0**	**-8.2**	**-5.4**	**12.9**	**4.0**
ทองคำ	48.5	120.8	115.9	86.2	104.3	-41.4	60.2	-1.2	-5.7	16.7	3.9
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	**13.1**	**15.8**	**15.0**	**12.1**	**14.2**	**10.0**	**17.4**	**17.7**	**23.3**	**19.5**	**100.0**
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**12.8**	**15.8**	**15.4**	**11.4**	**14.1**	**9.2**	**17.4**	**17.3**	**23.6**	**19.5**	**98.6**
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	**11.7**	**13.3**	**13.3**	**9.0**	**11.8**	**11.5**	**15.4**	**18.0**	**25.2**	**19.6**	**94.7**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การส่งออกข้าวไทยท่ามกลางความท้าทายและปัจจัยเสี่ยงสำคัญ

ประเทศไทยเคยเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวอันดับหนึ่งของโลกมาอย่างยาวนานกว่า 30 ปี นับตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษ 2520 ก่อนที่อินเดียจะขึ้นเป็นผู้ส่งออกอันดับหนึ่งแทนตั้งแต่ปี 2555 โดยมูลค่าส่งออกข้าวของไทยอยู่ในอันดับ 2 ในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569 มีสัดส่วนร้อยละ 11.1 ของโลก เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2568 แต่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 เมื่อพิจารณาข้อมูลการส่งออกข้าวในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ของไทย พบว่า มูลค่าการส่งออกข้าวไทยรวมอยู่ที่ 2,963 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 16.8 การส่งออกข้าวที่ 4.99 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 19.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 18.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศผู้ส่งออกสำคัญอื่น ๆ พบว่า ไม่ใช่แค่ประเทศไทยที่ส่งออกลดลง โดยประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ 5 อันดับแรกส่วนใหญ่มีมูลค่าการส่งออกลดลงเช่นกัน ท่ามกลางความต้องการในตลาดโลกที่ชะลอลง ได้แก่ เวียดนาม สหรัฐฯ และอินเดีย ยกเว้นปากีสถาน ทั้งนี้ การส่งออกข้าวของไทยที่ลดลงร้อยละ 16.8 นับเป็นการลดลงมากที่สุดในกลุ่มประเทศดังกล่าว

แผนภาพที่ 1: สัดส่วนมูลค่าส่งออกของประเทศผู้ส่งออกข้าวสำคัญ 10 อันดับแรก

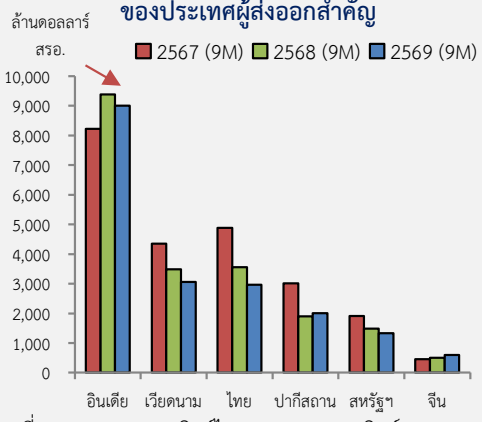

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช.

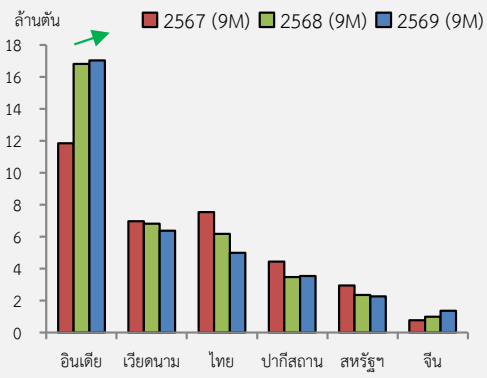
การปรับตัวลดลงของการส่งออกข้าวไทยมีสาเหตุหลักมาจากการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาเมื่อเทียบกับคู่แข่งสำคัญในตลาดโลก ภายหลังอินเดียมีการระบายข้าวในสต็อกออกสู่ตลาดโลกในช่วงที่ผ่านมา ทำให้ปริมาณการส่งออกข้าวของอินเดียเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.9 ในช่วงเดียวกันของปี 2568 โดยเฉพาะข้าวที่ไม่ใช่บาสมาติ ซึ่งเป็นกลุ่มที่แข่งขันโดยตรงกับข้าวขาวไทย ปริมาณข้าวที่ออกสู่ตลาดโลกมากขึ้นส่งผลให้ราคาส่งออกข้าวของประเทศผู้ส่งออกสำคัญส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นปีที่สอง โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ราคาส่งออกเฉลี่ยของจีน สหรัฐฯ เวียดนาม และอินเดีย ลดลงร้อยละ 12.9 ร้อยละ 6.4 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ 5.2 ตามลำดับ ขณะที่ราคาส่งออกเฉลี่ยของข้าวไทยกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ซึ่งเป็นราคาสูงที่สุดในกลุ่มประเทศผู้ส่งออกสำคัญ เช่นเดียวกับปากีสถานที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าและปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ 5 อันดับแรก พบว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ส่วนใหญ่มูลค่าการส่งออกปรับตัวลดลงสอดคล้องกับปริมาณการส่งออกที่ลดลง ได้แก่ ไทย เวียดนาม และสหรัฐฯ ยกเว้นอินเดียที่ปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 แต่มูลค่าลดลงร้อยละ 4.0 จากราคาส่งออกที่ปรับลดลง และปากีสถานที่มูลค่าและปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ตลาดส่งออกข้าวโลกเริ่มเผชิญการแข่งขันทางด้านราคาจากผู้ส่งออกอย่างจีน ซึ่งเป็นประเทศผู้ส่งออกอันดับ 6 ของโลก โดยจีนมีบทบาทมากขึ้นในการส่งออกข้าวไทยตั้งแต่ปี 2567 จากราคาส่งออกเฉลี่ยที่ต่ำกว่าทั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อินเดีย เวียดนาม ไทย ปากีสถาน และสหรัฐฯ โดยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่าการส่งออกข้าวของจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.3 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.1 ในช่วงเดียวกันของปี 2568 อย่างไรก็ตาม มูลค่าการส่งออกข้าวหอมมะลิยังขยายตัวร้อยละ 4.8 แม้ว่าปริมาณการส่งออก (สัดส่วนร้อยละ 19.2 ของปริมาณการส่งออกข้าวรวม) จะลดลงร้อยละ 7.4 โดยเป็นผลจากราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 ขณะที่ข้าวขาว (ปริมาณส่งออกมากที่สุดสัดส่วนร้อยละ 51.9) ทั้งมูลค่าและปริมาณการส่งออกลดลงร้อยละ 16.5 และร้อยละ 9.8 ตามลำดับ

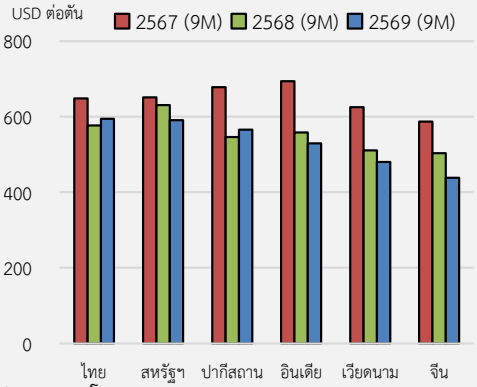
แผนภาพที่ 2: มูลค่าการส่งออกข้าวของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ

แผนภาพที่ 3: ปริมาณการส่งออกข้าวของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ

แผนภาพที่ 4: ราคาส่งออกข้าวเฉลี่ยของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ไทย กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมอินเดีย (DGCI&S) CEIC และ U.S. Census Bureau ประมวลผลโดย สศช.

การส่งออกข้าวไทยท่ามกลางความท้าทายและปัจจัยเสี่ยงสำคัญ (ต่อ)

ตารางที่ 1: ราคาเสนอขาย (Quotation) ข้าวขาว 5% ณ ท่าเรือ ของประเทศผู้ส่งออกสำคัญ (ดอลลาร์ สรอ. ต่อตัน)

ประเทศ	Q4/68 (8 ต.ค. 68)	Q1/69 (7 ม.ค. 69)	Q2/69 (1 เม.ย. 69)	Q3/69 (1 ก.ค. 69)	Q4/69 (7 ต.ค. 69)	%YoY (ต.ค. 69/ต.ค. 68)
ไทย	355	411	384	484	479	+34.9
เวียดนาม	374-378	362-366	361-365	412-416	415-419	+10.9
อินเดีย	368-372	351-355	335-339	351-355	383-387	+4.1
ปากีสถาน	344-348	363-367	344-348	408-412	396-400	+15.0

ที่มา: สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ: ราคาของเวียดนาม อินเดีย และปากีสถาน เป็นช่วงราคาเสนอขาย การคำนวณอัตราการเปลี่ยนแปลงโดยใช้ค่ากลางของช่วงราคา

อย่างไรก็ดี ราคาเสนอขายข้าวขาว 5% ของไทย ปรับตัวสูงขึ้นมากตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปี 2569 จากปริมาณผลผลิตในประเทศที่ลดลงและการเร่งเก็บสต็อกข้าวของประเทศผู้นำเข้าเพื่อรองรับความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ โดย ณ วันที่ 7 ตุลาคม 2569 ราคาข้าวขาว 5% ของไทยอยู่ที่ 479 ดอลลาร์ สรอ. ต่อตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ราคาของเวียดนาม อินเดีย และปากีสถาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9 ร้อยละ 4.1 และร้อยละ 15.0 ตามลำดับ ส่งผลให้ราคาข้าวไทยสูงกว่าคู่แข่งดังกล่าวอยู่ที่ประมาณ 62 ดอลลาร์ สรอ. ต่อตัน 94 ดอลลาร์ สรอ. ต่อตัน และ 81 ดอลลาร์ สรอ. ต่อตัน ตามลำดับ จากในช่วงเดียวกันของปีก่อนราคาข้าวไทยยังต่ำกว่าเวียดนามและอินเดีย ซึ่งเป็นแรงกดดันเพิ่มเติมต่อขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของข้าวไทยในระยะต่อไป

นอกจากนี้ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) คาดการณ์ว่าปริมาณผลผลิตข้าวตลอดทั้งปี 2569 จะอยู่ที่ประมาณ 33.8 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 3.2 จากปีก่อนหน้า โดยมีสาเหตุหลักมาจากสภาพอากาศที่แปรปรวนจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งทำให้ปริมาณผลผลิตข้าวรวมในช่วงครึ่งปีแรกปรับตัวลดลงและมีแนวโน้มต่อเนื่องไปจนถึงครึ่งปีหลัง ขณะเดียวกัน กรมการค้าต่างประเทศคาดการณ์ว่า การส่งออกข้าวทั้งปี 2569 มีแนวโน้มไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 7 ล้านตัน โดยหากจะทำให้ได้ตามเป้า ในช่วง 3 เดือนที่เหลือของปี 2569 (ต.ค.-ธ.ค. 2569) จะต้องส่งออกให้ได้ถึงเดือนละประมาณ 6.7 แสนตัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ที่ 5.5 แสนตันต่อเดือน และหากส่งออกได้ 6.5 ล้านตัน ตามที่กรมการค้าต่างประเทศประเมินไว้ จะถือเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2564 ที่ส่งออกได้ 6.3 ล้านตัน

ภายใต้สถานการณ์การแข่งขันทางด้านราคาซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่กดดันการส่งออกข้าวไทยภายหลังจากการระบายข้าวออกสู่ตลาดโลกของผู้ผลิตข้าวรายสำคัญ ประกอบกับปริมาณผลผลิตในไทยที่มีแนวโน้มลดลงจากปีก่อนหน้า ท่ามกลางภาวะที่ต้นทุนการผลิตยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะราคาปุ๋ยและราคาพลังงานในตลาดโลก รวมทั้งแนวโน้มความเสี่ยงของปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงไตรมาสแรกของปี 2570 ที่จะสร้างแรงกดดันต่อปริมาณการผลิต สถานการณ์การส่งออกข้าวไทยยังเผชิญกับข้อจำกัดจากทั้งปัจจัยภายนอกและภายในประเทศ อาทิ ปัญหาการเจรจาขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G2G) กับจีน ภาวะการเก็งกำไรราคาข้าวในประเทศ และการแข่งขันทางด้านราคาของประเทศเพื่อนบ้านและประเทศผู้ส่งออกอื่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญกับการเร่งแผนการตลาดเชิงรุกเพื่อผลักดันการส่งออกข้าวผ่านแผนการจัดคณะผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศผู้นำเข้าข้าวสำคัญเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาด ควบคู่ไปกับการสนับสนุนเกษตรกรในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทย อาทิ การลงทุนวิจัยและพัฒนาขับเคลื่อนการสร้างคุณภาพและความแตกต่างของเมล็ดพันธุ์ข้าว การพัฒนาระบบชลประทาน การสนับสนุนการรวมกลุ่มและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร และการยกระดับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรที่ทันสมัยและการส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงผ่านเครือข่ายบริการเครื่องจักรกลการเกษตรมาช่วยในการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตต่อไร่ ควบคู่ไปกับการพัฒนาและยกระดับข้าวพรีเมียมไทยเพื่อเลี่ยงตลาดสินค้าในกลุ่มที่เน้นการแข่งขันทางด้านราคา

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) การส่งออกไปยัง**ตลาดสหรัฐฯ** ขยายตัวร้อยละ 48.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 40.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และเครื่องวิดีโอ เครื่องเสียง และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ **ตลาดอาเซียน (5)** ขยายตัวร้อยละ 21.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 34.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น โทรศัพท์และส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และน้ำมันสำเร็จรูปอื่น ๆ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถยนต์และส่วนประกอบ และ**แผงสวิตช์**และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า **ตลาดสหภาพยุโรป (27)** ขยายตัวร้อยละ 29.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 19.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ ยางยานพาหนะ และน้ำมันก๊าด เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ และส่วนประกอบ และเนื้อสัตว์และส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้ **ตลาดจีน** ขยายตัวร้อยละ 16.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น โทรศัพท์และส่วนประกอบ เครื่องวิดีโอ เครื่องเสียงและส่วนประกอบ และเครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และอาหารปรุงแต่ง **ตลาดญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 20.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 18.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น รถยนต์และส่วนประกอบ ไก่ และเครื่องตัดต่อและป้องกันวงจรไฟฟ้า เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และอาหารทะเลแปรรูป **ตลาดออสเตรเลีย** ขยายตัวร้อยละ 60.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 33.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป รถยนต์และส่วนประกอบ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ และตู้เย็นและส่วนประกอบ **ตลาดเม็กซิโก** ขยายตัวร้อยละ 39.9 ชะลอลงจากร้อยละ 72.7 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และเครื่องประดับแท้ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น โทรศัพท์และส่วนประกอบ และเลนส์ **ตลาดฮ่องกง** ขยายตัวร้อยละ 64.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 7.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องประดับแท้ และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น น้ำมันสำเร็จรูป และแก้วและกระจก **ตลาด CLMV** ขยายตัวร้อยละ 9.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 12.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าส่งออกสำคัญที่ขยายตัว เช่น น้ำมันดีเซล น้ำมันก๊าด และรถยนต์และส่วนประกอบ เป็นต้น ขณะที่สินค้าส่งออกที่ลดลง เช่น ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป และน้ำตาลทราย **ตลาดตะวันออกกลาง (15)** ลดลงร้อยละ 10.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการส่งออกรถยนต์และส่วนประกอบ โทรศัพท์และส่วนประกอบ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป และคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบขยายตัว

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) ในขณะที่การส่งออกไปยังตลาดตะวันออกกลาง (15) ลดลง

ตลาดส่งออกสำคัญในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2568						2569				สัดส่วน Q3/69(%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	
มูลค่าการส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	340,232	81,907	85,430	87,450	254,787	85,445	96,170	100,572	107,847	304,589	100.0
(%YoY)	**13.1**	**15.8**	**15.0**	**12.1**	**14.2**	**10.0**	**17.4**	**17.7**	**23.3**	**19.5**	
สหรัฐอเมริกา	32.0	25.6	33.9	26.4	28.6	41.5	41.8	40.4	48.0	43.6	25.8
จีน	12.9	19.7	18.4	11.5	16.5	2.3	9.8	6.9	16.2	10.7	10.6
ญี่ปุ่น	1.1	0.0	2.1	2.2	1.5	0.2	7.0	18.9	20.0	15.3	6.7
อาเซียน (9)	4.4	5.6	10.5	4.2	6.7	-2.0	10.8	13.5	16.8	13.7	20.0
- อาเซียน (5)*	7.0	6.2	4.9	8.7	6.6	8.0	24.3	34.8	21.2	26.6	12.8
- CLMV**	1.1	4.9	18.1	-2.2	6.9	-14.8	-6.4	-12.0	9.8	-3.5	7.3
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK	9.4	7.2	11.5	5.7	8.1	13.5	20.1	19.9	29.9	23.4	8.0
สหราชอาณาจักร (UK)	5.7	6.9	18.0	7.0	10.2	-5.9	17.3	9.8	-2.7	7.4	1.1
ตะวันออกกลาง (15)***	6.5	11.5	2.0	1.4	4.9	11.2	-11.7	-0.2	-10.1	-7.6	2.6
- ซาอุดีอาระเบีย	-8.9	-7.0	-15.2	-3.2	-8.5	-10.1	-23.9	-33.4	-27.6	-28.1	0.5
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	23.4	19.5	17.1	16.8	17.8	38.3	11.8	55.9	1.5	21.6	1.0
อินเดีย	35.0	91.4	19.7	14.8	39.6	22.6	20.4	-5.1	-6.5	5.0	3.1
ออสเตรเลีย	-2.5	-13.7	-4.1	-2.5	-7.0	11.5	54.5	33.3	60.9	49.8	4.5
ฮ่องกง	2.9	-5.6	15.2	0.8	3.2	1.8	13.9	-7.1	64.5	21.7	4.1
เม็กซิโก	26.2	26.1	2.3	45.1	24.0	31.7	40.7	72.7	39.9	50.0	2.1
เกาหลีใต้	-3.1	-0.3	1.1	-7.6	-2.3	-5.9	-1.0	21.5	15.2	12.0	1.5
ไต้หวัน	12.0	20.9	12.2	15.0	15.9	0.6	-1.8	12.8	20.0	10.4	1.6

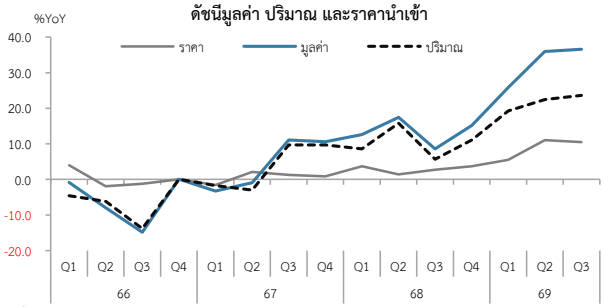
หมายเหตุ : *อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์
**CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม
***ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

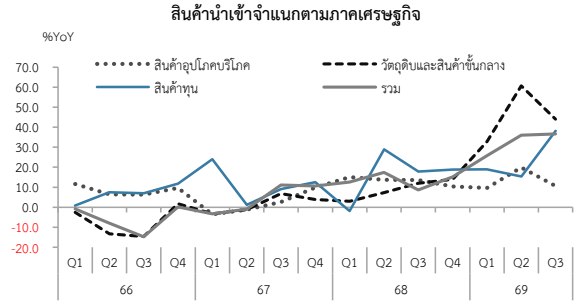
การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 102,195 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 36.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 36.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 21 ไตรมาส โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 22.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 ชะลอลงจากร้อยละ 11.0 ในไตรมาสก่อนหน้า หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 37.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 36.7 ในไตรมาสก่อนหน้า **ในรูปของเงินบาท** การนำเข้าสินค้ามีมูลค่ารวม 3,397 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 40.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 33.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 36.6 สูงสุดในรอบ 21 ไตรมาส

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 295,691 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.9 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.8 และร้อยละ 9.0 ตามลำดับ การนำเข้าในรูปเงินบาทมีมูลค่า 9,618 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าขยายตัวในทุกหมวดสินค้า โดย**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง**เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.0 ชะลอลงจากร้อยละ 60.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามปริมาณการนำเข้าที่ขยายตัวร้อยละ 28.2 ชะลอลงจากร้อยละ 42.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 ชะลอลงจากร้อยละ 13.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันดิบ และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน**ขยายตัวร้อยละ 38.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 15.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับปริมาณการนำเข้าและราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.1 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วนและคอมพิวเตอร์ รวมถึงอากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ เป็นต้น **มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค** ขยายตัวร้อยละ 10.6 ชะลอลงจากร้อยละ 19.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณนำเข้าและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0 และร้อยละ 5.4 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ยานพาหนะ โทรศัพท์มือถือ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง เป็นต้น ส่วน**มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ** ขยายตัวร้อยละ 23.1 ชะลอลงจากร้อยละ 25.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการนำเข้าทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ)

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2568						2569				สัดส่วน
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	Q3/69(%)
สินค้าอุปโภคบริโภค	**13.1**	**15.1**	**13.7**	**13.6**	**14.1**	**10.3**	**9.7**	**19.8**	**10.6**	**13.3**	**10.3**
ยานพาหนะ	17.2	-4.0	15.2	30.5	11.9	31.1	-7.0	66.3	63.2	40.6	1.0
โทรศัพท์มือถือ	13.3	2.7	13.7	18.6	11.6	17.3	23.9	20.8	16.9	20.4	1.2
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	13.4	11.4	16.2	14.7	14.2	11.5	11.5	22.9	18.9	18.0	0.9
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	3.5	17.3	8.8	-6.2	5.8	-2.6	-4.0	2.4	2.6	0.3	1.8
ยาและเวชภัณฑ์	9.4	2.7	18.2	21.4	13.9	-2.8	12.7	21.9	-4.8	9.4	0.8
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	**9.1**	**3.0**	**7.3**	**11.9**	**7.5**	**13.9**	**32.8**	**60.7**	**44.0**	**46.0**	**64.8**
- ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง	17.1	6.5	14.8	21.9	14.6	24.7	45.6	52.6	42.5	46.8	52.8
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	35.5	10.9	26.9	55.8	31.6	45.9	106.6	100.3	78.7	93.2	30.8
น้ำมันดิบ	-15.9	-5.6	-15.3	-20.5	-13.8	-22.6	-12.6	117.3	51.2	49.3	7.9
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	10.7	13.2	13.9	1.7	9.3	15.2	12.7	23.2	21.7	19.3	6.6
ก๊าซธรรมชาติ	-10.1	-2.6	-0.5	-18.9	-7.4	-18.8	-16.3	56.1	77.5	35.9	2.6
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	2.6	-2.8	4.3	1.0	0.9	8.4	9.3	28.4	13.1	17.2	6.6
สินค้าทุน	**15.5**	**-1.9**	**28.9**	**17.9**	**14.3**	**18.9**	**18.9**	**15.4**	**38.2**	**24.2**	**19.9**
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	19.0	11.5	20.6	22.4	18.3	20.9	25.3	25.0	31.3	27.3	17.7
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	28.6	24.8	37.4	27.7	30.0	25.0	29.2	21.1	23.8	24.5	7.9
คอมพิวเตอร์	-9.7	-51.0	114.9	-24.4	-10.6	-5.0	-34.1	-40.3	142.4	-2.1	2.2
อากาศยาน, เรือ, แท่น, และรถไฟ	-3.4	-16.5	-36.3	24.7	-13.3	28.0	-21.9	45.1	73.3	33.5	2.1
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	23.2	19.0	28.0	22.8	23.4	22.7	39.8	42.0	52.4	45.1	2.5
เครื่องชั่ง ตวง วัด	23.1	18.4	29.6	25.7	24.6	19.2	31.2	28.5	40.4	33.6	1.4
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	**37.0**	**67.0**	**49.8**	**-6.9**	**32.3**	**48.0**	**105.8**	**25.5**	**23.1**	**51.8**	**5.0**
ทองคำ (ไม่รวมทองรูปพรรณ)	36.1	48.9	53.9	-11.3	27.3	57.2	155.1	26.9	25.8	65.0	3.9
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	40.7	130.7	29.1	11.5	53.5	12.8	-6.1	16.9	14.0	5.4	1.1
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	**12.6**	**6.5**	**14.8**	**12.0**	**11.1**	**16.9**	**32.4**	**43.3**	**37.4**	**37.8**	**100.0**
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติดุลการชำระเงิน	**13.4**	**12.6**	**17.4**	**8.6**	**12.8**	**15.2**	**25.8**	**36.0**	**36.6**	**32.9**	**85.3**
มูลค่าสินค้านำเข้าไม่รวมทองคำ	**12.0**	**10.9**	**15.2**	**9.9**	**12.0**	**12.2**	**17.8**	**36.7**	**37.1**	**30.8**	**81.4**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2568						2569			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
สินค้าอุปโภคบริโภค	7.0	8.6	7.0	7.4	7.7	4.9	4.1	13.8	5.0	7.5
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	10.2	2.1	10.2	13.1	8.5	15.3	29.4	42.0	28.2	33.2
สินค้าทุน	10.7	-5.9	23.6	12.5	9.4	14.5	14.9	11.5	33.1	19.8
ปริมาณนำเข้ารวม	**10.3**	**8.6**	**15.8**	**5.7**	**10.0**	**11.1**	**19.1**	**22.4**	**23.6**	**21.8**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2568						2569			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
สินค้าอุปโภคบริโภค	5.7	5.9	6.2	5.7	6.0	5.1	5.4	5.2	5.4	5.3
วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง	-1.0	0.9	-2.7	-1.0	-0.9	-1.2	2.5	13.1	12.2	9.2
สินค้าทุน	4.3	4.3	4.3	4.7	4.4	3.8	3.5	3.4	3.8	3.6
ราคานำเข้ารวม	**2.9**	**3.7**	**1.4**	**2.8**	**2.6**	**3.7**	**5.5**	**11.0**	**10.5**	**9.0**

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตราการค้า (Terms of Trade) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ตามราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 3.1 โดยอัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 89.7 ต่ำกว่าระดับ 90.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าระดับ 96.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 19

อัตราการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 อัตราการค้าอยู่ที่ระดับ 91.2 เทียบกับระดับ 96.5 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกร้อยละ 3.0

ดุลการค้า กลับมาเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 11.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการส่งออกที่มีมูลค่า 106.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่ามูลค่าการนำเข้าที่ 102.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 139.0 พันล้านบาท เทียบกับการขาดดุล 182.0 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 362.5 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ **ดุลการค้าในกลุ่มเชื้อเพลิง** ขาดดุล 10.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 17.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการขาดดุล 7.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่วน**ดุลการค้าในกลุ่มทองคำ** ขาดดุล 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 0.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อหักสินค้ากลุ่มเชื้อเพลิงและทองคำออกแล้ว **ดุลการค้าในส่วนที่เหลือ** เกินดุล 15.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 15.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 18.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ดุลการค้ากลับมาเกินดุลที่ 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า และการเกินดุล 11.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 ดุลการค้าเกินดุล 4.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 28.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 139.0 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 944.9 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

%YoY	2567	2568						2569			
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M
อัตราการค้า*	98.5	96.4	96.6	96.8	96.1	96.5	96.1	93.7	90.2	89.7	91.2
%YOY	0.7	-2.1	-2.8	-1.0	-2.2	-2.0	-2.6	-3.0	-6.8	-6.6	-5.5

หมายเหตุ: *อัตราการค้า (Terms of Trade: TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

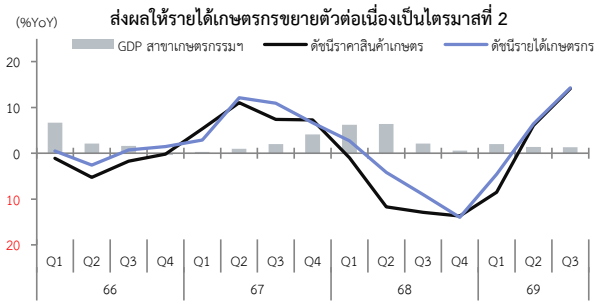
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: ขยายตัวร้อยละ 1.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผลผลิตสินค้าเกษตรหมวดประมงกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตกุ้งขาวแวนนาไม เป็นสำคัญ ขณะที่หมวดพืชผลปรับตัวลดลง เนื่องจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ส่งผลต่อสภาพอากาศที่ร้อนจัดและปริมาณฝนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยปกติ โดยในไตรมาสนี้ ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) กลุ่มพืชผัก เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 (2) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 และ (3) ประมง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) ข้าวเปลือก ลดลงร้อยละ 1.5 (2) กลุ่มผลไม้ ลดลงร้อยละ 0.7 และ (3) ปาล์มน้ำมัน ลดลงร้อยละ 16.3 ตามลำดับ ส่วน**ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 14.1** เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการ ได้แก่ (1) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.4 (2) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7 (3) ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.3 (4) กลุ่มไม้ผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.4 โดยเฉพาะลำไย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 80.0) มะม่วง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 79.8) ตามลำดับ และ (5) มันสำปะหลัง เพิ่มขึ้นร้อยละ 84.1 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) อ้อยโรงงาน ลดลงร้อยละ 24.5 (2) สุกร ลดลงร้อยละ 6.1 และ (3) ไก่เนื้อ ลดลงร้อยละ 3.4 ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้**ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 14.3** เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

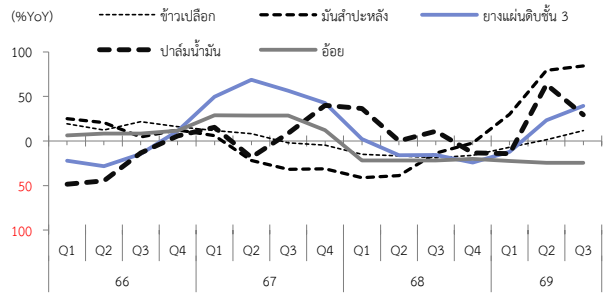
รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 และรายได้เกษตรกรโดยรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9

GDP สาขาเกษตรกรรมฯ ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า
ส่วนราคาสินค้าเกษตรขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2
ส่งผลให้รายได้เกษตรกรขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาปาล์มน้ำมัน ยางพารา มันสำปะหลัง และข้าวเปลือกปรับตัวเพิ่มขึ้น
ในขณะที่ราคาอ้อยปรับตัวลดลง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก และกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 – 60 เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศปรับตัวลดลง โดยในไตรมาสนี้ การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ใน**กลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60)** มีการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งของที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7) ตามการเพิ่มขึ้นของการผลิตกำไล และเพชร เป็นสำคัญ การผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.0) ตามวัฏจักรขาขึ้นและความต้องการที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นของสินค้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตการแปรรูปและการถนอมผลไม้และผักปรับตัวลดลงร้อยละ 5.0 และ**กลุ่มการผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 – 60** มีการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตยานยนต์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4) โดยเฉพาะรถยนต์นั่งแบตเตอรี่ไฟฟ้า รถยนต์นั่งไฮบริด และรถยนต์นั่งปลั๊กอินไฮบริด การผลิตยางนอกและยางในการหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.8) ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการผลิตยางในรถจักรยานยางนอกรถจักรยานยนต์ และยางหล่อดอก ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 0.2 และการผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีกลดลงร้อยละ 2.4 ตามลำดับ **ขณะที่กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30)** ที่เพิ่มขึ้น อาทิ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4) และการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4) อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นลดลงร้อยละ 15.1 และการต้ม การกลั่น และการผสมสุราลดลงร้อยละ 5.3 ตามลำดับ **สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 59.98 ต่ำกว่าร้อยละ 60.14 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 60.69 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 7 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสแรกของปี 2568 โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 28 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตสูงกว่า

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาการขายส่งขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ และสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้างชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 1.3 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของผลผลิตสินค้าเกษตรหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มพืชผัก และยางพารา

ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญ

ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 14.3

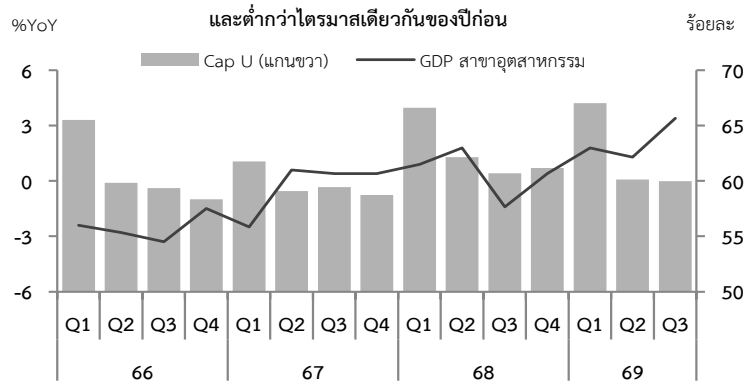
สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 3.7 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า

อัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 59.98 ต่ำกว่าร้อยละ 60.14 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 60.69 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ร้อยละ 80.00 จำนวน 1 รายการ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 85.56) ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 10 รายการ อาทิ การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 49.82) การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 49.08) การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก (ร้อยละ 47.86) การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ร้อยละ 47.65) และการผลิตน้ำมันปาล์ม (ร้อยละ 47.52) เป็นต้น

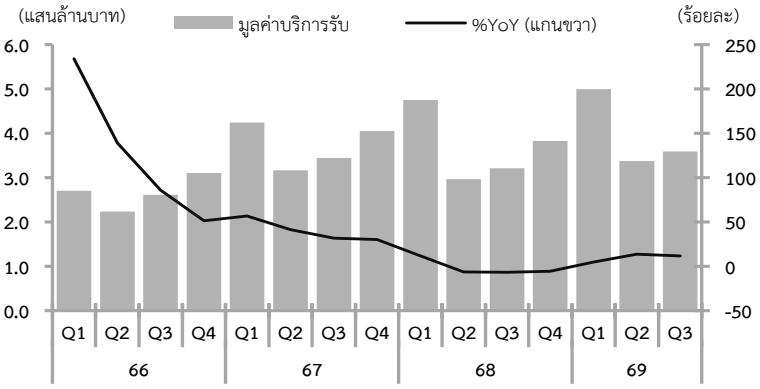
รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน และอัตราการใช้กำลังการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 62.39 ต่ำกว่าร้อยละ 63.16 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

GDP สาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4
อัตราการใช้กำลังการผลิตในไตรมาสนี้ ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้า
และต่ำกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และ สศช.

มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสที่สามของปี 2569
มีจำนวน 3.59 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

การปรับปรุงระเบียบวิธีการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2542 – 2569

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้เริ่มดำเนินการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งดำเนินการจัดทำ MPI ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันโดยใช้วิธีคำนวณดัชนีปริมาณแบบลาสเปร์สที่ใช้น้ำหนักคงที่ (Fixed-weight Laspeyres Volume Index)[1] โดยในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2568 ที่ผ่านมา สศอ. มีการปรับปรุงดัชนี MPI ที่สำคัญ ประกอบด้วย

(1) การปรับปีฐานจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ ปี 2543 2554 2559 และ 2564 ตามลำดับ

(2) การปรับคุ้มรวมผลิตภัณฑ์ ได้แก่

ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2558 เพิ่มสินค้าสำคัญ ๆ ในกลุ่มการผลิตยานยนต์ (TSIC : 2910) อาทิ การผลิตเครื่องยนต์ดีเซล และเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ตามลำดับ

ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2560 เพิ่มสินค้าสำคัญ ๆ ในกลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร (TSIC : 10) อาทิ กาแฟ กะทิ ตามลำดับ กลุ่มการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (TSIC : 2610) ได้แก่ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (PCB) เป็นต้น และกลุ่มการผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า (TSIC : 2710) ได้แก่ มอเตอร์ไฟฟ้า เป็นต้น

ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2562 เพิ่มสินค้าสำคัญ ๆ ในกลุ่มการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป (TSIC : 1080) อาทิ อาหารสัตว์เลี้ยงสำเร็จรูป อาหารไก่สำเร็จรูป ตามลำดับ กลุ่มการผลิตปุ๋ยเคมีและสารประกอบไนโตรเจน (TSIC : 2012) ได้แก่ ปุ๋ยเคมี เป็นต้น และกลุ่มการผลิตชิ้นส่วนและแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ (TSIC : 2610) ได้แก่ Printed Wiring Broad (PWB) เป็นต้น

ครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2567 เพิ่มสินค้าสำคัญ ๆ อาทิ (TSIC : 2910) การผลิตรถยนต์ไฮบริด และรถยนต์ปลั๊กอินไฮบริด

ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2568 เพิ่มสินค้าสำคัญ ๆ ได้แก่ (TSIC : 2910) การผลิตรถยนต์แบตเตอรี่ไฟฟ้า

(3) การปรับกรอบโรงงาน สศอ. ได้มีการพิจารณาปรับปรุงกรอบโรงงานเป็นประจำในทุก ๆ ปี

การปรับปรุงระเบียบวิธีการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2542 - 2570

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม The Japan International Cooperation Agency (JICA) กรุงเทพธุรกิจ รวบรวมและประมวลผลโดย สศช.

[1] ดัชนีปริมาณแบบลาสเปร์สที่ใช้น้ำหนักคงที่ (Fixed-weight Laspeyres Volume Index) คือ ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินค้าและบริการที่แท้จริง โดยตรึงโครงสร้างราคาของปีฐานเดียว คงที่ไว้นานหลายปี (เช่น เปลี่ยนปีฐานทุก 5 หรือ 10 ปี) แล้วนำราคานั้นมาเป็นน้ำหนักในการคำนวณการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินค้าในปีปัจจุบันเทียบกับปีฐาน

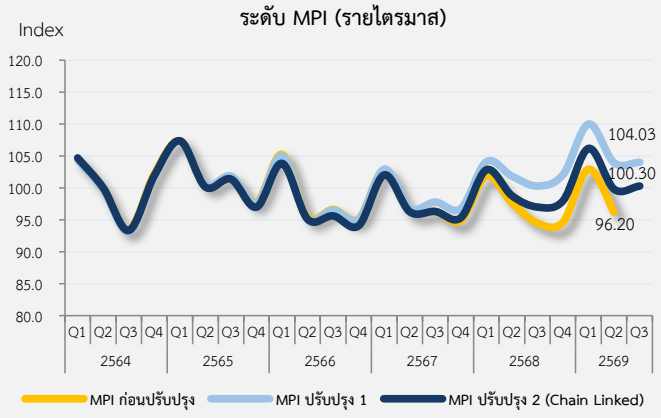
การปรับปรุงระเบียบวิธีการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2542 – 2569 (ต่อ)

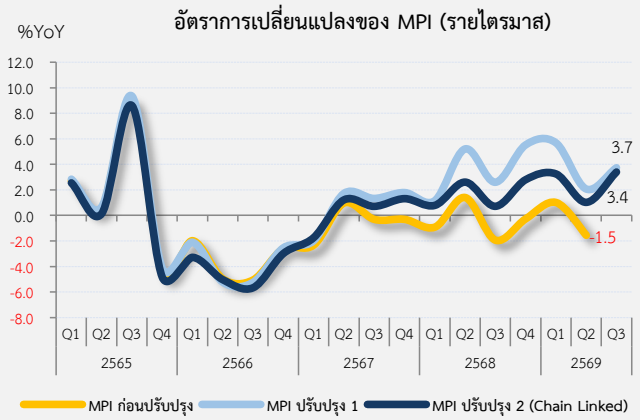
ล่าสุด ในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2569 สศอ. ได้ดำเนินการปรับปรุงการจัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) เพื่อเพิ่มความครอบคลุมของภาคการผลิตและสะท้อนโครงสร้างอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้นในหลายกลุ่มผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งได้รับประโยชน์จากความต้องการสินค้าเทคโนโลยีและดิจิทัลที่เพิ่มขึ้น โดยมีการปรับปรุงสำคัญ 2 ครั้ง ดังนี้

(1) การปรับปรุงครั้งที่ 1 ในการเผยแพร่ MPI ประจำเดือนสิงหาคม 2569 เมื่อเดือนกันยายน 2569 ประกอบด้วย **(1) การเพิ่มผลิตภัณฑ์จำนวน 3 รายการ** ได้แก่ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook หรือ Laptop) อุปกรณ์ในการรับและการส่งสัญญาณแบบออปติคอล และเครื่องสำรองไฟสำหรับเครื่องประมวลผลข้อมูล[2] **(2) การเพิ่มโรงงานตัวอย่าง (Sample Size : n) จำนวน 26 โรงงาน ครอบคลุมผลิตภัณฑ์จำนวน 5 รายการ** ได้แก่ วงจรรวม (Integrated Circuits) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook หรือ Laptop) อุปกรณ์ในการรับและการส่งสัญญาณแบบออปติคอล และเครื่องสำรองไฟสำหรับเครื่องประมวลผลข้อมูล[3] ตามลำดับ และ **(3) การปรับปรุงฐานข้อมูล** โดยนำโรงงานที่ยุติกิจการหรือหยุดการผลิตออกจากการคำนวณ ทั้งนี้ ผลจากการปรับปรุงดังกล่าวทำให้จำนวนรายการอุตสาหกรรมระดับ 8 หลัก (TSIC) ที่ใช้ในการคำนวณ MPI เพิ่มขึ้นจากเดิม 289 รายการ เป็น 292 รายการ และความครอบคลุมของมูลค่าเพิ่มในตะกร้าสินค้า MPI เพิ่มขึ้นจากเดิมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.68 เป็นร้อยละ 86.10 ของ GDP สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมปี 2568

(2) การปรับปรุงครั้งที่ 2 ในการเผยแพร่ MPI ประจำเดือนกันยายน 2569 เมื่อเดือนตุลาคม 2569 โดยมีสาระสำคัญ คือ **การปรับเปลี่ยนวิธีคำนวณ** (Methodological transition) จากดัชนีปริมาณแบบลาสเปร์สที่ใช้น้ำหนักคงที่ (Fixed-weight Laspeyres Volume Index) ไปเป็นดัชนีปริมาณแบบเชื่อมโยงต่อเนื่อง (Chained Laspeyres-type Volume Index[4]) โดยใช้อ้างอิงปี 2564 และ**การปรับปรุงค่าน้ำหนักเป็นรายปี** เพื่อให้สะท้อนโครงสร้างการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไปได้ดียิ่งขึ้น

ในปี 2570 สศอ. จะดำเนินการปรับปรุงดัชนีอุตสาหกรรมประจำปี ซึ่งจะพิจารณา ค่าถ่วงน้ำหนัก ความครอบคลุม และข้อมูลโรงงานในกรอบตัวอย่าง เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของผลผลิตที่แท้จริงของภาคอุตสาหกรรมในระยะต่อไป

---

[2] TSIC 26201.010 คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook หรือ Laptop) อยู่ในหมวด TSIC 26201 การผลิตและการประกอบคอมพิวเตอร์ TSIC 26303.010 อุปกรณ์ในการรับและการส่งสัญญาณแบบออปติคอล อยู่ในหมวด TSIC 26303 การผลิตอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้ในการรับและการส่งสัญญาณทางวิทยุและโทรทัศน์ และ TSIC 27901.010 เครื่องสำรองไฟสำหรับเครื่องประมวลผลข้อมูล อยู่ในหมวด TSIC 27901 การผลิตเครื่องจ่ายไฟฟ้าสำรอง

[3] TSIC 26104.020 วงจรรวม (Integrated Circuits) อยู่ในหมวด TSIC 26104 การผลิตอุปกรณ์กึ่งตัวนำและวงจรรวม TSIC 26109.010 ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ อยู่ในหมวด TSIC 26109 การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ TSIC 26201.010 คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook หรือ Laptop) อยู่ในหมวด TSIC 26201 การผลิตและการประกอบคอมพิวเตอร์ TSIC 26303.010 อุปกรณ์ในการรับและการส่งสัญญาณแบบออปติคอล อยู่ในหมวด TSIC 26303 การผลิตอุปกรณ์สื่อสารที่ใช้ในการรับและการส่งสัญญาณทางวิทยุและโทรทัศน์ และ TSIC 27901.010 เครื่องสำรองไฟสำหรับเครื่องประมวลผลข้อมูล อยู่ในหมวด TSIC 27901 การผลิตเครื่องจ่ายไฟฟ้าสำรอง ตามลำดับ

[4] ดัชนีปริมาณแบบเชื่อมโยงต่อเนื่อง (Chained Laspeyres-type Volume Index) คือ ตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินค้าและบริการที่แท้จริง (Real Volume) โดยคำนวณการเติบโตแบบ Laspeyres Index (วิธีการคำนวณดัชนีโดยใช้ราคาของปีก่อนหน้าเป็นน้ำหนักในการถ่วง) ปีต่อปี แล้วนำอัตราการเติบโตของแต่ละช่วงปีมาคูณเชื่อมโยงต่อกันเป็นลูกโซ่

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นสำคัญ ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยในไตรมาสนี้ **นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย** มีจำนวน 7.061 ล้านคน ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 5.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของนักท่องเที่ยวระยะใกล้ (short-haul)[1] เป็นสำคัญ โดยมีจำนวน 5.330 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 75.48) ลดลงร้อยละ 6.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ มาเลเซีย (ลดลงร้อยละ 26.6) อินเดีย (ลดลงร้อยละ 17.6) และเกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 30.6) ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางจากระยะไกล (long-haul)[2] มีจำนวน 1.731 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 24.52) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า อาทิ อิสราเอล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.4) รัสเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.0) และคาซัคสถาน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.1) โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.291 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 18.28) มาเลเซีย 0.866 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 12.26) อินเดีย 0.484 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.85) ญี่ปุ่น 0.275 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.89) และไต้หวัน 0.274 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.88) ตามลำดับ โดยในไตรมาสนี้ **มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ**[3] อยู่ที่ 3.59 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 เทียบกับร้อยละ 13.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วน**การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย)** มีจำนวน 66.67 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมเยือนคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 4.193 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.29) กาญจนบุรี 3.699 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.55) ประจวบคีรีขันธ์ 2.556 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.83) เพชรบุรี 2.478 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.72) และพระนครศรีอยุธยา 2.330 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 3.49) ตามลำดับ สำหรับ**รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย**อยู่ที่[4] 2.90 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เทียบกับร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า จังหวัดที่มีรายรับจากผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 25,929 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 8.96) เชียงใหม่ 14,877 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 5.14) ภูเก็ต 9,902.4 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 3.42) ประจวบคีรีขันธ์ 9,901.7 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 3.42) และสุราษฎร์ธานี 9,559 ล้านบาท (สัดส่วนร้อยละ 3.30) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มี**รายรับรวมจากการท่องเที่ยว**[5] 6.48 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.0 เทียบกับร้อยละ 7.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**อัตราการเข้าพักเฉลี่ย**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 67.87 ต่ำกว่าร้อยละ 68.97 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 67.25 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 23.199 ล้านคน ลดลงร้อยละ 3.8 สร้างมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวอยู่ที่ 1.195 ล้านล้านบาท เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 0.890 ล้านล้านบาท ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 2.085 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 70.27

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 19 ร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยปรับตัวเพิ่มขึ้น

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 6.48 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.0

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 67.87 ต่ำกว่าร้อยละ 68.97 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 67.25 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

[1] นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะใกล้ที่ใช้ระยะเวลาบินน้อยกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และตะวันออกกลาง

[2] นักท่องเที่ยวต่างประเทศในกลุ่มตลาดระยะไกลที่ใช้ระยะเวลาบินมากกว่า 6 ชั่วโมง ได้แก่ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคยุโรป อเมริกา และแอฟริกา

[3] มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

[4] รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมเยือน และรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

[5] รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์: ขยายตัวร้อยละ 6.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของการจำหน่ายยานยนต์ การส่งออกสินค้า และการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ ตามลำดับ โดยในไตรมาสนี้ **(1) ดัชนีการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 21.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 11.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของหมวดการขายยานยนต์ เป็นสำคัญ **(2) ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 5.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของหมวดการขายปลีกในร้านค้าทั่วไป หมวดการขายปลีกโดยไม่มีร้านค้า (อาทิ การขายตรง การขายปลีกโดยเครื่องขายสินค้าแบบหยอดเหรียญ และการขายออนไลน์) และหมวดการขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ เป็นสำคัญ และ **(3) ดัชนีการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13 ร้อยละ 2.8 แต่ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของหมวดการขายส่งของใช้ในครัวเรือน อย่างไรก็ตาม หมวดการขายส่งสินค้าเฉพาะประเภทอื่น ๆ (อาทิ การขายส่งเครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้) ปรับตัวเพิ่มขึ้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.8 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 22 ร้อยละ 6.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของการจำหน่ายยานยนต์ การส่งออกสินค้า และการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ ตามลำดับ

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: ขยายตัวร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางบกและท่อลำเลียงและทางอากาศ เป็นสำคัญ ในขณะที่ บริการขนส่งทางน้ำปรับตัวลดลง โดยในไตรมาสนี้ **(1) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินและดีเซล เป็นสำคัญ และ **(2) บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของปริมาณเที่ยวบินภายในประเทศ เป็นสำคัญ ในขณะที่ **(3) บริการขนส่งทางน้ำ** ลดลงร้อยละ 4.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศทางน้ำ เป็นสำคัญ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เทียบกับร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 เทียบกับร้อยละ 7.0 ในไตรมาสก่อนหน้า

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 20 ร้อยละ 3.1 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของบริการขนส่งสินค้าทางบกและท่อลำเลียงและทางอากาศ เป็นสำคัญ ในขณะที่บริการขนส่งทางน้ำปรับตัวลดลง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 2.4 และบริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 4.4 ในขณะที่บริการขนส่งทางน้ำลดลงร้อยละ 1.3 ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 4.6 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 8.3

สาขาการก่อสร้าง: ขยายตัวร้อยละ 0.1 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจ ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนปรับตัวลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส โดยในไตรมาสนี้ **(1) การก่อสร้างภาครัฐ**เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**การก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจ**เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการเบิกจ่ายลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์-ศูนย์วัฒนธรรม โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น-หนองคาย และโครงการการพัฒนานวัตกรรมชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามลำดับ ในขณะที่**การก่อสร้างของรัฐบาล**ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการเบิกจ่ายการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ เช่น โครงการก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และโครงการจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เป็นต้น **(2) การก่อสร้างภาคเอกชน** ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างที่อยู่อาศัยลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการขอใบอนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยและการอนุญาตจัดสรรที่ดิน และการลดลงของปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างพื้นฐานสำคัญ ๆ ตามลำดับ และการก่อสร้างอาคารที่มิใช่ที่อยู่อาศัยลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 0.8 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมลดลงครั้งแรกในรอบ 14 ไตรมาส ร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างอื่น ๆ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 3.0 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับ**ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง**เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 6.2 เทียบกับร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดสำคัญ ๆ อาทิ หมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 16.2) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 12.9) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 9.4) และหมวดกระเบื้อง (ร้อยละ 3.7) เป็นต้น

สาขาการก่อสร้างขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 0.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการกลับมาขยายตัวของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างรัฐวิสาหกิจ ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 9 ร้อยละ 6.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 สาขาการก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 เป็นผลมาจากการก่อสร้างของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 และการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3

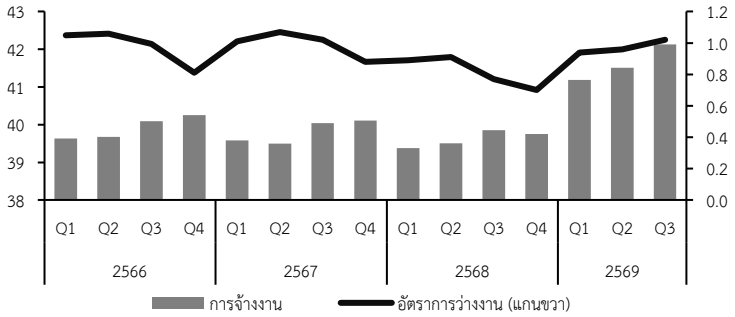
ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 ตามการขยายตัวของทั้งผู้มีงานทำในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตร[6] โดยเฉพาะสาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และสาขาก่อสร้าง ตามลำดับ ในขณะที่อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สามของปี 2569 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 42.13 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 เทียบกับร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**ผู้มีงานทำภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 29.30) เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 6.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการจ้างงานในกลุ่มการปลูกข้าว ในขณะที่**ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 70.70) เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการจ้างงานในสาขาการขายส่งและการขายปลีกฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3) และสาขาก่อสร้าง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.0) ตามลำดับ สำหรับ**อัตราการว่างงาน**ในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 1.02 สูงกว่าร้อยละ 0.95 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 0.77 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมี**ผู้ว่างงานเฉลี่ย**จำนวน 4.349 แสนคน สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.009 แสนคนในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.100 แสนคนในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ตามการเพิ่มขึ้น ของผู้มีงานทำทั้งในภาคเกษตร และนอกภาคเกษตร

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.02 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าและไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ย 9 เดือนแรกของปี 2569 ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในภาคเกษตร สาขาขายส่งและขายปลีกฯ และสาขาก่อสร้างเป็นสำคัญ และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.97

ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 ตามการเพิ่มขึ้นของทั้งผู้มีงานทำภาคเกษตรและผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.02

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	สัดส่วน	2567		2568						2569			
	Q3/69	ทั้งปี	ทั้งปี	H1*	H2*	Q1	Q2	Q3	Q4	H1*	Q1	Q2	Q3
ผู้มีงานทำรวม	100.00	-0.3	-0.4	-0.2	-0.7	-0.5	0.02	-0.5	-0.9	4.8	4.6	5.1	5.7
- ภาคเกษตร	29.30	-4.4	-2.2	-2.0	-3.2	-3.1	-0.9	-2.9	-3.4	6.4	6.2	6.5	4.1
- นอกภาคเกษตร	70.70	1.50	0.40	0.44	0.39	0.50	0.40	0.60	0.20	4.3	4.0	4.5	6.4
อุตสาหกรรม	15.34	0.40	3.50	-0.2	1.89	-0.4	0.10	2.60	1.20	1.3	2.2	0.4	1.8
ก่อสร้าง	5.42	2.00	-6.2	-4.4	-6.4	-5.1	-3.7	-5.4	-7.4	4.3	0.4	8.3	12.0
ขายส่งและการขายปลีก	17.09	-0.7	-2.4	-2.2	0.34	-3.1	-1.2	1.50	-0.8	5.7	7.3	4.2	5.7
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	8.69	7.70	0.80	3.33	-0.8	3.50	3.10	-0.6	-1.1	3.6	1.5	5.8	9.3
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.36	40.16	40.10	40.16	40.09	40.11	40.20	40.13	42.04	41.91	42.16	42.59
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.81	39.65	39.45	39.80	39.38	39.51	39.85	39.75	41.35	41.19	41.51	42.13
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.402	0.324	0.362	0.295	0.358	0.366	0.310	0.280	0.397	0.393	0.401	0.434
อัตราการว่างงาน (%)		1.00	0.81	0.90	0.74	0.89	0.91	0.77	0.70	0.94	0.94	0.95	1.02

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ประมวลโดย สศช.

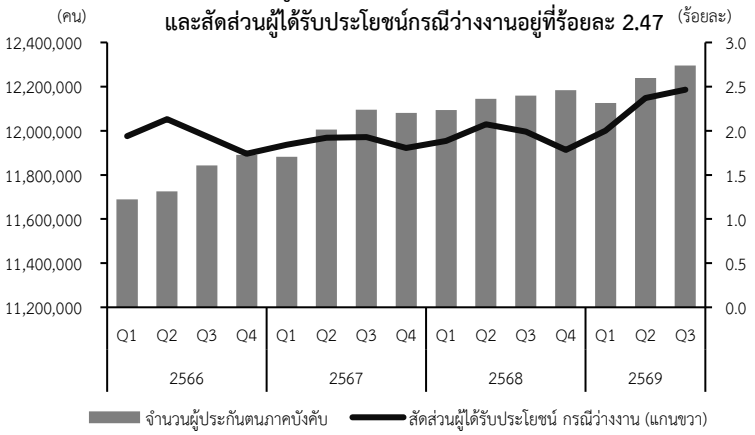
[6] ในไตรมาสที่ 1 ปี 2569 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) มีการปรับแบบสอบถามจนส่งผลต่อจำนวนกำลังแรงงานในการสำรวจ

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมลดลงครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ตามการลดลงของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมภาคสมัครใจตามมาตรา 39 ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมลดลงร้อยละ 0.004 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) (สัดส่วนร้อยละ 6.43) ลดลงร้อยละ 3.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ผู้ประกันตนภาคบังคับ (มาตรา 33) (สัดส่วนร้อยละ 49.53) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 20 ร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) (สัดส่วนร้อยละ 44.04) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดย**จำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงาน ตามมาตรา 33** เฉลี่ยจำนวน 3.032 แสนคน สูงกว่าจำนวน 2.898 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าจำนวน 2.418 แสนคน ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับ**สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33** เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.47 สูงกว่าร้อยละ 2.37 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 1.99 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมลดลงครั้งแรกในรอบ 2 ไตรมาส ร้อยละ 0.004 ตามการลดลงของผู้ประกันตนตามความสมัครใจตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ขณะที่ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 ยังคงเพิ่มขึ้น

สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 อยู่ที่ร้อยละ 2.47 สูงกว่าร้อยละ 2.37 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 1.99 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตนภาคบังคับ 12.295 ล้านคน
และสัดส่วนผู้ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.47

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ประมวลโดย สศช.

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2567	2568								2569		
	ทั้งปี	ทั้งปี	H1*	H2*	Q1	Q2	Q3	Q4	H1*	Q1	Q2	Q3
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33)[1/]	12,081	12,184	12,145	12,184	12,094	12,145	12,159	12,184	12,239	12,126	12,239	12,296
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39)[2/]	1,720	1,650	1,661	1,650	1,701	1,661	1,646	1,650	1,647	1,653	1,647	1,598
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40)[3/]	11,012	11,035	11,009	11,035	11,003	11,009	11,022	11,035	10,980	10,957	10,980	10,934
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,813	24,869	24,814	24,869	24,799	24,814	24,828	24,869	24,867	24,736	24,867	24,827
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	218	217	252	217	228	252	242	217	290	242	290	303
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.80	1.78	2.07	1.78	1.89	2.07	1.99	1.78	2.37	2.00	2.37	2.47

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: [1/] ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

[2/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

[3/] ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้ คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานนอกระบบ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

ผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2569 ต่อเศรษฐกิจไทย

สถานการณ์อุทกภัยในช่วงฤดูฝนปี 2569 ส่งผลกระทบต่อหลายพื้นที่ของประเทศ โดยในช่วงวันที่ 16 กันยายน – 10 พฤศจิกายน 2569 ครอบคลุมพื้นที่ประสบอุทกภัยรวม 58 จังหวัด[1] ประชาชนได้รับผลกระทบประมาณ 6.80 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 9.65 ของประชาชนทั้งประเทศ) หรือคิดเป็น 2.21 ล้านครัวเรือน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อที่อยู่อาศัย ระบบคมนาคม และทรัพย์สินของประชาชนในวงกว้าง โดยมีที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหายจำนวน 80,169 หลัง และรถยนต์ได้รับความเสียหายประมาณ 1.00 แสนคัน คิดเป็นมูลค่าความเสียหายเบื้องต้นรวม 50,726 ล้านบาท ซึ่งภาครัฐได้เร่งดำเนินมาตรการช่วยเหลือและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2569 มีผู้ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือจำนวน 2.57 ล้านครัวเรือน และได้รับการโอนเงินช่วยเหลือแล้ว 1.73 ล้านครัวเรือน หรือคิดเป็นร้อยละ 67.08 ของผู้ยื่นคำขอทั้งหมด คิดเป็นวงเงินช่วยเหลือสะสม 12,703.26 ล้านบาท

ความเสียหายจากสถานการณ์ อุทกภัย

ข้อมูลเบื้องต้น ณ วันที่ 1 ก.ย. – 1 พ.ย. 2569

ที่มา: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

ในการประเมินผลกระทบต่อภาคการผลิตจากสถานการณ์อุทกภัย[2] สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ทำการรวบรวมข้อมูลและประเมินมูลค่าความเสียหายในเบื้องต้นคาดว่า**มีมูลค่าความเสียหายรวมประมาณ 45,068 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 0.12 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ปี 2568** โดยแบ่งเป็น 3 ภาคเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่

(1) **ภาคเกษตร** (สัดส่วนร้อยละ 8.75 ของ GDP) มีพื้นที่เกษตรและการประมงได้รับผลกระทบรวมประมาณ 1.99 ล้านไร่[3] และ**มีมูลค่าความเสียหายประมาณ 22,355.91 ล้านบาท** หรือคิดเป็นร้อยละ 0.84 ของ GDP ภาคเกษตร โดยเป็นความเสียหายในหมวดพืชมากที่สุด มีพื้นที่ได้รับผลกระทบ 1.859 ล้านไร่ เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ 176,004 ราย คิดเป็นมูลค่าความเสียหาย 21,534.67 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ หมวดปศุสัตว์และหมวดประมง มูลค่า 472.90 ล้านบาท[4] และ 348.34 ล้านบาท ตามลำดับ

---

[1] ประกอบด้วย เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา ตาก เพชรบูรณ์ พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร สุโขทัย นครสวรรค์ อุทัยธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ ยโสธร ชัยภูมิ ขอนแก่น นครราชสีมา นครนายก สระแก้ว ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด อ่างทอง ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี กาญจนบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระบี่ พังงา ภูเก็ต นครศรีธรรมราช ตรัง สตูล นราธิวาส และกรุงเทพมหานคร

[2] เป็นการประเมินจากมูลค่าความเสียหายในเชิงเศรษฐกิจเท่านั้น โดยยังไม่ได้รวมผลจากความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความเดือดร้อนในรูปแบบต่าง ๆ ที่มิอาจประเมินเป็นมูลค่าได้

[3] ข้อมูลของศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในช่วงวันที่ 21 สิงหาคม – 10 พฤศจิกายน 2569

[4] ประมวลผลจากข้อมูลการสำรวจพื้นที่ความเสียหายจากศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2569

ผลกระทบจากสถานการณ์อุทกภัยในช่วงฤดูฝน ปี 2569 ต่อเศรษฐกิจไทย (ต่อ)

ผลกระทบจากอุทกภัยต่อภาคการเกษตร

ด้านพืช

- 61 จังหวัด
- พื้นที่ได้รับผลกระทบ 1.859 ล้านไร่
- เกษตรกร 176,004 ราย

รายละเอียด

- นาข้าว 1,417,310 ไร่
- ข้าว 533,657 ตัน
- พืชไร่และพืชผัก 310,969 ไร่
- ไม้ผล ไม้ยืนต้นและอื่น ๆ 130,289 ไร่

ด้านประมง

- 44 จังหวัด
- พื้นที่ได้รับผลกระทบ 1.34 แสนไร่
- เกษตรกร 15,377 ราย

รายละเอียด

- บ่อปลา 100,197 ไร่
- บ่อกุ้ง 11,245 ไร่
- กระชัง 27,981 ตร.ม.

ด้านปศุสัตว์

- 30 จังหวัด
- สัตว์ได้รับผลกระทบ 29.47 ล้านตัว
- เกษตรกร 35,888 ราย

รายละเอียด

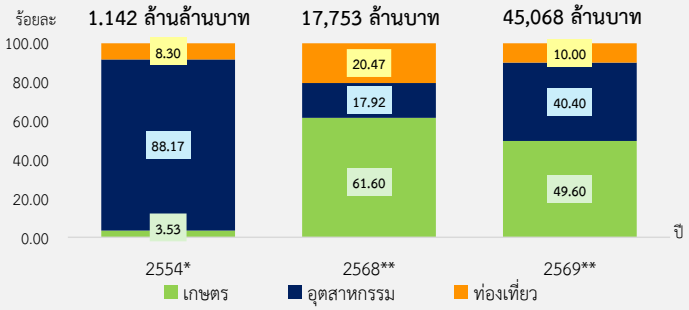
- โค 393 ตัว
- กระบือ 60 ตัว
- สุกร 17,746 ตัว
- แพะ/แกะ 86 ตัว
- สัตว์ปีก 4,632,841 ตัว

(2) **ภาคอุตสาหกรรม** (สัดส่วนร้อยละ 28.56 ของ GDP) มีสถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับผลกระทบจำนวน 4,635 แห่ง[5] คิดเป็น **มูลค่าความเสียหาย 18,205.63 ล้านบาท** หรือคิดเป็นร้อยละ 0.11 ของ GDP สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม โดยความเสียหายส่วนใหญ่กระจุกตัวในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม (ร้อยละ 98.02 ของมูลค่าความเสียหาย) และจังหวัดฐานการผลิตสำคัญ อาทิ ชลบุรี (ร้อยละ 98.30 ของมูลค่าความเสียหายรวม) สมุทรปราการ ระยอง ปราจีนบุรี สระแก้ว และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ

(3) **ภาคบริการด้านการท่องเที่ยว** (สัดส่วนร้อยละ 6.29 ของ GDP) แม้ความเสียหายจะอยู่ในวงจำกัด แต่อุทกภัยได้ส่งผลกระทบต่อการเดินทางและความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ทำให้มีการยกเลิกการจองที่พักในบางพื้นที่ประมาณร้อยละ 10 – 20 อาทิ ชลบุรี และกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้เกิด**ความเสียหายทางเศรษฐกิจประมาณ 4,506.84 ล้านบาท** หรือคิดเป็นร้อยละ 0.16 ของ GDP สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

ทั้งนี้ แม้สถานการณ์อุทกภัยในปี 2569 จะส่งผลกระทบต่อพื้นที่และประชาชนจำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์มหาอุทกภัยปี 2554 พบว่า ระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจโดยรวมยังอยู่ในระดับต่ำกว่าวิกฤตมหาอุทกภัยปี 2554 อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ดี แม้ว่าผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในภาพรวมยังอยู่ในวงจำกัดเมื่อเทียบกับขนาดเศรษฐกิจของประเทศ แต่สถานการณ์อุทกภัยครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อรายได้ครัวเรือน กิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ และการผลิตในสาขาเศรษฐกิจสำคัญ โดยเฉพาะสาขาเกษตรกรรมและสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในพื้นที่เสี่ยง ซึ่งอาจส่งผลต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภูมิภาคในช่วงระยะต่อไป ดังนั้น จึงจำเป็นต้องติดตามความคืบหน้าของการฟื้นฟูพื้นที่ประสบภัย การกลับเข้าสู่ภาวะปกติของภาคการผลิต ตลอดจนผลกระทบต่อผลผลิตสินค้าเกษตรในฤดูกาลเพาะปลูกถัดไปซึ่งมีโอกาสที่จะเผชิญกับความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพภูมิอากาศจากปรากฏการณ์เอลนีโญอันอาจส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อรายได้ครัวเรือน เศรษฐกิจภูมิภาค และแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะข้างหน้า

สัดส่วนความเสียหายทางเศรษฐกิจในภาคการผลิตจากอุทกภัย ปี 2554 ปี 2568 และปี 2569

หมายเหตุ: ผลกระทบเฉพาะภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการด้านการท่องเที่ยว
** ปี 2554 ที่มาจากธนาคารโลก และ ** ปี 2568 - 2569 ประมวลผลโดย สศช.

[5] ข้อมูลของศูนย์บริหารสถานการณ์วิกฤต กระทรวงอุตสาหกรรม (ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2569)

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2569 (เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2569) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 789,309 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยการจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.5 ตามการเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 14.8 จากการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลครึ่งรอบปีบัญชี (ภ.ง.ด. 51) ของผู้ประกอบการที่มีรอบบัญชีตามปีปฏิทิน และภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 17.4 สอดคล้องกับการขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากมาตรการสนับสนุนเศรษฐกิจภายในประเทศของภาครัฐ และการขยายตัวของการนำเข้าน้ำมันดิบและสินค้าอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม (1) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตลดลงร้อยละ 3.2 ตามการลดลงของการจัดเก็บภาษีน้ำมันฯ ภาษียาสูบ และภาษีสุราฯ ร้อยละ 7.6 ร้อยละ 8.5 และร้อยละ 9.1 ตามลำดับ (2) การจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรลดลงร้อยละ 10.2 ตามการลดลงของอากรขาเข้าจากการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรของ BOI ที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์เทคโนโลยี และสินค้าทุน เป็นสำคัญ (3) การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 14.5 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ปรับรอบการนำส่งรายได้ปันผลเร็วขึ้นในไตรมาสก่อนหน้า และ (4) การนำส่งรายได้ของส่วนราชการอื่นลดลงร้อยละ 50.3 เป็นผลจากฐานสูงในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จากการนำส่งรายได้พิเศษจากเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล (Premium) และรายได้จากการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.) เป็นสำคัญ

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2569 *เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ตามการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งจากการบริโภคในประเทศ และภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้า เป็นสำคัญ*

รวมทั้งปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 2,948,097 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการรายได้ตามเอกสารงบประมาณ 27,497 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.9 และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.3 โดยเป็นผลจาก (1) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากรเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการบริโภคในประเทศ โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกลุ่มธุรกิจค้าปลีกและค้าส่ง กลุ่มธุรกิจไฟฟ้า และกลุ่มธุรกิจจากโรงกลั่นน้ำมัน รวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าน้ำมันดิบและสินค้าอื่น อาทิ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ และภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด. 51) โดยเฉพาะการชำระภาษีจากกลุ่มธุรกิจโรงกลั่น กลุ่มธุรกิจไฟฟ้า และกลุ่มธุรกิจประกันภัย (2) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 โดยเป็นผลมาจากภาษีสรรพสามิตรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของยอดขายรถยนต์และการบริโภคภายในประเทศ และภาษีสรรพสามิตน้ำมันฯ จากการสิ้นสุดมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน และ (3) การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.6 จากการนำส่งเงินปันผลที่เพิ่มขึ้นของรัฐวิสาหกิจกลุ่มพลังงาน โรงกลั่น และธุรกิจผลิตไฟฟ้า อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของกรมศุลกากรลดลงร้อยละ 2.5 เนื่องจากการจัดเก็บอากรขาเข้าลดลงจากการใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรของ BOI ที่เพิ่มขึ้นจากการนำเข้าเครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์เทคโนโลยี และสินค้าทุน เป็นสำคัญ ประกอบกับรายการหักคืนภาษีของกรมสรรพากรสูงกว่าประมาณการ 45,542 ล้านบาท หรือร้อยละ 10.5 เนื่องจากการปรับปรุงกระบวนการคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสูงกว่าประมาณการซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

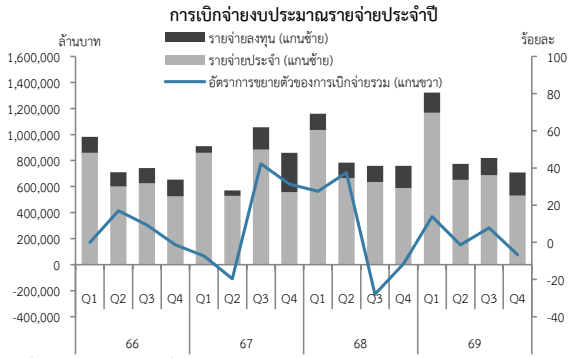
การจัดเก็บรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ 2569 *สูงกว่าประมาณการร้อยละ 0.9 และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 4.3 จากการจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากร และรายได้นำส่งของรัฐวิสาหกิจเป็นสำคัญ*

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
(เดือนตุลาคม 2568 - กันยายน 2569)

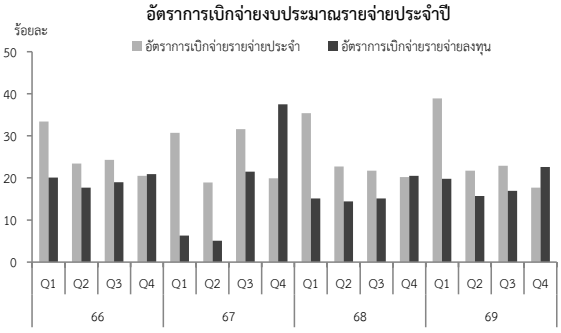
ที่มาของรายได้	2568	2569	เทียบกับปีงบประมาณก่อน		ปมก. รายได้	เทียบกับ ปมก. รายได้	
			ล้านบาท	ร้อยละ		ล้านบาท	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	2,335,484	2,522,112	186,628	8.0	2,447,100	75,012	3.1
2. กรมสรรพสามิต	537,527	565,754	28,227	5.3	578,200	-12,446	-2.2
3. กรมศุลกากร	119,143	116,130	-3,013	-2.5	122,200	-6,070	-5.0
รวมรายได้ 3 กรม	**2,992,154**	**3,203,996**	**211,842**	**7.1**	**3,147,500**	**56,496**	**1.8**
4. รัฐวิสาหกิจ	177,379	203,226	25,847	14.6	182,600	20,626	11.3
5. หน่วยงานอื่น	221,592	177,118	-44,474	-20.1	164,800	12,318	7.5
5.1 ส่วนราชการอื่น	208,809	164,577	-44,232	-21.2	152,900	11,677	7.6
5.2 กรมธนารักษ์	12,783	12,541	-242	-1.9	11,900	641	5.4
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	**3,391,125**	**3,584,340**	**193,215**	**5.7**	**3,494,900**	**89,440**	**2.6**
หัก	424,515	478,842	54,327	12.8	433,300	45,542	10.5
รวมรายได้สุทธิก่อนการจัดสรร อปท.	**2,966,610**	**3,105,498**	**138,888**	**4.7**	**3,061,600**	**43,898**	**1.4**
หักเงินจัดสรรจาก VAT ให้ อปท.	140,857	157,401	16,544	11.7	141,000	16,401	11.6
รวมรายได้สุทธิ (Net)	**2,825,753**	**2,948,097**	**122,344**	**4.3**	**2,920,600**	**27,497**	**0.9**

ที่มา : กระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2569 (เดือนกรกฎาคม - กันยายน 2569) รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 850,602.0 ล้านบาท[7] ลดลงร้อยละ 6.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ประกอบด้วย **(1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569** จำนวน 708,033.1 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 6.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน จำแนกเป็น (i) **รายจ่ายประจำ** 531,279.5 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 9.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการลดลงของการเบิกจ่ายในเดือนกันยายน 2569 ร้อยละ 32.3 โดยคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 17.7 ต่ำกว่าร้อยละ 20.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 22.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (ii) **รายจ่ายลงทุน** 176,753.5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 22.6 สูงกว่าร้อยละ 20.5 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 16.9 ในไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569

ที่มา: ระบบ GFMIS ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569

(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี 66,142.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 20.6 สูงกว่าร้อยละ 19.1 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และ **(3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) 96,081.7 ล้านบาท[8] ลดลงร้อยละ 10.7 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นผลจากการลดลงของการเบิกจ่ายของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และการประปานครหลวง เป็นสำคัญ ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

รวมทั้งปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 4,210,491.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 จากปีก่อน ประกอบด้วย **(1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569** จำนวน 3,623,003.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 จากปีก่อน คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 95.8 สูงกว่าร้อยละ 92.3 ในปีก่อน แบ่งเป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ 3,036,058.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 101.2 เทียบกับร้อยละ 100.0 ในปีก่อน ซึ่งสูงกว่าวงเงินงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการเบิกจ่ายรายจ่ายบุคลากรและสวัสดิการที่ต้องจ่ายตามสิทธิ ได้แก่ เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ ค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ และค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ และการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุน 586,944.3 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 75.1 สูงกว่าร้อยละ 65.2 ในปีก่อน **(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี** 299,070.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 93.2 ต่ำกว่าร้อยละ 95.3 ในปีก่อน และ **(3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) 346,187.2 ล้านบาท[9] ลดลงร้อยละ 10.4 โดยรัฐวิสาหกิจที่มีการเบิกจ่ายงบลงทุนสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การรถไฟแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้านครหลวง

การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสที่สี่ปีงบประมาณ 2569 ลดลงร้อยละ 6.1 โดยการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจลดลง ขณะที่การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปีเพิ่มขึ้น

---

7 การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี และ (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี

8 รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 19,657.9 ล้านบาท

9 รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน 57,771.5 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 มีมูลค่าทั้งสิ้น 13,363,491.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 68.6 ของ GDP สูงขึ้นจากร้อยละ 67.0 ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปีงบประมาณ 2569 แบ่งเป็น เงินกู้ภายในประเทศ 13,272,849.2 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.3 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และเงินกู้จากต่างประเทศ 90,642.2 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.7 ของหนี้สาธารณะคงค้าง โดยจำแนกเป็น หนี้ของรัฐบาล 12,135,815.4 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,060,659.1 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 120,931.5 ล้านบาท และหนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 46,085.4 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.8 ร้อยละ 7.9 ร้อยละ 0.9 และร้อยละ 0.3 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

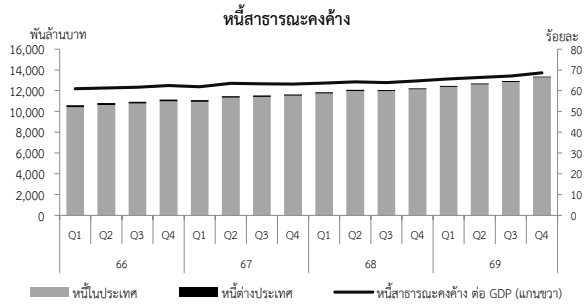
ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 รัฐบาลเกินดุลงบประมาณ 8,594 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 11,514 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 132,000 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลเกินดุลเงินสดหลังกู้ทั้งสิ้น 152,108 ล้านบาท และเมื่อรวมกับเงินคงคลัง ณ ต้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2569 ซึ่งอยู่ที่ 423,545 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2569 อยู่ที่ 575,653 ล้านบาท

รวมทั้งปีงบประมาณ 2569 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 972,337 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 73,191 ล้านบาท และมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 894,488 ล้านบาท ส่งผลให้รัฐบาลยังคงขาดดุลเงินสดหลังกู้สุทธิ 4,658 ล้านบาท

หนี้สาธารณะ ณ กันยายน 2569 อยู่ที่ ร้อยละ 68.6 ของ GDP *เทียบกับร้อยละ 67.0 ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2569*

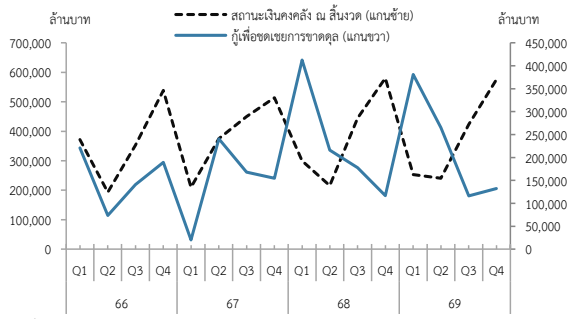
เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 *อยู่ที่ 575,653 ล้านบาท*

หนี้สาธารณะคงค้าง

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

สถานะเงินคงคลัง

ที่มา: กระทรวงการคลัง

โครงสร้างงบประมาณและการเพิ่มขึ้นของแรงกดดันจากรายจ่ายประจำ

งบประมาณรายจ่ายภาครัฐเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินนโยบายสาธารณะ การจัดบริการพื้นฐาน และการลงทุนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ประสิทธิภาพของการบริหารงบประมาณจึงมิได้พิจารณาจากวงเงินหรือผลการเบิกจ่ายเพียงด้านเดียว แต่ควรคำนึงถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบรายจ่าย ความสอดคล้องกับภาระที่จำเป็น และความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรให้รองรับเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาโครงสร้างงบประมาณของไทยจะพบว่ารายจ่ายประจำมีสัดส่วนสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้พื้นที่สำหรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการลงทุนภาครัฐมีข้อจำกัดมากขึ้น โดยในปีงบประมาณ 2569 รายจ่ายประจำได้รับอนุมัติวงเงิน 2.919 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 77.2 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 79.3 หลังการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

ขณะเดียวกันการติดตามผลการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ ในปีงบประมาณ 2569 อยู่ที่ 3.036 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 101.2 ของวงเงินหลังโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณ หรือสูงกว่าวงเงินหลังโอนเปลี่ยนแปลง 37,334 ล้านบาท สะท้อนถึงแรงกดดันจากภาระรายจ่ายประจำที่สูงกว่ากรอบงบประมาณที่อนุมัติไว้ โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการเบิกจ่ายเกินกรอบของรายจ่ายผูกพันตามกฎหมาย ได้แก่ เงินเดือนและค่าจ้าง ค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ และเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ

หน่วย: ล้านบาท หรือตามระบุ

ปีงบประมาณ	2566	2567	2568	2569
กรอบวงเงินงบประมาณที่อนุมัติ	**3,185,000.3**	**3,602,001.1**	**3,752,700.0**	**3,780,600.0**
วงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำที่อนุมัติ	**2,520,567.9**	**2,753,377.8**	**2,789,186.6**	**2,918,863.7**
% สัดส่วนงบรายจ่ายประจำต่อวงเงินงบประมาณที่อนุมัติ	79.1	76.4	74.3	77.2
วงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง (1)	2,569,219.6	2,797,565.3	2,923,528.4	2,998,726.4
% สัดส่วนงบรายจ่ายประจำต่อวงเงินงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลง	80.7	77.7	77.9	79.3
ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำ (2)	**2,610,236.8**	**2,829,319.2**	**2,924,038.4**	**3,036,060.4**
% อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ	**101.6**	**101.1**	**100.0**	**101.2**
ผลการเบิกจ่ายเทียบกับวงเงินหลังโอนเปลี่ยนแปลง (2) – (1)	41,017.20	31,753.90	510.00	37,334.00
% เบิกจ่ายรายจ่ายประจำเกินกรอบวงเงินหลังโอนเปลี่ยนแปลง	1.60 %	1.14	0.02	1.24

ที่มา: ระบบ GFMIS ข้อมูล ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569 คำนวณโดย สศช.

โครงสร้างงบประมาณและการเพิ่มขึ้นของแรงกดดันจากรายจ่ายประจำ (ต่อ)

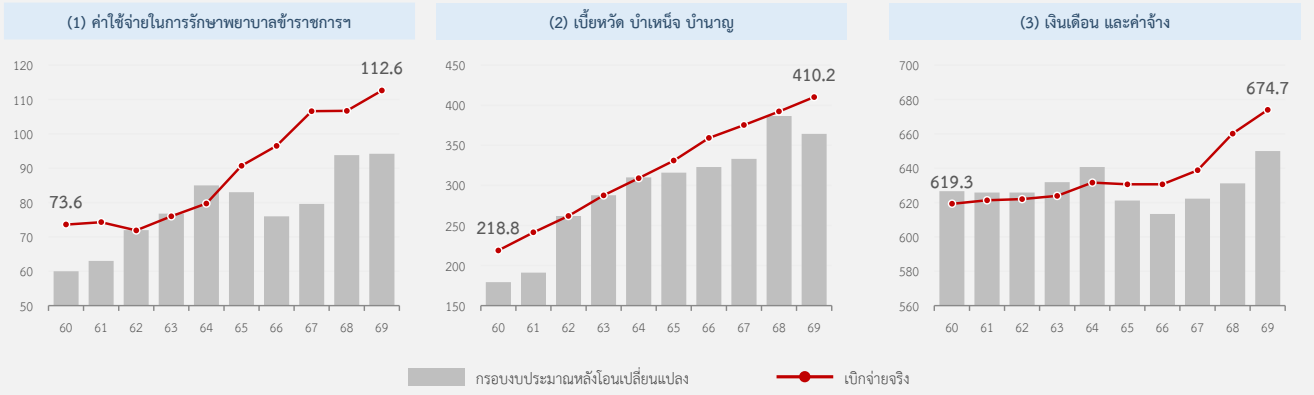
ทั้งนี้ ผลการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายรายการสำคัญพบว่า **ค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ**เบิกจ่าย 112,600 ล้านบาท **เบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ**เบิกจ่าย 410,200 ล้านบาท ขณะที่**เงินเดือนและค่าจ้าง**เบิกจ่าย 675,100 ล้านบาท โดยรายการดังกล่าวมีผลเบิกจ่ายสูงกว่ากรอบวงเงินงบประมาณที่อนุมัติ นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายรายการดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วงปี 2560 – 2569 โดยค่ารักษาพยาบาลข้าราชการเพิ่มขึ้นจาก 73,600 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2560 เป็น 112,600 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2569 เช่นเดียวกับเบี้ยหวัดและบำเหน็จบำนาญที่เพิ่มจาก 218,800 ล้านบาท เป็น 410,200 ล้านบาท และเงินเดือนและค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นจาก 619,900 ล้านบาท เป็น 675,100 ล้านบาท ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่าค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐบางรายการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีลักษณะเป็นภาระผูกพันตามสิทธิหรือกฎหมาย ซึ่งจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณรองรับอย่างต่อเนื่อง การบริหารรายจ่ายประเภทนี้จึงต้องคำนึงถึงความเพียงพอของงบประมาณและการประมาณการแนวโน้ม เพื่อให้กรอบงบประมาณสอดคล้องกับภาระที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

รายการ (หน่วย: พันล้านบาท)	กรอบวงเงินหลังโอนเปลี่ยนแปลง ปี 2569 (A)	เบิกจ่ายจริง ปี 2569 (B)	เบิกจ่ายสูงกว่าวงเงิน (เบิกจากเงินคงคลัง) (C) = (B) – (A)
(1) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	94.2	112.6	18.4
(2) เบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญ	364.2	410.2	46.0
(3) เงินเดือน และค่าจ้าง	649.8	675.1	25.3
(4) อื่น ๆ (เงินสมทบ กบข. และค่าตอบแทนพนักงานฯ)	71.3	75.2	3.9
รวม (1)–(4)	1,179.5	1,273.1	93.6

ที่มา: ระบบ GFMIS ข้อมูล ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569 คำนวณโดย สศช.
หมายเหตุ: แสดงเฉพาะรายการ/หมวดที่เบิกเกินวงเงิน

ที่มา: ระบบ GFMIS ข้อมูล ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569 คำนวณโดย สศช.
หมายเหตุ: แสดงเฉพาะรายการ/หมวดที่เบิกจ่ายสูงกว่าวงเงิน

หน่วย: พันล้าน

ที่มา: ระบบ GFMIS ข้อมูล ณ วันที่ 26 ตุลาคม 2569 คำนวณโดย สศช.

สถานการณ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อความยืดหยุ่นในการบริหารงบประมาณ (Fiscal Flexibility) และพื้นที่ทางการคลัง (Fiscal Space) เนื่องจากภาระรายจ่ายประจำที่มีสัดส่วนสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำให้ทรัพยากรงบประมาณส่วนหนึ่งถูกจัดสรรเพื่อรองรับภาระผูกพันอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความสามารถในการปรับเปลี่ยนงบประมาณเพื่อรองรับภารกิจใหม่หรือรับมือกับความผันผวนทางเศรษฐกิจทำได้จำกัดมากขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของสัดส่วนงบลงทุนและการเบิกจ่ายที่ยังไม่เต็มศักยภาพอาจลดทอนบทบาทของการใช้จ่ายภาครัฐในการสร้างแรงส่งต่อเศรษฐกิจและเพิ่มศักยภาพการเติบโตในระยะยาว ดังนั้น การบริหารงบประมาณในระยะต่อไปควรให้ความสำคัญกับการปรับสมดุลโครงสร้างรายจ่าย โดยยกระดับการประมาณการรายจ่ายประจำและภาระผูกพันให้สอดคล้องกับภาระที่แท้จริง ควบคู่กับการทบทวนประสิทธิภาพและความจำเป็นของรายจ่ายประจำ เพื่อรักษาพื้นที่งบประมาณสำหรับการลงทุนเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ

ภาวะการเงิน

ในไตรมาสที่สามของปี 2569 อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมวันที่ 26 สิงหาคม 2569 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี โดยประเมินว่าการดำเนินนโยบายการเงินในระดับผ่อนคลายควบคู่ไปกับมาตรการทางการเงินเฉพาะจุดมีส่วนช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ แต่ต้องติดตามพัฒนาการสงครามในตะวันออกกลางและมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งความเสี่ยงเงินเฟ้อในระยะต่อไป **ทั้งนี้ ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของ กนง. สอดคล้องกับนโยบายการเงินของหลายประเทศ** ได้แก่ อังกฤษ แคนาดา จีน อินเดีย และมาเลเซีย ที่คงอัตราดอกเบี้ยเพื่อประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและพัฒนาการของอัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไป และอินโดนีเซีย ที่คงอัตราดอกเบี้ยเพื่อดูแลเสถียรภาพของค่าเงินรูเปียห์ **อย่างไรก็ดี หลายประเทศดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดขึ้น** ประกอบด้วย สหรัฐฯ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ และฟิลิปปินส์ ที่ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นจากต้นทุนพลังงาน ท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และป้องกันความเสี่ยงที่อัตราเงินเฟ้อจะสูงกว่าเป้าหมายในระยะต่อไป ส่วนเกาหลีใต้ ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจากเศรษฐกิจที่ขยายตัวดีตามการส่งออกและการลงทุนในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) รวมถึงแรงกดดันด้านอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น และเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินจากราคาที่อยู่อาศัยและหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้น

กนง. มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และประเมินว่าการดำเนินนโยบายการเงินในระดับผ่อนคลายควบคู่ไปกับมาตรการทางการเงินเฉพาะจุดมีส่วนช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ สอดคล้องกับหลายประเทศที่คงอัตราดอกเบี้ยเพื่อประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจและพัฒนาการของอัตราเงินเฟ้อในระยะต่อไป

ในเดือนตุลาคม 2569 กนง. ในการประชุมวันที่ 28 ตุลาคม 2569 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ต่อปี เนื่องจากเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบันเป็นระดับที่เหมาะสมในการสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นชั่วคราวจากปัจจัยด้านอุปทาน สอดคล้องกับการคงอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางประเทศสำคัญ ๆ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และอินโดนีเซีย อย่างไรก็ดี ธนาคารกลางในหลายประเทศปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย อาทิ (1) แคนาดา ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยจากแรงกดดันเงินเฟ้อและเศรษฐกิจที่ขยายตัวได้ดี (2) อินเดีย ปรับขึ้นดอกเบี้ยและส่งสัญญาณการดำเนินนโยบายที่เข้มงวดขึ้นในระยะต่อไป และ (3) ฟิลิปปินส์ ปรับขึ้นดอกเบี้ยจากแนวโน้มเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นตามราคาพลังงาน ค่าขนส่ง และผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญต่อราคาสินค้าเกษตร

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566	2567	2568				2569						
	สิ้นปี	สิ้นปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
สหรัฐฯ	5.25-5.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50	4.00-4.25	3.50-3.75	3.50-3.75	3.50-3.75	3.75-4.00	3.50-3.75	3.50-3.75	3.75-4.00	3.75-4.00
สหภาพยุโรป	4.50	3.15	2.65	2.15	2.15	2.15	2.15	2.40	2.65	2.40	2.40	2.65	2.65
อังกฤษ	5.25	4.75	4.50	4.25	4.00	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75	3.75
แคนาดา	5.00	3.25	2.75	2.75	2.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25	2.50
นิวซีแลนด์	5.50	4.25	3.75	3.25	3.00	2.25	2.25	2.25	2.75	2.50	2.50	2.75	2.75
จีน	1.80	1.50	1.50	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40	1.40
อินเดีย	6.50	6.50	6.25	5.50	5.50	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.50
ญี่ปุ่น	-0.10	0.25	0.50	0.50	0.50	0.75	0.75	1.00	1.25	1.00	1.00	1.25	1.25
เกาหลีใต้	3.50	3.00	2.75	2.50	2.50	2.50	2.50	2.50	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00
ฟิลิปปินส์	6.50	5.75	5.75	5.25	5.00	4.50	4.25	4.75	5.00	4.75	5.00	5.00	5.50
อินโดนีเซีย	6.00	6.00	5.75	5.50	4.75	4.75	4.75	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25	5.25
เวียดนาม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	3.00	3.00	3.00	3.00	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75	2.75
ไทย	2.50	2.25	2.00	1.75	1.50	1.25	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเล็กน้อย ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง คงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) จากไตรมาสก่อนหน้า ที่เฉลี่ยร้อยละ 6.50 และร้อยละ 7.57 ต่อปี ตามลำดับ และคงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ที่เฉลี่ยร้อยละ 0.76 และร้อยละ 0.75 ต่อปี ตามลำดับ ขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ คงอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี ที่เฉลี่ยร้อยละ 6.07 แต่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากเฉลี่ยร้อยละ 1.05 ต่อปี เป็นร้อยละ 1.03 ต่อปี ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ลดลง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารอยู่ที่ร้อยละ -1.63 เทียบกับร้อยละ -1.90 ในไตรมาสก่อนหน้า และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารอยู่ที่ร้อยละ 4.15 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.88 ในไตรมาสก่อนหน้า

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเล็กน้อย

ในเดือนตุลาคม 2569 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ย และอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดีเฉลี่ย (MLR) ของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ไม่เปลี่ยนแปลงจากเดือนก่อนหน้า

ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2569 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 1.87 สอดคล้องกับการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์และเงินให้กู้ยืมทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ตามการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ภาคธุรกิจของธนาคารพาณิชย์และเงินให้กู้ยืมทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ขยายตัวร้อยละ 1.65 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.51 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 โดย**เงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจ**เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.16 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.07 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจขนาดใหญ่ร้อยละ 5.98 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.10 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ สาขาการผลิต และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขณะที่เงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs ลดลงร้อยละ 4.63 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 5.05 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการผลิต และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ เป็นสำคัญ **ด้านคุณภาพสินเชื่อธุรกิจ**โดยรวมปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสัดส่วนสินเชื่อ Stage 2[10] ต่อสินเชื่อรวม อยู่ที่ร้อยละ 6.36 ลดลงจากร้อยละ 6.55 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สัดส่วนสินเชื่อ NPL (Stage 3)[11] ต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.55 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 2.58 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ดี สถาบันการเงินปรับ**มาตรฐานการให้สินเชื่อธุรกิจเข้มงวดขึ้น** โดยยังคงระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกหนี้ทั้งรายเดิมและรายใหม่ เนื่องจากสถาบันการเงินบางแห่งมีความกังวลเพิ่มขึ้นต่อแนวโน้มเศรษฐกิจ ความเสี่ยงในบางสาขาอุตสาหกรรม และความเสี่ยงด้านหลักประกัน **สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน**ลดลงร้อยละ 0.77 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.82 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และบัตรเครดิต เป็นสำคัญ ด้านคุณภาพสินเชื่อครัวเรือนโดยรวมอยู่ในระดับใกล้เคียงกับไตรมาสก่อนหน้า โดยสัดส่วนสินเชื่อ Stage 2 ต่อสินเชื่อรวม อยู่ที่ร้อยละ 7.10 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 7.11 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สัดส่วนสินเชื่อ NPL (Stage 3) ต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 3.26 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.21 ในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ **มาตรฐานการให้สินเชื่อครัวเรือน**ยังคงเข้มงวดต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง และความน่าเชื่อถือทางเครดิตของผู้กู้ยังไม่ดีขึ้น ส่งผลให้สถาบันการเงินยังคงระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ โดยมุ่งเน้นผู้กู้ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น กลุ่มลูกจ้างประจำ รวมถึงสินเชื่อที่มีหลักประกัน สอดคล้องกับสินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยที่ยังคงขยายตัว

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 1.43 เทียบกับร้อยละ 1.32 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน (สัดส่วนร้อยละ 54.73) และการกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาสของเงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ (สัดส่วนร้อยละ 8.16)

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ธนาคารพาณิชย์มีรายได้ลดลงร้อยละ 7.07 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.83 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของรายได้ดอกเบี้ยเป็นสำคัญ สำหรับด้านรายจ่าย ธนาคารพาณิชย์ไทยมีรายจ่ายลดลงร้อยละ 9.44 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 8.52 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายจ่ายสำคัญที่ลดลง คือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 2.70 เทียบกับร้อยละ 2.67 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 2.98 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

[10] Stage 2 หมายถึง ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อที่มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต ตามเกณฑ์การจัดชั้นของธนาคารแห่งประเทศไทย

[11] Stage 3 (NPL) หมายถึง ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อที่มีการด้อยค่าด้านเครดิต ตามเกณฑ์การจัดชั้นของธนาคารแห่งประเทศไทย

เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน

%YOY (ข้อมูล ณ สิ้นงวด)	สัดส่วน Q3/69 (%)	2565	2566	2567				2568				2569		
				Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงิน[1]	**100.00**	**2.20**	**1.47**	**1.43**	**1.00**	**-0.86**	**-1.03**	**-1.15**	**-1.05**	**-0.13**	**-0.13**	**0.44**	**1.24**	**1.87**
- เงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ[1]	25.23	2.00	-0.12	0.55	0.74	-3.24	-2.94	-2.92	-2.96	-0.72	-1.14	0.44	2.78	4.79
- เงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน[1]	44.92	2.32	2.38	1.94	1.15	0.48	0.04	-0.16	0.03	0.17	0.40	0.44	0.40	0.30
- เงินให้กู้ยืมภาคอื่น ๆ[1]	29.85	5.35	4.43	-2.94	1.38	0.93	4.02	6.81	6.75	4.75	2.80	1.87	2.13	6.79
1. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของธนาคารพาณิชย์[2]		**1.42**	**-0.10**	**-0.09**	**-0.48**	**-3.09**	**-3.25**	**-3.36**	**-3.12**	**-1.62**	**-1.50**	**-0.71**	**0.51**	**1.65**
1.1 เงินให้กู้ยืมธุรกิจ[3]	100.00	3.02	0.70	-2.69	-0.63	-2.04	0.43	0.77	1.02	0.25	-1.08	-0.17	0.07	4.16
- ธุรกิจขนาดใหญ่[3]	84.32	4.02	3.03	-1.97	0.79	-1.63	1.58	1.71	1.87	1.11	-0.38	0.72	1.10	5.98
- ธุรกิจ SMEs[3]	15.68	0.36	-5.73	-4.77	-4.78	-3.28	-3.04	-2.10	-1.63	-3.73	-4.46	-4.50	-5.05	-4.63
1.2 เงินให้กู้ยืมครัวเรือน[3]	100.00	1.71	2.30	1.12	-0.03	-1.30	-2.24	-2.49	-2.27	-1.63	-1.01	-0.86	-0.82	-0.77
- การจัดหาที่อยู่อาศัย[3]	52.01	3.20	1.43	1.12	0.94	0.49	0.46	0.24	0.16	0.39	0.80	1.07	1.07	0.67
- การซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์[3]	13.87	0.35	-0.41	-2.96	-6.18	-9.10	-11.40	-11.61	-10.93	-11.25	-9.87	-9.24	-7.80	-7.02
- บัตรเครดิต[3]	4.42	-14.16	2.60	0.17	-2.40	-4.73	-3.92	-3.42	-1.51	-0.83	-0.93	-4.07	-4.01	-3.29
- สินเชื่อส่วนบุคคลอื่นๆ (P-Loan)[3]	29.06	3.78	7.05	5.47	4.42	3.01	0.94	0.18	0.14	0.26	0.81	0.88	0.12	0.25
2. เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของ SFI[4]	**100.00**	**3.65**	**5.10**	**4.47**	**3.57**	**2.64**	**2.21**	**2.04**	**1.80**	**1.35**	**0.66**	**1.09**	**1.32**	**1.43**
2.1 เงินให้กู้ยืมภาคธุรกิจ[4]	8.16	6.22	12.39	10.50	8.26	4.93	4.31	5.14	4.27	2.41	-1.22	-0.97	-1.07	0.41
2.2 เงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน[4]	54.73	3.29	4.07	3.62	2.90	2.31	1.89	1.57	1.43	1.19	0.95	1.41	1.69	1.59
2.3 เงินให้กู้ยืมภาคอื่น ๆ[4]	37.11	2.80	4.23	1.14	3.03	6.45	6.14	11.05	8.69	8.69	8.31	4.38	11.95	12.71

ที่มา: [1] ตาราง EC_MB_011_S3 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันรับฝากเงินอื่น

[2] ตาราง EC_MB_012_S4 สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์ ของ ธปท.

[3] ตาราง FI_CB_021_S4 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ของ ธปท. และตาราง FI_CB_021_S5 ยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมและยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแยกตามประเภทธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

[4] ตาราง EC_MB_013_S2 สินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่รับฝากเงิน ของ ธปท.

หมายเหตุ: 1. ตั้งแต่ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ธปท. ได้มีการปรับเกณฑ์การจัดขนาดธุรกิจใหม่ โดยการจัดกลุ่ม SMEs ตาม (1) นิยามของกฎกระทรวงเรื่องกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562 และปรับด้วย (2) ข้อมูลวงเงินสินเชื่อ หากธุรกิจมีวงเงินสินเชื่อต่ำกว่า 500 ล้านบาท จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ หากมีขนาดธุรกิจจากทั้งข้อ (1) และ (2) จะพิจารณาเลือกใช้ขนาดธุรกิจที่สูงกว่า

2. เงินให้กู้ยืมอื่น อาทิ เงินให้กู้ยืมรัฐบาล เงินให้กู้ยืมรัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เงินให้กู้ยืมผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า ในไตรมาสที่สามของปี 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 33.24 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.97 จากค่าเฉลี่ยที่ 32.60 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. และการไหลออกของเงินลงทุนต่างชาติทั้งในตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้ของไทย โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในเดือนกันยายน เพื่อดูแลอัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่สูงกว่ากรอบเป้าหมาย พร้อมทั้งส่งสัญญาณปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีก 1 ครั้งภายในปี 2569 (2) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องและทำสถิติสูงที่สุดนับตั้งแต่วิกฤตซับไพรม์จากราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น แนวโน้มการปรับขึ้นดอกเบี้ยของธนาคารกลางทั่วโลก และความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงทางการคลังที่เพิ่มสูงขึ้น และ (3) สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ส่งผลให้ราคาน้ำมันสูงขึ้น ปัจจัยข้างต้นส่งผลให้นักลงทุนมีความต้องการเงินดอลลาร์ สรอ. ในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่าเงินบาทอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนจากดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยที่ 126.92 ลดลงร้อยละ 1.82 จากไตรมาสก่อนหน้า และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (REER) เฉลี่ยลดลงร้อยละ 2.71 จากไตรมาสก่อนหน้า

เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการไหลออกของเงินลงทุนต่างชาติและการแข็งค่าของเงินดอลลาร์ สรอ. จากการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ และสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์

เมื่อเทียบกับดอลลาร์ สรอ. ค่าเงินเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่อ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้าสอดคล้องกับค่าเงินบาท ได้แก่ รูเปียห์อินโดนีเซีย (ร้อยละ 1.94) ริงกิตมาเลเซีย (ร้อยละ 1.80) เปโซฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 1.41) ดองเวียดนาม (ร้อยละ 1.30) ดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (ร้อยละ 1.26) รูปีอินเดีย (ร้อยละ 0.93) ดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.10) และดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.01) ส่วน**ค่าเงินเฉลี่ยของประเทศในภูมิภาคที่แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า** ประกอบด้วย วอนเกาหลีใต้ (ร้อยละ 5.23) หยวนจีน (ร้อยละ 0.85) และเยนญี่ปุ่น (ร้อยละ 0.12)

ในเดือนตุลาคม 2569 เงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 33.64 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 1.30 จากเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับการอ่อนค่าของสกุลเงินส่วนใหญ่ในภูมิภาค และการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลมาจาก (1) การคาดการณ์เกี่ยวกับการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ในช่วงปลายเดือนตุลาคม (2) ราคาน้ำมันดิบที่ยังคงอยู่ในระดับสูงจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และ (3) การอ่อนค่าของค่าเงินยูโร จากความไม่แน่นอนทางการเมืองและความกังวลด้านฐานะการคลังของฝรั่งเศส

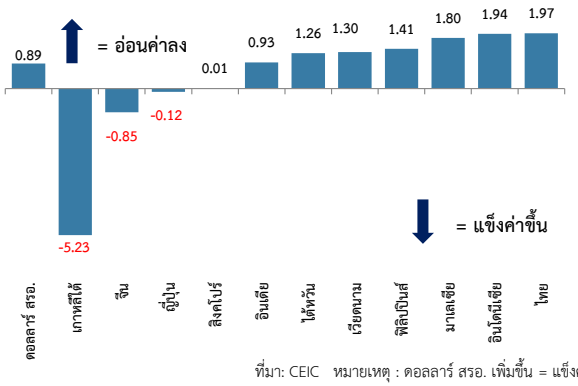
อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาท ดัชนีดอลลาร์ สรอ. และราคาทองคำ

	2567					2568					2569							
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	10M	Q1	Q2	Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
ค่าเงินบาท (บาท/ดอลลาร์)	35.26	35.65	36.71	34.81	33.99	32.88	33.96	33.11	32.29	32.18	32.30	31.61	32.60	33.24	33.49	33.02	33.21	33.64
ดัชนีดอลลาร์ สรอ.	104.20	103.57	105.18	102.69	105.38	100.79	106.72	99.73	97.95	98.99	99.18	98.42	99.29	100.18	100.95	99.50	100.02	102.05
ทองคำ (ดอลลาร์/ทรอยออนซ์)	2,388.5	2,071.2	2,337.6	2,473.0	2,664.5	3,439.6	2,859.0	3,282.6	3,454.1	4,146.1	4,595.9	4,876.7	4,506.2	4,254.6	4,065.1	4,398.8	4,321.6	4,114.5

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569

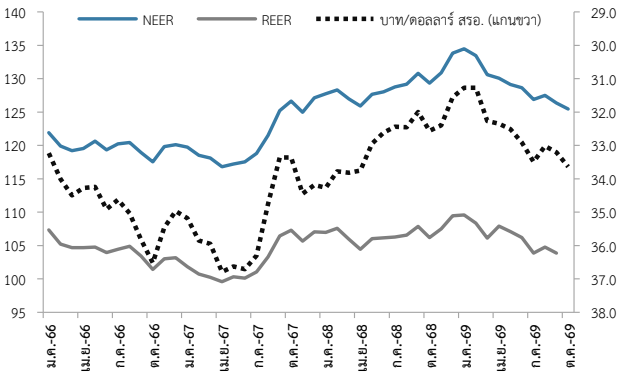
การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินประเทศต่าง ๆ เทียบกับค่าเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยในไตรมาสที่สามของปี 2569 (เทียบกับค่าเฉลี่ยของไตรมาสก่อนหน้า)

หน่วย : ร้อยละ

ที่มา: CEIC หมายเหตุ : ดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้น = แข็งค่า

ค่าเงินบาทเฉลี่ยอ่อนค่าลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ที่มา: CEIC, ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสสามของปี 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,559.01 จุด ลดลงร้อยละ 2.0 จากไตรมาสก่อนหน้า ตามการขายของนักลงทุนสถาบันในประเทศและนักลงทุนต่างชาติเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจาก (1) ความกังวลต่อแนวโน้มการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ภายหลังสุนทรพจน์ในการประชุม Jackson Hole สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการเงินที่ควรให้ความสำคัญกับเสถียรภาพราคา ท่ามกลางอัตราเงินเฟ้อของสหรัฐฯ ที่ยังอยู่ในระดับสูง (2) ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับสถานการณ์ในตะวันออกกลาง ส่งผลให้นักลงทุนลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยง และ (3) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในหลายประเทศที่ปรับเพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงสุดในรอบหลายทศวรรษ เนื่องจากความกังวลต่อแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ รวมทั้งฐานะการคลังและปริมาณการออกพันธบัตรที่เพิ่มขึ้นในหลายประเทศ ซึ่งกดดันการลงทุนในสินทรัพย์ไทยและในภูมิภาค

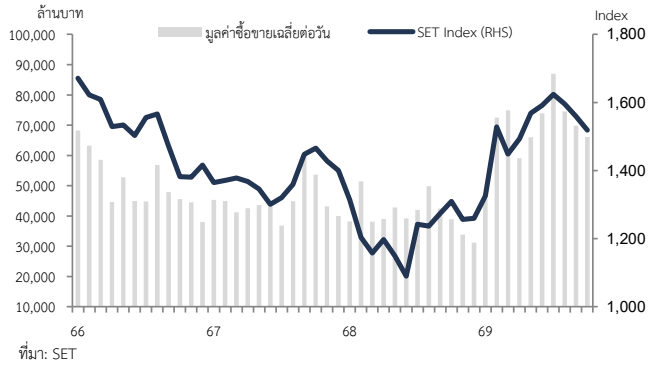
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอุตสาหกรรมพบว่า ดัชนีฯ ส่วนใหญ่ปรับเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.3) กลุ่มทรัพยากร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8) กลุ่มธุรกิจการเงิน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5) กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7) และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4) สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี (ลดลงร้อยละ 14.3) และกลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 2.7)

สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ เกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 19.3) จีน (ลดลงร้อยละ 12.5) ฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 5.9) อินเดีย (ลดลงร้อยละ 5.2) เวียดนาม (ลดลงร้อยละ 4.9) ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ 4.7) และมาเลเซีย (ลดลงร้อยละ 0.8) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8) อินโดนีเซีย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6) ฮ่องกง (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.6) และไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9)

ในเดือนตุลาคม 2569 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,518.59 จุด ลดลงร้อยละ 2.59 จากเดือนก่อน ตามการปรับลดลงของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ภายหลังผลประกอบการไตรมาส 3 ในหลักทรัพย์กลุ่มดังกล่าวออกมาต่ำกว่าที่คาดการณ์ ประกอบกับการปรับฐานของหลักทรัพย์กลุ่มเทคโนโลยีในตลาดโลก ขณะที่หลักทรัพย์ในหมวดพลังงานและสาธารณูปโภค หมวดธนาคาร และหมวดพาณิชย์ ปรับเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ในเดือนนี้นักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ 6,597 ล้านบาท ต่อเนื่องจากการขายที่ 26,258.77 ล้านบาทในเดือนก่อนหน้า และเป็นการขายสุทธิติดต่อกันเป็นเดือนที่สาม

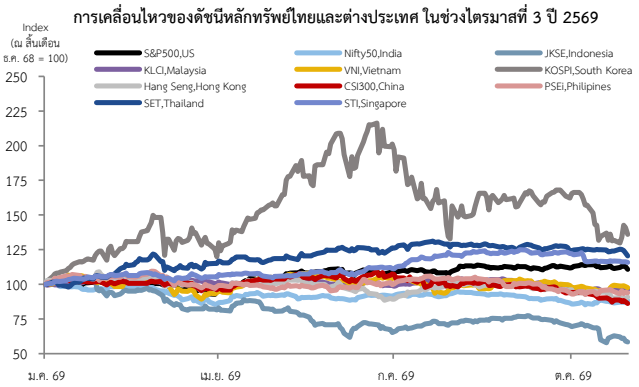
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับลดลงจากความกังวลต่อการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายสหรัฐฯ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทั่วโลกที่ปรับสูงขึ้น และความไม่แน่นอนเกี่ยวกับสถานการณ์ในตะวันออกกลาง

ดัชนีหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า

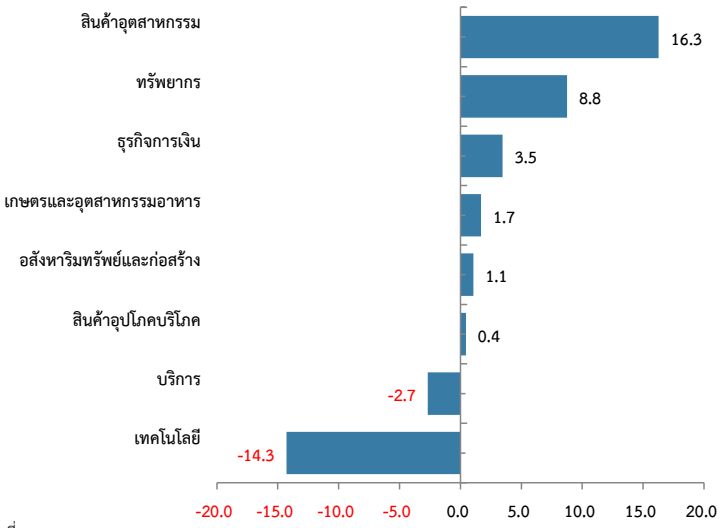
ที่มา: SET

การเคลื่อนไหวของดัชนีหลักทรัพย์ไทยและต่างประเทศ ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2569

ที่มา : Bloomberg ประมวลผลโดย สศช.

การเปลี่ยนแปลงดัชนีในกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญในไตรมาสที่สามของปี 2569 (%QoQ)

ที่มา: SET

ความเสี่ยงในการปรับฐานของหุ้นกลุ่ม AI และนัยต่อตลาดการเงินไทย

การลงทุนด้านปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของเศรษฐกิจและตลาดการเงินโลก โดยการใช้จ่ายด้านศูนย์ข้อมูล เซมิคอนดักเตอร์ และโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ช่วยพยุงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชดเชยผลกระทบจากเหตุการณ์ในตะวันออกกลางและความไม่แน่นอนเชิงนโยบายในช่วงที่ผ่านมา และเมื่อพิจารณาผลต่อด้านตลาดการเงินจะพบว่า กำไรที่เติบโตสูงของบริษัทในห่วงโซ่มูลค่า AI เป็นแรงสนับสนุนให้หุ้นกลุ่มเทคโนโลยีมีสัดส่วนในมูลค่าตลาดโลกสูงขึ้น สะท้อนจากมูลค่าตลาดรวมของบริษัท AI ขนาดใหญ่ 10 แห่ง[1] ที่เริ่มมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.6 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 14.5 ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2569 (ภาพที่ 1)

อย่างไรก็ดี ความไม่แน่นอนของทิศทางการลงทุนใน AI จากผลตอบแทนที่อาจไม่เป็นไปตามที่คาด ถือเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด หากนำไปสู่การปรับลดมูลค่าหุ้นและสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง (AI Repricing) และส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและความสามารถในการระดมทุนของภาคธุรกิจ และอาจทำให้ภาคธุรกิจชะลอหรือยกเลิกแผนการลงทุน สอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานเสถียรภาพระบบการเงินโลก (Global Financial Stability Report) เผยแพร่โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ฉบับเดือนตุลาคม 2569 ที่ประเมินว่าการปรับฐานของตลาดที่เกิดจาก AI เป็นหนึ่งในสามความเสี่ยงหลักต่อตลาดการเงินโลก เนื่องจากมีหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าความสามารถด้าน AI อาจใช้เงินลงทุนต่ำกว่าคาดหรือเพิ่มผลิตภาพการผลิตต่อระบบเศรษฐกิจไม่ได้ตามที่คาดหวัง โดยตลาดหุ้นเอเชียที่มีสัดส่วนหุ้นเซมิคอนดักเตอร์สูงเริ่มเผชิญความผันผวนตั้งแต่กลางปี (ภาพที่ 2) เห็นได้จากดัชนี KOSPI ของเกาหลีใต้ลดลงร้อยละ 39.1 จากจุดสูงสุดในเดือนมิถุนายน[2] และต่อมาในเดือนตุลาคม แรงขายได้ขยายวงไปยังหุ้นกลุ่ม AI ในวงกว้าง ทั้งผู้ให้บริการคลาวด์และศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Hyperscaler) และซอฟต์แวร์ จากความกังวลต่อแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นและการลงทุนด้าน AI ที่อาจมากเกินไป และเพิ่มขึ้นในต้นเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นช่วงประกาศผลการเลือกตั้งกลางเทอมของสหรัฐฯ จากความกังวลว่าการกำกับดูแลที่เข้มงวดขึ้นในสหรัฐฯ อาจทำให้การก่อสร้างศูนย์ข้อมูลชะลอตัว ส่งผลให้สัดส่วนมูลค่าตลาดรวมของบริษัท AI ขนาดใหญ่ 10 แห่งลดลงจากร้อยละ 14.8 ณ จุดสูงสุดในวันที่ 8 ตุลาคม เป็นร้อยละ 13.4 ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2569

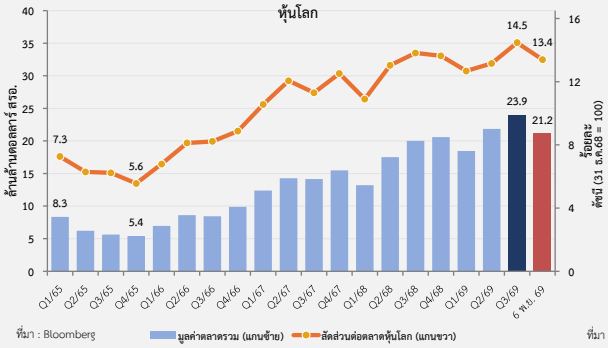
---

[1] บริษัท AI ขนาดใหญ่ 10 แห่ง ได้แก่ NVIDIA MICROSOFT ALPHABET AMAZON META BROADCOM TSMC ORACLE AMD และ PALANTIR

[2] แม้ว่าส่วนหนึ่งจะเป็นผลจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของ Leveraged ETF

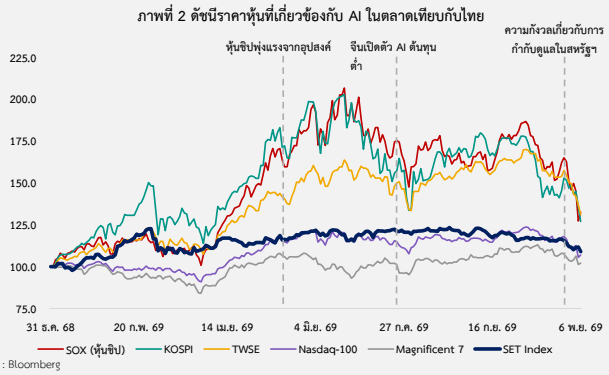
ความเสี่ยงในการปรับฐานของหุ้นกลุ่ม AI และนัยต่อตลาดการเงินไทย (ต่อ)

ภาพที่ 1 มูลค่าตลาดรวมของบริษัท AI 10 แห่ง และสัดส่วนต่อตลาด

ที่มา : Bloomberg

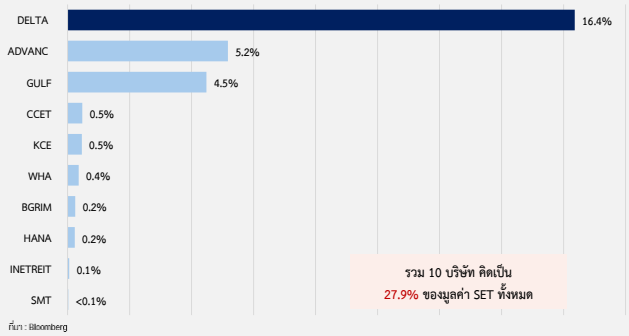
ภาพที่ 2 ดัชนีราคาหุ้นที่เกี่ยวข้องกับ AI ในตลาดเทียบกับไทย

ที่มา : Bloomberg

สำหรับตลาดทุนไทย ความเชื่อมโยงกับการลงทุนด้าน AI ส่วนใหญ่จะผ่านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะศูนย์ข้อมูล (Data Center) และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน มากกว่าบริษัทที่สร้างรายได้จาก AI โดยตรง โดยในตลาดหลักทรัพย์ไทย หุ้นที่เชื่อมโยงกับ AI กระจุกตัวอยู่ประมาณ 10 บริษัท ตามการจัดกลุ่มของ Bloomberg Intelligence คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.9 ของมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (SET Market Capitalization)[3] โดยเฉพาะ DELTA ซึ่งเป็นผู้ผลิตอุปกรณ์จ่ายไฟ (Power Supply) สำหรับเซิร์ฟเวอร์ AI และระบบจัดการพลังงานสำหรับศูนย์ข้อมูล มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 16.4 ของมูลค่าตลาดรวม ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2569 (ภาพที่ 3) ทำให้ความผันผวนของหุ้นรายตัวอาจส่งผลต่อทิศทางดัชนีโดยรวม นอกจากนี้ หุ้นที่เชื่อมโยงกับ AI ส่วนใหญ่มีสัดส่วนการถือครองของต่างชาติค่อนข้างสูง (ภาพที่ 4) ทำให้การปรับพอร์ตของนักลงทุนต่างชาติอาจส่งผลต่อทั้งตลาดหุ้นและค่าเงินบาทในอนาคต

ภาพที่ 3 หุ้นที่เชื่อมโยง AI ในตลาดหลักทรัพย์ไทย

ที่มา : Bloomberg

ภาพที่ 4 นักลงทุน ตปท. ถือครองหุ้นที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสูง

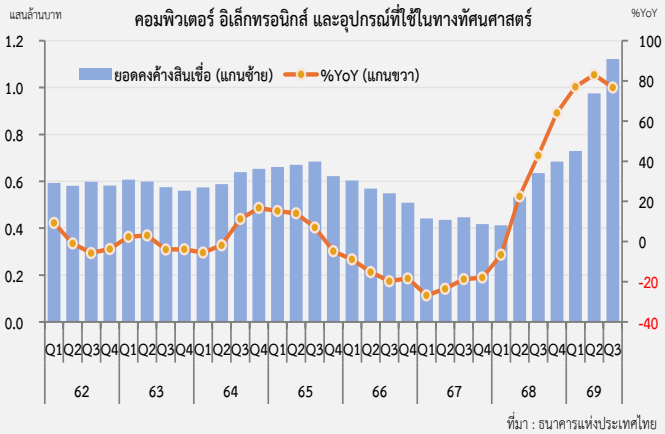
ชื่อบริษัท	สัดส่วนการถือครองหุ้นต่างด้าว	ข้อจำกัดหุ้นต่างด้าว
DELTA	92.1	100.0
ADVANC	37.7	48.3
GULF	38.8	49.0
CCET	84.7	100.0
KCE	20.2	49.0
WHA	11.1	49.0
BGRIM	35.6	49.0
HANA	42.0	100.0
INETREIT	1.0	49.0
SMT	14.9	100.0

ที่มา: SET,Bloomberg ข้อมูล ณ วันที่4 พฤศจิกายน 2569

ในด้านระบบสถาบันการเงิน สินเชื่อธนาคารพาณิชย์แก่ธุรกิจที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่ AI ขยายตัวสูงกว่าสินเชื่อธุรกิจในภาพรวม โดย ณ สิ้นไตรมาสที่สามของปี 2569 สินเชื่อเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์ มียอดคงค้าง 1.12 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 76.64 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสูงกว่าการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรวมทุกสาขาที่ร้อยละ 4.16 และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2568 (ภาพที่ 5) อย่างไรก็ดี สินเชื่อในหมวดดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.87 ของสินเชื่อธุรกิจในระบบธนาคารพาณิชย์ สะท้อนว่าความเสี่ยงต่อระบบสถาบันการเงินของไทยโดยรวมยังจำกัด แต่การขยายตัวของสินเชื่อเริ่มพึ่งพาวัฏจักรการลงทุนด้าน AI มากขึ้น หากการปรับฐานของหุ้นกลุ่ม AI ทำให้ Hyperscaler ชะลอการลงทุน หรือคำสั่งซื้อชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ลดลง ความสามารถในการชำระหนี้ของธุรกิจกลุ่มนี้อาจได้รับผลกระทบ

ดังนั้น หากการปรับฐานของหุ้นกลุ่ม AI ยืดเยื้อหรือรุนแรงขึ้น ตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยอาจได้รับผลกระทบผ่าน 4 ช่องทาง ได้แก่ **(1) ช่องทางตลาดทุน** จากการปรับลดลงของหุ้นในกลุ่ม AI ซึ่งอาจทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับลดลงแรงกว่าพื้นฐานของตลาดโดยรวม **(2) ช่องทางเงินทุนเคลื่อนย้าย** จากการขายหุ้นของนักลงทุนต่างชาติที่ถือครองหุ้นกลุ่มดังกล่าวในสัดส่วนสูง ซึ่งจะเพิ่มแรงกดดันต่อค่าเงินบาท **(3) ช่องทางเศรษฐกิจจริง** ผ่านการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และแผนการลงทุนในศูนย์ข้อมูลที่อาจชะลอออกไป (4) **ช่องทางสถาบันการเงิน** ผ่านสินเชื่อของธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน AI ดังนั้น ในระยะต่อไป กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้ลงทุนกระจายการลงทุน การติดตามการเคลื่อนย้ายเงินทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพื่อดูแลไม่ให้ค่าเงินบาทผันผวนรุนแรงจนกระทบภาคธุรกิจ และการติดตามคุณภาพสินเชื่อและการกระจุกตัวของสินเชื่อในธุรกิจห่วงโซ่ AI

ภาพที่ 5 ยอดคงค้างและอัตราการขยายตัวของสินเชื่อ สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์

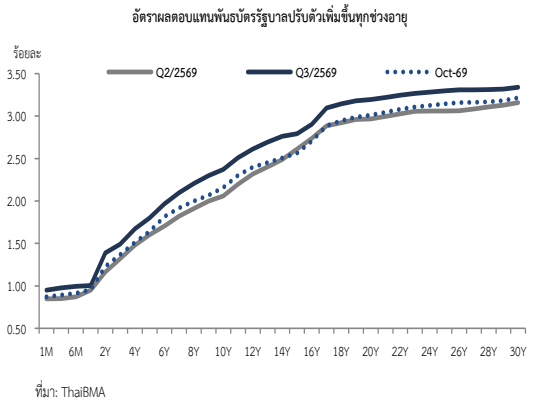
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

[3] หุ้นที่เชื่อมโยงกับ AI ตามการจัดกลุ่มของ Bloomberg Intelligence ได้แก่ DELTA ADVANC GULF WHA CCET KCE BGRIM HANA INETREIT และ SMT

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ ในไตรมาสสามของปี 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิง อายุ 1 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.95 เป็นร้อยละ 1.00 ต่อปี และอายุ 10 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.06 เป็นร้อยละ 2.37 ต่อปี โดยการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของไทย สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศสำคัญ อาทิ สหรัฐฯ ที่สูงสุดในรอบ 24 ปี และญี่ปุ่นที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ ภายหลังจากธนาคารกลางในหลายประเทศ ได้แก่ สหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้ออันเป็นผลจากราคาน้ำมันที่สูงขึ้นท่ามกลางสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่ยังคงมีแนวโน้มยืดเยื้อและรุนแรง ขณะที่อัตราผลตอบแทนระยะสั้นของไทยเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย สอดคล้องกับการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ทั้งนี้ ตลอดทั้งไตรมาสนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิในตลาดพันธบัตรไทยที่ 38.5 พันล้านบาท

เส้นอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้นทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรระยะยาวของประเทศสำคัญ ๆ

ในเดือนตุลาคม 2569 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.16 ต่อปี ปรับลดลงจากร้อยละ 2.37 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสที่สาม สอดคล้องกับการลดลงของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ ตามความต้องการสินทรัพย์ปลอดภัยท่ามกลางความกังวลต่อการปรับฐานของหลักทรัพย์ในกลุ่มเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติมีสถานะซื้อสุทธิพันธบัตรรัฐบาลไทย 17.5 พันล้านบาท ในพันธบัตรระยะยาวเป็นสำคัญ สอดคล้องกับการไหลเข้าของเงินลงทุนต่างชาติในตลาดพันธบัตรของหลายประเทศในภูมิภาค อาทิ อินโดนีเซีย มาเลเซีย เกาหลีใต้ และอินเดีย

ที่มา: ThaiBMA

ที่มา:CEIC

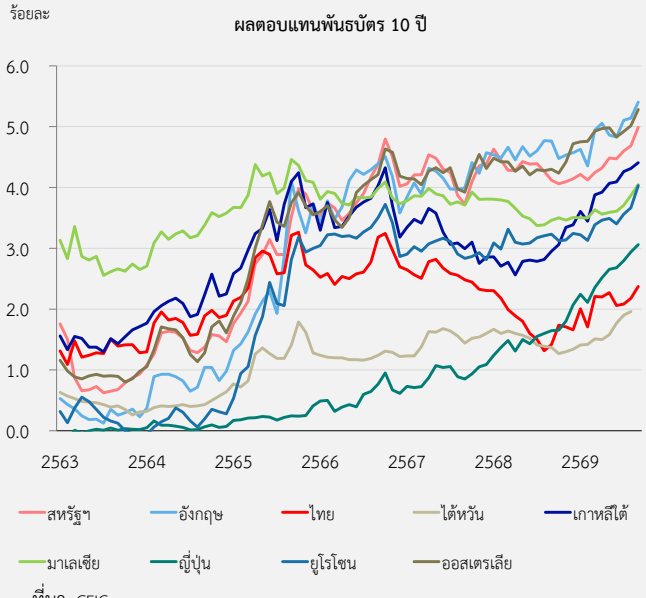
การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโลก และผลกระทบต่อภาคการเงินไทย

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวของประเทศเศรษฐกิจหลักปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปี 2569 ท่ามกลางแรงกดดันเงินเฟ้อและความกังวลต่อภาระหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอายุ 10 ปีของสหรัฐฯ ปรับเพิ่มขึ้นมาอยู่ใกล้ระดับร้อยละ 5.0 ในเดือนพฤศจิกายน 2569 สูงสุดในรอบ 24 ปี เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของสหราชอาณาจักร เยอรมนี และญี่ปุ่นที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น ได้แก่ **(1) แนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ**ที่เร่งขึ้นตามราคาพลังงานและต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยแนวโน้มการทรงตัวในระดับสูงของอัตราเงินเฟ้อส่งผลให้นักลงทุนปรับเพิ่มการคาดการณ์อัตราดอกเบี้ยและเงินเฟ้อในอนาคต และสร้างแรงกดดันให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวปรับตัวสูงขึ้น และ **(2) ความต้องการกู้ยืมของภาครัฐที่เพิ่มขึ้นท่ามกลางภาระหนี้สาธารณะในระดับสูง** โดยมาตรการบรรเทาผลกระทบด้านค่าครองชีพและรายจ่ายภาครัฐที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้การขาดดุลการคลังและความต้องการออกพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ที่ประเมินว่าหนี้สาธารณะรวมทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นจากประมาณร้อยละ 94 ของ GDP ในปี 2568 เป็นร้อยละ 100 ในปี 2572 ทั้งนี้ ความกังวลต่อความยั่งยืนทางการคลังและปริมาณพันธบัตรที่เพิ่มขึ้นอาจทำให้นักลงทุนเรียกร้องส่วนชดเชยความเสี่ยงจากการถือครองพันธบัตรระยะยาว (Term Premium) สูงขึ้น ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรปรับตัวเพิ่มขึ้น แม้ในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยนโยบายคงที่ก็ตาม

การปรับเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมและภาระดอกเบี้ยของภาครัฐเพิ่มสูงขึ้น และอาจนำไปสู่วงจรความเสี่ยง (vicious cycle) ทางการคลัง โดยเฉพาะประเทศที่มีหนี้สาธารณะและการขาดดุลการคลังในระดับสูง เนื่องจากการออกพันธบัตรใหม่และการกู้ยืมเพื่อชำระคืนหนี้เดิมที่ครบกำหนดมีต้นทุนสูงขึ้น ส่งผลให้ภาระดอกเบี้ยและการขาดดุลการคลังเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน ภาระดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นยังลดพื้นที่ทางการคลังสำหรับการลงทุนสาธารณะและการดำเนินมาตรการรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเกิดผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชน (Crowding-out Effect) **ทั้งนี้ อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลที่อยู่ในระดับสูงต่อเนื่องเป็นความเสี่ยงสำคัญต่อการขยายตัวและเสถียรภาพเศรษฐกิจโลก** เนื่องจากอาจเพิ่มต้นทุนทางการเงินของภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการลงทุนภาคเอกชน และเพิ่มความผันผวนในตลาดการเงินโลก โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ที่พึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศในระดับสูง

การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโลก และผลกระทบต่อภาคการเงินไทย (ต่อ)

แผนภาพที่ 1 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล 10 ปี ปรับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

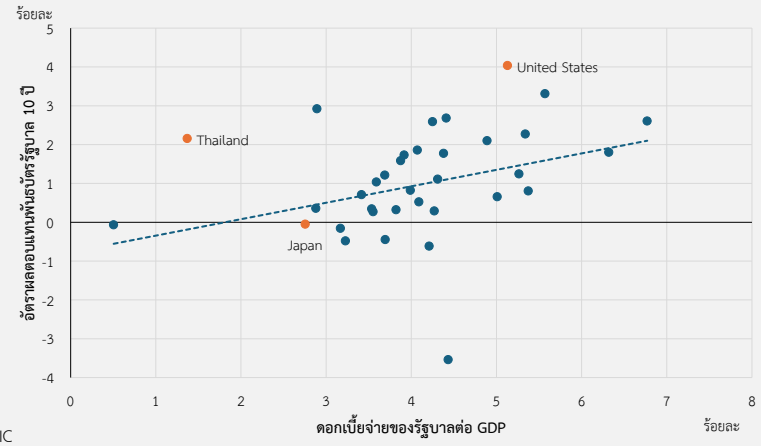

ที่มา: CEIC

แผนภาพที่ 2 ช่องทางการส่งผ่านจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์สู่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

แผนภาพที่ 3 ประเทศที่มีสัดส่วนดอกเบี้ยจ่ายของรัฐบาลในสัดส่วนสูงมีแนวโน้มที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลจะเพิ่มขึ้นมากกว่า

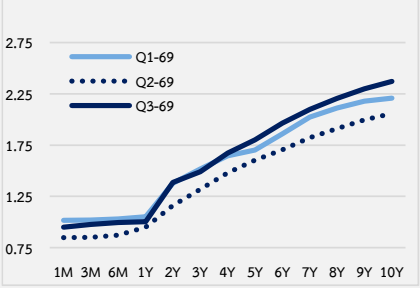

ที่มา: CEIC

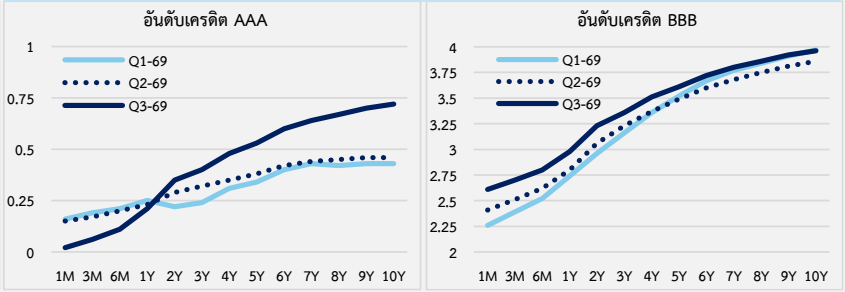
ทั้งนี้ การปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อตลาดเงินตลาดทุนไทยผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้ **(1) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย** ณ สิ้นไตรมาส 3 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าทุกช่วงอายุ โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.37 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.06 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า (แผนภาพที่ 4) หรือเพิ่มขึ้น 31 basis points (bps) **(2) อัตราผลตอบแทนตราสารหนี้ภาคเอกชน** โดย ณ สิ้นไตรมาสที่ 3 อัตราผลตอบแทนตราสารหนี้ภาคเอกชนอ้างอิงอายุ 3 ปี อันดับเครดิต AAA และ BBB ณ สิ้นไตรมาส 3 อยู่ที่ร้อยละ 1.89 และร้อยละ 4.85 ต่อปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.64 และร้อยละ 4.55 ต่อปี ในไตรมาสก่อนหน้า หรือเพิ่มขึ้น 25 bps และ 30 bps ตามลำดับ ส่งผลให้ส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ภาคเอกชนและพันธบัตรรัฐบาล (Credit Spread) ในหลายช่วงอายุ ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (แผนภาพที่ 5) และ **(3) เงินทุนเคลื่อนย้ายที่ผันผวนมากขึ้น** โดยเฉพาะในเดือนกันยายน 2569 ที่อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นรวดเร็ว ส่งผลให้เงินลงทุนจากต่างชาติไหลออกจากตลาดตราสารหนี้ของไทยและประเทศในภูมิภาค โดยไหลออกจากตลาดตราสารหนี้ของไทยสุทธิ 634.79 ล้านดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ดี ในเดือนตุลาคม อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ เริ่มปรับตัวลดลง ส่งผลให้เงินลงทุนต่างชาติกลับมาไหลเข้าตลาดตราสารหนี้ของไทยที่ 539.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นทิศทางเดียวกับประเทศในภูมิภาค (ตารางที่ 1)

การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลโลก และผลกระทบต่อภาคการเงินไทย (ต่อ)

(แผนภาพที่ 4) อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทย

(แผนภาพที่ 5) ส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนของตราสารหนี้ภาคเอกชนและพันธบัตรรัฐบาล (Credit Spread)

ที่มา : ThaiBMA

ตารางที่ 1 Portfolio Flows ของประเทศต่าง ๆ ในตลาดตราสารหนี้ (ล้านดอลลาร์ สรอ.)

	India	Indonesia	Malaysia	Philippines	South Korea	Thailand	รวม
ก.ค.-26	3,130.56	374.26	-1,384.69	111.47	3,060.21	-268.47	5,023.34
ส.ค.-26	-281.73	861.16	3,918.03	634.45	-2,767.32	-114.02	2,250.57
ก.ย.-26	-1,717.13	-15.14	-436.60	221.22	113.49	-634.79	-2,468.95
ต.ค.-26	48.69	532.87	1,768.38		5,722.04	539.50	8,717.31
รวม	1,180.39	1,753.15	3,865.12	967.14	6,128.42	-477.78	13,416.44

ที่มา : Bloomberg ข้อมูล ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569

ทั้งนี้ การปรับตัวเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลและตราสารหนี้ภาคเอกชน อาจส่งผลให้ต้นทุนการระดมทุนผ่านการออกตราสารหนี้ใหม่ของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนสูงขึ้น ขณะเดียวกันต้นทุนการกู้ยืมของผู้ออกตราสารหนี้ที่มีอันดับเครดิตต่ำยังคงอยู่ในระดับสูง อาจเพิ่มข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและความเสี่ยงในการต่ออายุหนี้ (Rollover) ของภาคธุรกิจ ขณะเดียวกัน ต้นทุนการออกพันธบัตรใหม่ของภาครัฐที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลกระทบต่อภาระดอกเบี้ยและภาระงบประมาณของประเทศในระยะต่อไป นอกจากนี้ ในด้านของเงินทุนเคลื่อนย้ายที่ผันผวนขึ้น จะส่งผลกระทบต่อทิศทางและความผันผวนของค่าเงินบาทได้

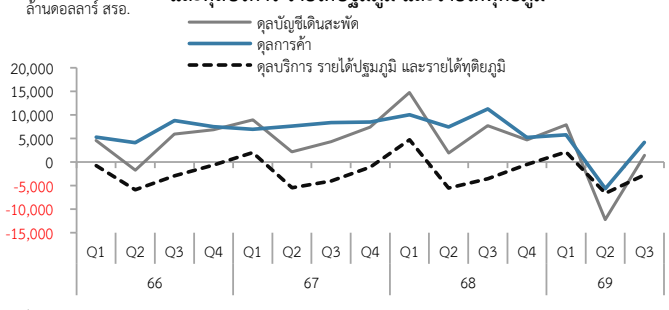
ภายใต้ภาวะการเงินโลกที่มีแนวโน้มตึงตัวขึ้นจากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารกลางประเทศต่างๆ จะต้องดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดเพื่อบริหารจัดการเศรษฐกิจในประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องติดตามสถานการณ์ข้างต้นและประเมินผลกระทบที่จะมีต่อภาคการเงินไทยในระยะต่อไป โดยเฉพาะความเสี่ยงในการต่ออายุตราสารหนี้ภาคเอกชน (Rollover Risk) จากต้นทุนการกู้ยืมที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงในการผิดนัดชำระหนี้ รวมทั้งเฝ้าระวังความผันผวนของค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มอ่อนค่าลงจากการไหลออกของเงินลงทุนเคลื่อนย้ายและส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่กว้างขึ้น

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (47.0 พันล้านบาท) เทียบกับการขาดดุล 12.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (397.3 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 7.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (247.7 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากดุลการค้าที่กลับมาเกินดุล 4.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (139.0 พันล้านบาท) อย่างไรก็ตาม ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิขาดดุล 2.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (92.0 พันล้านบาท) ต่อเนื่องจากการขาดดุลในไตรมาสก่อนหน้าที่ 6.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (215.2 พันล้านบาท) และการขาดดุล 3.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (114.8 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัดกลับมาเกินดุล 1.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นผลมาจากดุลการค้าที่กลับมาเกินดุล

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 2.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (101.3 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 24.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (808.4 พันล้านบาท) ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการค้า และดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ

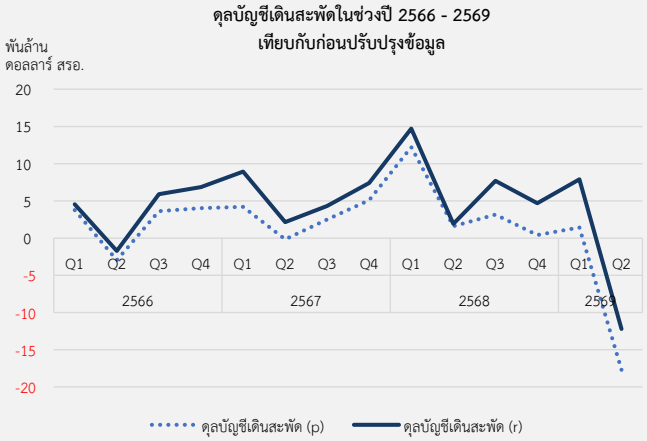

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

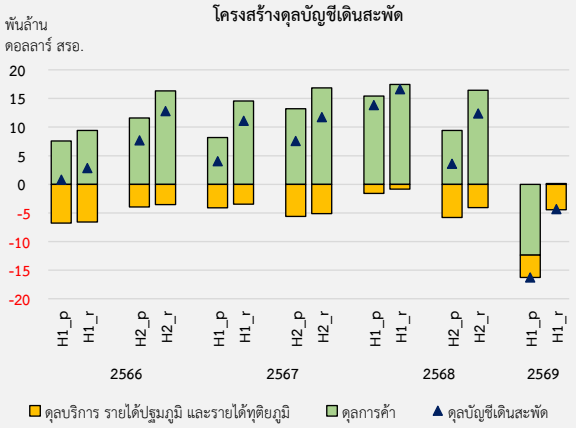
การปรับปรุงข้อมูลดุลการชำระเงิน

ในเดือนกันยายน 2569 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการปรับปรุงข้อมูลในบัญชีดุลการชำระเงิน (Annual Revision) หลังจากมีการเผยแพร่ตัวเลขเบื้องต้นเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 โดยมีรายละเอียดและการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. **การปรับปรุงสถิติการนำเข้าและส่งออกในดุลบัญชีเดินสะพัดให้สอดคล้องกับหลักการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของ (Change of Ownership) ตามข้อกำหนดการค้าระหว่างประเทศแบบ Free On Board (FOB)** ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนความเป็นเจ้าของ อาทิ การนำเข้ามาแปรรูปแล้วส่งกลับไปต่างประเทศ และการนำสินค้าเข้ามาเพื่อจัดแสดงไม่ถูกบันทึกในดุลการค้า ส่วนการรับจ้างผลิตสินค้าจะถูกบันทึกในดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ แทนดุลการค้า ส่งผลให้**ดุลบัญชีเดินสะพัด**ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ขาดดุล 4.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับการขาดดุล 16.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ปรับเพิ่มขึ้น 12.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ในการรายงานสถิติเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 ขณะที่ในปี 2568 เกินดุล 29.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากการเกินดุล 17.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในการเผยแพร่ข้อมูลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 โดยเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของดุลการค้าและดุลบริการ ดังนี้

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย ประมวลผลโดย สศช.

หมายเหตุ: Preliminary (p) = ข้อมูลเบื้องต้นในเดือนกรกฎาคม 2569
Revised (r) = ข้อมูลจากการปรับปรุงในเดือนกันยายน 2569

1.1 ดุลการค้า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 เกินดุล 0.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 12.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (เพิ่มขึ้น 12.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) เนื่องจากการลดลงของมูลค่าการนำเข้าเป็นสำคัญ โดย**มูลค่าการนำเข้า**อยู่ที่ 193.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 206.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ลดลง 13.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ส่วน**มูลค่าการส่งออก**อยู่ที่ 193.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจาก 194.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ลดลง 0.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ขณะที่ในปี 2568 ดุลการค้าเกินดุล 33.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวดีขึ้นจากการเกินดุล 24.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในการเผยแพร่ข้อมูลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569

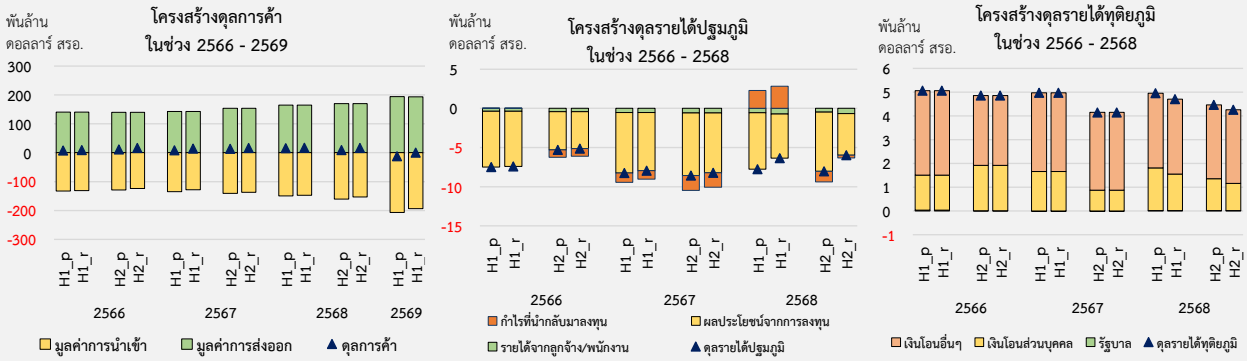
1.2 ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ขาดดุล 4.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 3.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ขาดดุลมากขึ้น 0.6 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ในการรายงานสถิติเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 ขณะที่ปี 2568 ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิ ขาดดุล 4.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 7.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในการเผยแพร่ข้อมูลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 นอกจากนี้ ธปท. ได้มีการปรับปรุงวิธีการจัดหมวดย่อยในดุลบริการ ในรอบการปรับปรุงข้อมูลบัญชีดุลการชำระเงินในเดือนกันยายน 2569 ประกอบด้วย

1.2.1 การเพิ่มหมวดในดุลบริการ ได้แก่ <u>ค่ารับจ้างผลิต</u> เกินดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.1 ของดุลบริการ สะท้อนถึงมูลค่าการนำเข้าบางส่วนที่ถูกปรับมาบันทึกในดุลบริการ

1.2.2 การจำแนกหมวดดุลบริการเดิม ได้แก่ **<u>ค่าบริการโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และบริการข้อสนเทศ</u>** จำแนกออกเป็น **(1) ค่าบริการโทรคมนาคม** ขาดดุล 0.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.2 และ **(2) ค่าบริการคอมพิวเตอร์ และบริการข้อสนเทศ** ขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.1 ส่วน**<u>ค่าบริการทางธุรกิจอื่นๆ</u>** จำแนกออกเป็น **(1) ค่าบริการทางวิชาชีพ และการให้คำปรึกษาด้านการจัดการ** ขาดดุล 3.0 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.4 **(2) ค่าเช่าสินทรัพย์, เครื่องจักร, อุปกรณ์** ขาดดุล 0.2 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.6 **(3) ค่าบริการตัวกลางทางการค้าและอื่นๆ (ที่มิใช่ตัวกลางทางการเงิน)** ขาดดุล 0.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.9 และ **(4) ค่างานวิจัยและพัฒนา ค่าบริการทางเทคนิค สิ่งแวดล้อม และธุรกิจอื่นๆ** เกินดุล 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.9

การปรับปรุงข้อมูลดุลการชำระเงิน (ต่อ)

1.2.3 การปรับกำไรสะสมที่นำกลับมาลงทุนใหม่ (Reinvested Earnings on FDI) ในดุลรายได้ ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 ขาดดุล 0.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการขาดดุล 1.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. จากการเผยแพร่ข้อมูลเมื่อเดือนกรกฎาคม 2569 โดยเป็นการปรับลดลงของด้านรายจ่าย 0.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ส่วนด้านรายรับปรับเพิ่มขึ้น 0.067 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย ประมวลผลโดย สศช.

2. **สินเชื่อการค้า (Trade Credit) ในดุลบัญชีเงินทุนปรับเพิ่มขึ้น** โดยสินเชื่อการค้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 อยู่ที่ 4.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากก่อนปรับปรุงข้อมูลที่ 2.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

3. **เงินกู้ต่างประเทศในดุลบัญชีเงินทุนปรับลดลง** โดยในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 อยู่ที่ 2.580 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากก่อนปรับปรุงข้อมูลที่ 2.605 พันล้านดอลลาร์ สรอ.

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 อยู่ที่ 276.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 273.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 อยู่ที่ 9,263.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 8,834.4 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนกันยายน 2568

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 อยู่ที่ 276.1 พันล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ดัชนีราคาผู้บริโภค ในไตรมาสที่สามของปี 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.7 โดยดัชนีราคาหมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของดัชนีราคาสินค้ากลุ่มพลังงาน โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศสอดคล้องกับทิศทางราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ส่วนดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการเร่งขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูปที่ปรับเพิ่มขึ้นตามต้นทุนของผู้ประกอบการ และดัชนีราคาผักและผลไม้ เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดลดลงจากสภาพอากาศแปรปรวน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเร่งตัวขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 และร้อยละ 1.5 ตามลำดับ เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 และร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

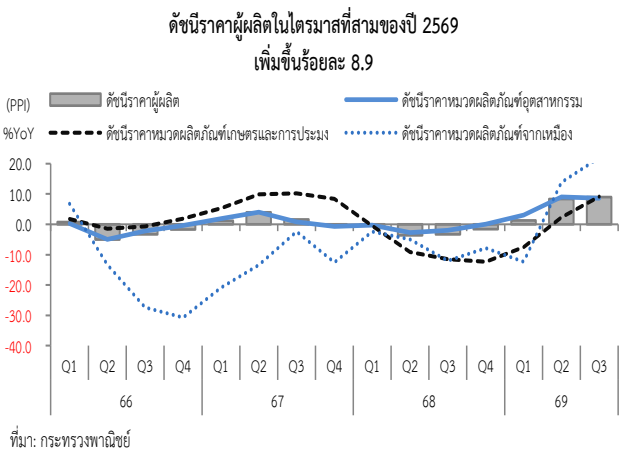
อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอลงของดัชนีหมวดที่มิใช่อาหารและเครื่องดื่ม ขณะที่ดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เร่งขึ้น

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.01 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศ รวมถึงดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาอาหารสด โดยเฉพาะราคาผักสด ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.0 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.9 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์

ในเดือนตุลาคม 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในเดือนก่อนหน้า เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 7 และเป็นระดับสูงสุดในรอบ 45 เดือน นับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2566 ตามการเร่งขึ้นของดัชนีราคาพลังงานโดยเฉพาะราคาน้ำมันเชื้อเพลิง เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่กลับมาตึงเครียด ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูปตามการทยอยปรับขึ้นราคาสินค้าของผู้ประกอบการบางราย และการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผักและผลไม้จากผลกระทบของอุทกภัยในพื้นที่เพาะปลูก ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 1.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารสำเร็จรูป และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ดัชนีราคาผู้ผลิตในไตรมาสที่สามของปี 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 8.9 เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.2 ในไตรมาสก่อนหน้า นับเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 16 ไตรมาส นับตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2565 โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงขยายตัวร้อยละ 9.1 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรร้อยละ 9.9 ขณะที่ดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการประมงกลับมาเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 1.5 ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 22.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติเป็นสำคัญ ในขณะที่ดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 8.6 ชะลอลงจากร้อยละ 9.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการชะลอลงของดัชนีผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมที่ร้อยละ 58.3 และดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะทองคำ ที่ร้อยละ 19.3

ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 8.9 ตามการขยายตัวของดัชนีราคาทุกหมวดสินค้า โดยเฉพาะหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมง และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง

ในเดือนตุลาคม 2569 ดัชนีราคาผู้ผลิตขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 8 ร้อยละ 10.2 เทียบกับร้อยละ 10.5 ในเดือนก่อนหน้า สอดคล้องกับดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 9 ที่ร้อยละ 8.9 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียมที่ร้อยละ 74.9 เป็นสำคัญ ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 7 ร้อยละ 37.8 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติที่ร้อยละ 52.1 ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมงขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 6 ที่ร้อยละ 13.5 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ร้อยละ 14.5 เป็นสำคัญ

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สามของปี 2569

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สามของปี 2569 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาด (ดูไบ เบรนท์ และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 92.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.2 จากราคาเฉลี่ย 68.1 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ปรับลดลงร้อยละ 5.7 จากราคาเฉลี่ย 97.6 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลดลงของราคาน้ำมันดิบมีสาเหตุหลักมาจาก (1) การฟื้นตัวของอุปทานน้ำมันดิบจากตะวันออกกลางที่เร็วกว่าคาดซึ่งเป็นผลมาจากการทยอยเพิ่มกำลังการผลิตและส่งออกน้ำมันดิบของกลุ่มโอเปกและชาติพันธมิตร (OPEC+) รวมทั้งสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ให้กับประเทศคู่ค้า หลังจากการกลับมาดำเนินการขนส่งน้ำมันดิบทางท่อขนส่งตะวันออก - ตะวันตก (East - West Pipeline) และท่าเรือยานบู (Yanbu) ของซาอุดีอาระเบีย โดยปริมาณการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่มโอเปกและชาติพันธมิตร (OPEC+) ในไตรมาสที่สามเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 จากไตรมาสก่อนหน้า[12] (2) ความคาดหวังเกี่ยวกับการเจรจาระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่านเพื่อยุติสงครามที่ยืดเยื้อมาเป็นระยะเวลานาน อย่างไรก็ดี ราคาน้ำมันดิบยังอยู่ในระดับสูงเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งที่ยังคงไม่แน่นอน โดยอิหร่านและกลุ่มฮูตียังคงดำเนินการปิดล้อมทางทะเลในบริเวณช่องแคบฮอร์มุซ และช่องแคบบับเอลมันเดบ (Bab el-Mandab Strait) ซึ่งเป็นเส้นทางขนส่งทางทะเลที่สำคัญ ประกอบกับความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยังคงดำเนินอยู่ โดยยูเครนได้โจมตีโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของรัสเซียด้วยโดรนอย่างต่อเนื่อง

รวม 9 เดือนแรกของปี 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 3 ตลาดอยู่ที่ 90.1 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.4 จากค่าเฉลี่ย 69.6 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเดือนตุลาคม 2569 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 111.1 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.6 จากค่าเฉลี่ย 63.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงเดียวกันของปีก่อน และเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 109.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนกันยายน 2569 เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยสหรัฐฯ ส่งเรือบรรทุกเครื่องบินประจำการเพิ่มเติมในภูมิภาคตะวันออกกลาง ขณะที่อิหร่านโจมตีเรือบรรทุกน้ำมันและเรือพาณิชย์ที่พยายามแล่นผ่านช่องแคบฮอร์มุซ ส่วนกลุ่มฮูตีในเยเมนยกระดับการโจมตีโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและโจมตีสนามบินในกรุงริยาดของซาอุดีอาระเบีย

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

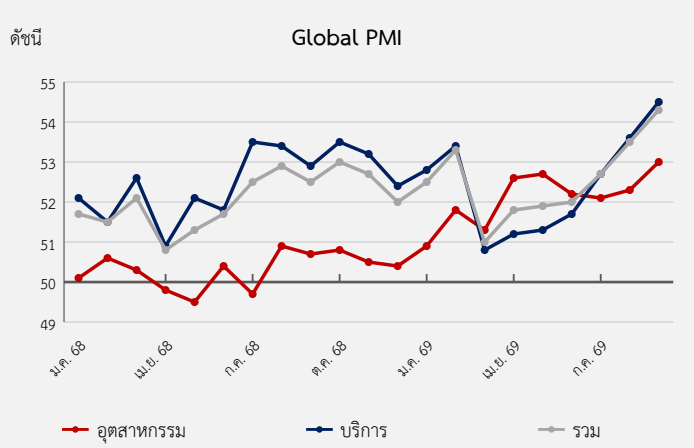
ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)				อัตราการขยายตัว (%YoY)			
		WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	เฉลี่ย
2568	ทั้งปี	64.9	69.1	69.4	67.8	-14.5	-14.4	-12.8	-13.9
	Q1	71.5	75.7	76.9	74.7	-7.2	-8.9	-5.3	-7.1
	Q2	63.8	67.9	67.0	66.2	-21.1	-20.1	-21.5	-20.9
	Q3	65.1	69.1	70.1	68.1	-13.6	-14.0	-10.6	-12.7
	9M	66.7	70.9	71.3	69.6	-14.1	-14.3	-12.7	-13.7
	Q4	59.2	63.7	63.8	62.3	-15.9	-14.7	-13.3	-14.6
2569	Q1	72.7	81.0	88.0	80.6	1.8	7.0	14.3	7.9
	Q2	93.1	103.8	95.9	97.6	45.9	52.9	43.2	47.4
	Q3	86.1	97.0	92.9	92.0	32.4	40.4	32.5	35.2
	ก.ค.	79.4	83.4	76.7	79.8	17.9	17.6	8.2	14.5
	ส.ค.	82.7	90.9	88.9	87.5	29.0	33.3	28.1	30.1
	ก.ย.	96.6	116.8	113.6	109.0	51.9	71.9	62.3	62.2
	9M	84.1	93.9	92.3	90.1	26.0	32.4	29.5	29.4
	ต.ค.	97.7	125.0	110.7	111.1	62.3	93.4	70.4	75.6
	10M	85.5	97.1	94.2	92.3	29.5	38.3	33.5	33.9

ที่มา: Bloomberg

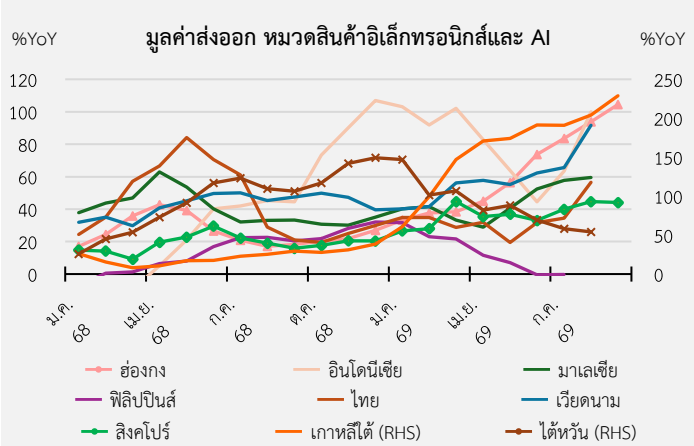
[12] ที่มา: สำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานของสหรัฐฯ (U.S. Energy Information Administration: EIA) ประมวลผลโดย สศช.

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สามของปี 2569

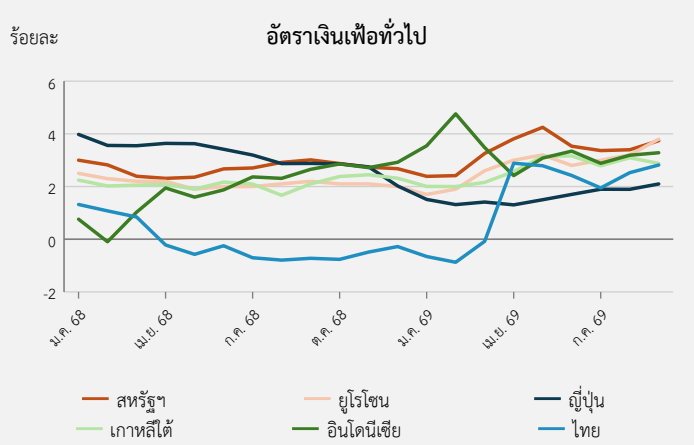
เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สามของปี 2569 ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง สะท้อนถึงความสามารถในการปรับตัว (Resilience) เพื่อรับมือต่อปัจจัยเสี่ยงและแรงกดดันทางเศรษฐกิจ แม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ แต่หลายประเทศปรับตัวโดยหันไปพึ่งพาพลังงานจากแหล่งนำเข้าอื่น ประกอบกับการเร่งระบายน้ำมันดิบสำรอง การเปลี่ยนเส้นทางขนส่ง รวมทั้งการดำเนินนโยบายการเงินการคลังเพื่อช่วยบรรเทาผลกระทบ ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจโลกยังมีปัจจัยสนับสนุนจากวัฏจักรขาขึ้นของเทคโนโลยี สะท้อนจากการเร่งการผลิตและการลงทุนในหมวดสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในเศรษฐกิจประเทศหลัก โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อรวม (Composite Purchasing Managers' Index) ในไตรมาสที่สามของโลก เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 53.5 จากระดับ 51.9 ในไตรมาสก่อนหน้า[13] เช่นเดียวกับเศรษฐกิจประเทศในภูมิภาคเอเชียหลายประเทศที่ได้รับแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสินค้าโดยเฉพาะในหมวดอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในระดับสูงได้อย่างต่อเนื่อง[14] ขณะที่เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการส่งออกและการผลิตภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม แรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ธนาคารกลางประเทศสำคัญมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น ขณะที่การขาดดุลการคลังอย่างต่อเนื่องและภาระหนี้สาธารณะที่อยู่ในระดับสูง[15] เป็นปัจจัยกดดันให้อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมและภาระดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น และจำกัดพื้นที่ทางการคลังในการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจ

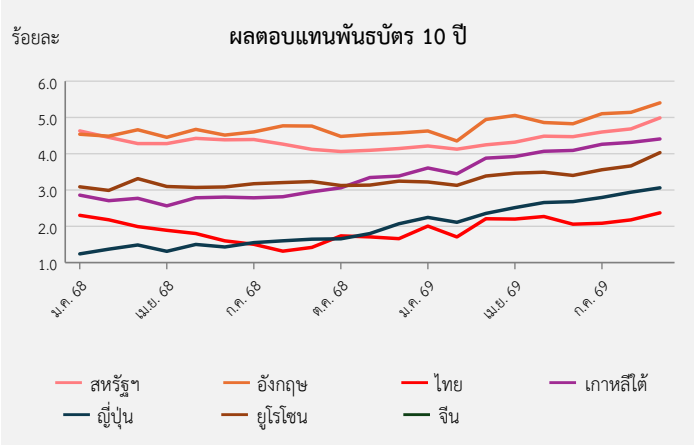
ที่มา: CEIC

ที่มา: Global Trade Atlas

ที่มา: CEIC

ที่มา: CEIC

---

13 โดย ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อรวม (Composite Purchasing Managers' Index) ของประเทศสหรัฐฯ ยูโรโซน ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ในไตรมาสที่สามของปี 2569 อยู่ที่ระดับ 56.3 ระดับ 52.4 ระดับ 52.4 และระดับ 52.8 เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 19 ไตรมาส 3 ไตรมาส 4 ไตรมาส และ 2 ไตรมาส ตามลำดับ

14 มูลค่าการส่งออกสินค้าเครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ (HS85) ของเกาหลีใต้ สิงคโปร์ และฮ่องกง ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 147.9 ร้อยละ 61.0 และร้อยละ 57.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 121.3 ร้อยละ 59.6 และร้อยละ 54.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

15 อาทิ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 198.5 ต่อ GDP) สิงคโปร์ (ร้อยละ 160.2 ต่อ GDP) อิตาลี (ร้อยละ 140.1 ต่อ GDP) ฝรั่งเศส (ร้อยละ 119.0 ต่อ GDP) และสหรัฐฯ (ร้อยละ 124.5 ต่อ GDP) ข้อมูล ณ สิ้นสุดไตรมาสที่สองของปี 2569

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ถาวรที่ขยายตัวสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส ตามการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยเฉพาะอุปกรณ์ประมวลผลข้อมูลและซอฟต์แวร์ ซึ่งสะท้อนการลงทุนด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง[16] ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องตามรายได้ที่แท้จริงหลังหักภาษีที่ขยายตัวร้อยละ 1.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น ส่วนการใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวเร่งขึ้นตามการใช้จ่ายของรัฐบาลกลาง โดยเฉพาะด้านการป้องกันประเทศ สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการ (Services PMI) ที่เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 56.6 จากระดับ 51.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่สี่ของปี 2564 อย่างไรก็ตาม การนำเข้าสินค้าและบริการขยายตัวเร่งขึ้นเร็วกว่าการส่งออก โดยเป็นผลจากการนำเข้าสินค้าทุนจำนวนมากเพื่อรองรับการลงทุนในด้าน AI ประกอบกับอัตราภาษีนำเข้าที่แท้จริงที่ลดลงต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนส่งผลให้ดุลการค้าในไตรมาสที่สามขาดดุลในระดับสูงที่ 3.04 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจาก 2.00 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนสถานการณ์ตลาดแรงงานยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยการจ้างงานนอกภาคเกษตร ณ สิ้นไตรมาส เพิ่มขึ้น 1.591 แสนตำแหน่ง เทียบกับ 1.589 แสนตำแหน่ง ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่อัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.1 ลดลงจากร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า[17] สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 3.5 ชะลอลงจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังอยู่ในระดับสูงตามราคาพลังงานที่ผันผวนท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินระยะปานกลางที่ร้อยละ 2.0[18] ส่งผลให้ในการประชุมวันที่ 15 – 16 กันยายน 2569 คณะกรรมการนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐฯ มีมติปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 3.75 – 4.00 ซึ่งนับเป็นการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2566

เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 1.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.2 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 5 ไตรมาส โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวต่อเนื่อง และการส่งออกที่เร่งตัวขึ้น โดยดัชนีมูลค่าการค้าปลีกในไตรมาสที่สามขยายตัวร้อยละ 3.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของรายได้ครัวเรือน ประกอบกับมาตรการบรรเทาผลกระทบจากราคาพลังงานของประเทศสมาชิกที่ยังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง[19] ขณะที่การลงทุนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ขยายตัวต่อเนื่อง ตามนโยบายส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม และลดการพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ สอดคล้องกับการนำเข้าในช่วงสองเดือนแรกของไตรมาสที่สามที่ขยายตัวร้อยละ 12.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการนำเข้าจากเอเชียที่ขยายตัวในระดับสูง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เช่นเดียวกับการส่งออกในช่วงสองเดือนแรกของไตรมาสที่สามที่ขยายตัวร้อยละ 9.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 15 ไตรมาส ตามความต้องการในสินค้าทุนที่เพิ่มสูงขึ้นในสหรัฐฯ และเอเชีย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยูโรโซนยังเผชิญแรงกดดันด้านเงินเฟ้อจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น[20] ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (ECB) ดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดขึ้น โดยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ 0.25 ในวันที่ 10 กันยายน 2569 เพื่อรักษาเสถียรภาพของระดับราคาให้สอดคล้องกับกรอบเป้าหมายนโยบายการเงิน ขณะเดียวกันการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้กองทุนฟื้นฟูและสร้างความยืดหยุ่นเศรษฐกิจ (Recovery and Resilience Facility: RRF) ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินโครงการในปี 2569 เพื่อสนับสนุนการลงทุนด้านพลังงานสะอาด โครงสร้างพื้นฐาน และการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัล[21] จะช่วยชดเชยผลกระทบจากราคาพลังงานที่ปรับตัวสูงขึ้น

เศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 0.9 ในไตรมาสที่สอง โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนภาคเอกชนตามความต้องการลงทุนในเครื่องจักร รวมถึงการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบกับภาคการส่งออกที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดีตามความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์ในตลาดโลก โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนด้าน AI ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 10.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 20 ไตรมาส ขณะที่การอุปโภคภาครัฐ

---

16 การลงทุนในอุปกรณ์ประมวลผลข้อมูลและซอฟต์แวร์ (Information processing equipment and software) ขยายตัวร้อยละ 20.6 เร่งขึ้นจากร้อยละ 16.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงขยายตัวร้อยละ 46.1 ขณะที่การลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7

17 ผู้ขอรับสวัสดิการว่างงานรายใหม่เฉลี่ย 2.03 แสนรายต่อสัปดาห์ ลดลงจาก 2.14 แสนรายในไตรมาสก่อนหน้า อัตราการเลิกจ้าง (JOLTS) เฉลี่ยในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคมอยู่ที่ร้อยละ 1.05 ลดลงเล็กน้อยจากร้อยละ 1.07 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานอยู่ที่ร้อยละ 61.6 ลดลงจากร้อยละ 62.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

18 อัตราเงินเฟ้อจากรายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล (PCE) อยู่ที่ร้อยละ 3.5 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (Core PCE) อยู่ที่ร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 และร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่ดัชนีราคาผู้ผลิต (PPI final demand) ขยายตัวร้อยละ 5.6 ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนกันยายนเร่งขึ้นเป็นร้อยละ 3.7 จากร้อยละ 3.4 ในเดือนก่อนหน้า ตามราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.4

19 สหภาพยุโรปยังคงดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบจากราคาพลังงานภายใต้กรอบ Middle East Crisis Temporary State Aid Framework (METSAF) ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 29 เมษายน ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2569 เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกช่วยเหลือภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากต้นทุนเชื้อเพลิง ปุ๋ย และค่าไฟฟ้าที่สูงขึ้น โดยในไตรมาสที่สามคณะกรรมาธิการยุโรปได้อนุมัติโครงการช่วยเหลือของอิตาลีและโปรตุเกส วงเงิน 285 ล้านยูโร และ 30 ล้านยูโร ตามลำดับ ขณะเดียวกัน ประเทศสมาชิกยังดำเนินมาตรการบรรเทาภาระค่าครองชีพของครัวเรือน อาทิ การขยายความช่วยเหลือค่าเชื้อเพลิงแก่ผู้มีรายได้น้อยในฝรั่งเศส รวมถึงการลดภาษีเชื้อเพลิงและจำกัดการปรับขึ้นราคาก๊าซธรรมชาติในสเปน เพื่อบรรเทาผลกระทบจากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

20 ดัชนีราคาผู้บริโภคขยายตัวร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 12 ไตรมาส ตามดัชนีราคาผู้บริโภคในหมวดพลังงานที่ขยายตัวร้อยละ 14.5 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 15 ไตรมาส

21 ณ สิ้นเดือนกันยายน 2569 โครงการ Recovery and Resilience Facility (RRF) มีการเบิกจ่ายสะสมแล้วทั้งสิ้น 4.5 แสนล้านยูโร หรือคิดเป็นร้อยละ 79 ของวงเงินทั้งหมด ขณะที่ยังมีคำขอเบิกจ่าย 32 รายการ มูลค่า 1.23 แสนล้านยูโร อยู่ระหว่างพิจารณา โดยกำหนดให้การเบิกจ่ายทั้งหมดแล้วเสร็จภายในสิ้นปี 2569

ยังได้รับแรงสนับสนุนจากรายจ่ายด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังเผชิญข้อจำกัดจากค่าครองชีพที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะราคาพลังงานที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง รวมถึงผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น[22] สำหรับนโยบายการเงิน ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีมติเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 1.00 เป็นร้อยละ 1.25 ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินเมื่อวันที่ 17 – 18 กันยายน 2569 ซึ่งนับเป็นอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่สูงที่สุดในรอบ 31 ปี ประกอบกับความร่วมมือระหว่างธนาคารกลางญี่ปุ่นและกระทรวงการคลังของสหรัฐฯ ในการใช้เครื่องมือ Foreign and International Monetary Authorities (FIMA) Repo Facility ในการลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในตลาดการเงินรวมถึงความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2569 ส่งผลให้เงินเยนแข็งค่าขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยอัตราแลกเปลี่ยนปรับตัวจาก 163.73 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 30 กรกฎาคม เป็น 156.76 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. ณ วันที่ 3 สิงหาคม หรือคิดเป็นการแข็งค่าของเงินเยนร้อยละ 4.5 และแข็งค่าสูงสุดที่ 153.12 เยนต่อดอลลาร์ สรอ. เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2569

เศรษฐกิจจีนในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 4.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคการส่งออกและการผลิตอุตสาหกรรม ตามความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีขั้นสูง โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ ประกอบกับการขยายตลาดส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ท่ามกลางความไม่แน่นอนของมาตรการทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ[23] ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 28.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 20.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 22 ไตรมาส สอดคล้องกับมูลค่าเพิ่มของการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม อุปสงค์ภายในประเทศยังคงขยายตัวในระดับต่ำ โดยเฉพาะการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังไม่ฟื้นตัวและปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ สะท้อนจากยอดค้าปลีกในเดือนกันยายนที่ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.1 เทียบกับร้อยละ 0.4 ในเดือนก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ลดลงร้อยละ 7.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.7 ในช่วงครึ่งแรกของปี โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ลดลงร้อยละ 20.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 18.0 ในช่วงครึ่งแรกของปี[24] ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่สามเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังคงเปราะบาง ทั้งนี้ รัฐบาลจีนยังคงดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการจัดสรรงบประมาณจากพันธบัตรคลังพิเศษระยะยาว เพื่อสนับสนุนการบริโภคภายในประเทศ[25] ขณะที่ธนาคารกลางจีน (PBOC) ยังคงอัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีระยะเวลา 1 ปี และ 5 ปี ไว้ที่ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ ในการประชุมเดือนกันยายน 2569

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ในไตรมาสที่สามของปี 2569 ยังคงขยายตัวต่อเนื่องตามการส่งออกสินค้าที่ยังขยายตัวในเกณฑ์สูง โดยเศรษฐกิจไต้หวันและฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 14.4 และร้อยละ 5.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 12.9 และร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้าตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจสิงคโปร์และเกาหลีใต้ขยายตัวร้อยละ 5.4 และร้อยละ 3.4 ชะลอลงจากร้อยละ 6.2 และร้อยละ 3.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ทั้งนี้ เศรษฐกิจสิงคโปร์ชะลอลงตามภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่ขยายตัวร้อยละ 7.5 ชะลอลงจากร้อยละ 12.9 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการลดลงของการผลิตเคมีภัณฑ์ โดยเฉพาะการผลิตปิโตรเคมีที่ยังถูกจำกัดเนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบซึ่งเป็นผลกระทบมาจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง และการผลิตเภสัชภัณฑ์ที่ลดลงตามการเปลี่ยนแปลงประเภทตัวยาที่ผลิต ส่วนเศรษฐกิจเกาหลีใต้ชะลอลงตามการชะลอลงของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวร้อยละ 1.1 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะการใช้จ่ายสินค้าคงทนและบริการที่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการหยุดงานในอุตสาหกรรมยานยนต์และการใช้จ่ายบริการทางการเงินที่ลดลง อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจกลุ่ม NIEs ยังคงได้รับแรงสนับสนุนสำคัญจากภาคการส่งออก ตามความต้องการสินค้าเทคโนโลยีในตลาดโลกที่ขยายตัวในเกณฑ์สูง โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เซมิคอนดักเตอร์ และสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) สะท้อนจากมูลค่าการส่งออกสินค้าของเกาหลีใต้ ฮ่องกง สิงคโปร์ และไต้หวัน ที่ยังขยายตัวเร่งขึ้นในระดับสูงที่ร้อยละ 72.4 ร้อยละ 55.9 ร้อยละ 47.4 และร้อยละ 44.6 เทียบกับร้อยละ 57.2 ร้อยละ 45.0 ร้อยละ 40.8 และร้อยละ 43.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ นอกจากนี้ เศรษฐกิจกลุ่ม NIEs ยังได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนที่เร่งตัวขึ้นตามการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้นเพื่อรองรับความต้องการสินค้าเทคโนโลยี ขณะที่อัตราเงินเฟ้อยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงตามระดับราคาพลังงานส่งผลให้ธนาคารกลางในภูมิภาคดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดขึ้น[26]

---

22 ภัยพิบัติสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจได้แก่ (1) เหตุการณ์แผ่นดินไหวขนาด 6.8 ริกเตอร์เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2569 ณ จังหวัดคุมะโมะโตะ ภูมิภาคคิวชู (2) เหตุการณ์ฝนตกหนักและน้ำท่วมครั้งใหญ่ในจังหวัดชิบะ ระหว่างวันที่ 13 – 14 สิงหาคม 2569 และ (3) ผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นหมายเลข 24 และพายุไต้ฝุ่นหมายเลข 25 ในช่วงเดือนกันยายน 2569

23 ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่าการส่งออกวงจรรวม (HS 8542) ขยายตัวร้อยละ 99.1 ขณะที่การส่งออกไปยังอาเซียนและสหภาพยุโรปขยายตัวร้อยละ 23.4 และร้อยละ 11.8 ตามลำดับ ส่วนการส่งออกไปยังสหรัฐฯ ขยายตัวเพียงร้อยละ 5.3 อย่างไรก็ตาม จีนและสหรัฐฯ ได้ตกลงขยายระยะเวลาระงับการบังคับใช้มาตรการทางการค้าบางส่วนออกไปจนถึงวันที่ 10 มกราคม 2570

24 การลงทุนภาคเอกชนในสินทรัพย์ถาวรในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ลดลงร้อยละ 10.4 ขณะที่ราคาที่อยู่อาศัยใหม่ในเดือนกันยายนลดลงร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

25 รัฐบาลจีนจัดสรรงบประมาณ 2.5 แสนล้านหยวน ในปี 2569 เพื่อสนับสนุนโครงการแลกเปลี่ยนสินค้าอุปโภคบริโภคเก่าเป็นสินค้าใหม่ โดยจัดสรรงบประมาณรอบสุดท้ายจำนวน 6.25 หมื่นล้านหยวน เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2569

26 ธนาคารกลางเกาหลีจึงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายติดต่อกัน 2 ครั้งมาอยู่ที่ร้อยละ 3.00 ธนาคารกลางฮ่องกงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยฐานเป็นร้อยละ 4.25 และธนาคารกลางสิงคโปร์ปรับนโยบายการเงินให้เข้มงวดขึ้น ขณะที่ธนาคารกลางไต้หวันคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.00

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียนขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า โดยได้แรงหนุนจากการค้าระหว่างประเทศที่ยังเติบโตในเกณฑ์สูง[27] โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาเลเซียและเวียดนามที่เป็นผู้ผลิตสำคัญของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยเศรษฐกิจมาเลเซียและเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.3 และร้อยละ 9.9 เทียบกับร้อยละ 6.0 และร้อยละ 8.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 5.5 เทียบกับร้อยละ 5.3 ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศและการส่งออกน้ำมันปาล์มที่ขยายตัวในระดับสูง แม้ว่าเศรษฐกิจจะเผชิญกับแรงกดดันด้านความเชื่อมั่นจากความไม่แน่นอนของนโยบายภาครัฐก็ตาม ส่วนเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 2.1 เทียบกับร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อน ตามการลดลงของการลงทุนภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้น ด้านนโยบายการเงิน ธนาคารกลางส่วนใหญ่มีมติคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ยกเว้นธนาคารกลางฟิลิปปินส์ที่ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 4.75 เป็นร้อยละ 5.0 ในเดือนสิงหาคม ตามแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น[28]

การขยายตัวของเศรษฐกิจและมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศสำคัญ

(%YoY)	GDP							มูลค่าการส่งออกสินค้า (ดอลลาร์ สรอ.)						
	2567	2568			2569			2567	2568			2569		
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	ทั้งปี	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สหรัฐฯ	3.0	2.3	2.6	2.0	2.6	2.2	2.1	2.2	5.7	3.8	8.9	15.2	14.8	13.0
ยูโรโซน	1.2	1.3	1.1	1.1	0.6	1.2	1.3	0.7	7.0	7.9	9.4	3.8	9.1	
สหราชอาณาจักร	1.1	1.2	1.2	0.8	0.8	1.4	1.9	-0.2	5.9	6.4	-9.7	-16.4	16.8	5.9
ออสเตรเลีย	1.1	2.0	2.0	2.6	2.5	2.3		-8.4	-0.8	1.4	6.2	12.4	18.2	17.4
ญี่ปุ่น	0.1	1.2	0.6	0.4	0.6	0.9		-1.4	4.4	1.3	3.8	7.1	6.0	10.8
จีน	5.0	5.0	4.8	4.5	5.0	4.3	4.5	5.9	5.4	6.4	3.7	14.7	20.1	28.4
อินเดีย	7.4	7.3	8.1	7.7	8.6	7.8		2.6	0.4	8.2	1.3	-2.9	14.3	22.9
เกาหลีใต้	2.2	1.1	2.1	1.6	3.8	3.7	3.4	8.1	3.8	6.5	8.4	38.4	57.2	72.4
ไต้หวัน	5.3	8.8	8.4	13.0	15.4	12.9	14.4	9.8	34.8	36.5	48.8	51.1	43.7	44.6
ฮ่องกง	2.6	3.5	3.8	4.0	5.9	4.2	5.2	9.1	15.4	14.7	20.8	31.4	45.0	55.9
สิงคโปร์	5.3	5.0	4.5	5.7	6.4	6.2	5.4	6.2	12.2	11.2	18.2	35.0	40.8	47.4
อินโดนีเซีย	5.0	5.1	5.0	5.4	5.6	5.3	5.5	2.7	6.0	8.9	0.6	0.5	7.7	8.2
มาเลเซีย	5.2	5.2	5.3	6.2	5.4	6.0	5.3	5.7	13.9	12.6	17.8	26.3	53.5	51.4
ฟิลิปปินส์	5.7	4.4	4.0	3.0	2.8	2.4	2.1	-0.5	15.3	13.0	21.9	12.8	13.6	24.8
เวียดนาม	7.0	8.0	8.3	8.5	8.1	8.8	9.9	14.4	17.0	18.6	19.8	19.4	22.7	30.0
ไทย	2.9	2.4	1.2	2.5	3.1	2.4	2.9	5.8	12.8	11.4	9.2	17.4	17.3	23.6

ที่มา: CEIC รวบรวมโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2569

27 มูลค่าการส่งออกของอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามในไตรมาสที่สาม ปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 8.2 ร้อยละ 51.4 ร้อยละ 24.8 และร้อยละ 30.0 เทียบกับร้อยละ 7.7 ร้อยละ 53.5 ร้อยละ 13.6 และร้อยละ 22.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ

28 โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 6.5 ใกล้เคียงกับร้อยละ 6.8 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 ถึงร้อยละ 4.0

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2570

เศรษฐกิจโลกในปี 2570 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในปี 2569 ตามแนวโน้มการชะลอตัวลงของเศรษฐกิจหลัก โดยเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอตัวตามการลดลงของการลงทุนด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และศูนย์ข้อมูล (Data Center) ประกอบกับข้อจำกัดจากตลาดเงินที่ตึงตัว เช่นเดียวกับเศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงตามการฟื้นตัวอย่างจำกัดของอุปสงค์ภายในประเทศ ประกอบกับแรงสนับสนุนจากภาคการส่งออกที่ลดลงตามการชะลอตัวของอุปสงค์โลก ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และประเทศในภูมิภาคอาเซียน มีแนวโน้มชะลอตัวจากฐานการขยายตัวในเกณฑ์สูงในปีก่อนหน้า ซึ่งได้รับประโยชน์จากวัฏจักรขาขึ้นของการลงทุนในเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ขณะที่เศรษฐกิจยูโรโซนและญี่ปุ่นมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและมาตรการสนับสนุนของภาครัฐ ทั้งนี้อัตราเงินเฟ้อของประเทศเศรษฐกิจสำคัญยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูง แม้ว่าระดับราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับลดลงก็ตาม ทำให้คาดว่าธนาคารกลางสำคัญยังคงดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดตลอดทั้งปี 2570 ซึ่งจะส่งผลให้ตลาดเงินตลาดทุนตึงตัวมากขึ้น นอกจากนี้ เศรษฐกิจและการค้าโลกยังเผชิญความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวของการลงทุนเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ ตลอดจนความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น การลงทุน การค้าระหว่างประเทศ และจะทำให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าในกรณีฐาน

ทั้งนี้ การประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้อยู่ภายใต้สมมติฐานสำคัญ ได้แก่ (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางจะเริ่มผ่อนคลายในไตรมาสแรกของปี 2570 ส่งผลให้การขนส่งทางทะเลผ่านช่องแคบฮอร์มุซกลับมาเปิดดำเนินการเป็นปกติ และคาดว่าอุปทานน้ำมันดิบจากตะวันออกกลางทยอยปรับตัวกลับเข้าสู่ระดับก่อนหน้าสถานการณ์ความขัดแย้งภายในช่วงครึ่งหลังของปี 2570 ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวจะส่งผลให้ราคาพลังงานและต้นทุนขนส่งมีแนวโน้มปรับลดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปในช่วงปี 2570 และ (2) มาตรการกีดกันทางการค้าที่มีผลบังคับใช้แล้วจะยังคงมีผลตลอดช่วงของการประมาณการ โดยไม่รวมกรณีที่มีการบังคับใช้มาตรการเพิ่มเติม ภายใต้แนวโน้มดังกล่าว **ปริมาณการค้าโลกในปี 2570 มีแนวโน้มจะขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในปีก่อนหน้า** โดยมีแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศที่สำคัญ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.1 ในปี 2570 ชะลอลงจากร้อยละ 2.3 ในปี 2569 โดยคาดว่าแรงส่งจากการลงทุนภาคเอกชนจะชะลอตัวลง ตามแนวโน้มการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์และศูนย์ข้อมูลที่เร่งลงทุนในช่วงก่อนหน้า อีกทั้งแนวโน้มการควบคุมการขยายการลงทุนศูนย์ข้อมูลที่คาดว่าจะมีความเข้มงวดมากขึ้น ขณะเดียวกัน ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น โดยการคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับสูงเป็นระยะเวลานาน[29] (higher for longer) ยังเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการขยายตัวของการบริโภคและการลงทุนในระยะต่อไป ประกอบกับอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวที่อยู่ในระดับสูง[30] ท่ามกลางภาระหนี้สาธารณะและการขาดดุลการคลังอย่างต่อเนื่องยังเป็นข้อจำกัดของรัฐบาลในการดำเนินมาตรการทางการคลัง นอกจากนี้ สหรัฐฯ ยังต้องเผชิญกับความเสี่ยงของการปิดทำการชั่วคราวของหน่วยงานรัฐบาลกลาง (Government Shutdown) หากรัฐบาลและรัฐสภาไม่สามารถหาข้อตกลงกันเรื่องงบประมาณได้ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังได้รับการสนับสนุนจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ตามแนวโน้มตลาดแรงงานที่ปรับตัวดีขึ้น[31] ประกอบกับแนวโน้มการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อตามการลดลงของราคาพลังงานและอัตราภาษีนำเข้าที่แท้จริง (Effective Tariff Rate)

เศรษฐกิจยูโรโซนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 ในปี 2570 เร่งขึ้นจากร้อยละ 1.0 ในปีก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวของกำลังซื้อภาคครัวเรือนจากราคาพลังงานที่คาดว่าจะทยอยปรับลดลงจากปีก่อนหน้า เช่นเดียวกับตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง ประกอบกับการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้นตามการขยายตัวของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลและมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสหภาพยุโรป[32] ขณะที่การลงทุนภาครัฐมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง จากรายจ่ายด้านกลาโหมและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะในเยอรมนี รวมถึงการผ่อนปรนกรอบการคลังภายใต้ National Escape Clause (NEC) ในช่วงปี 2568 – 2571 เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเพิ่มรายจ่ายด้านกลาโหมได้มากขึ้น ส่วนภาคการส่งออกมีแนวโน้มฟื้นตัวตามอุปสงค์จากประเทศคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น อีกทั้งแรงสนับสนุนจากข้อตกลงทางการค้าระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศคู่ค้าสำคัญ อาทิ อินเดีย ออสเตรเลีย และอินโดนีเซีย ที่จะช่วยเพิ่มโอกาสในการขยายตลาดส่งออกและกระจายความเสี่ยงทางการค้า[33] อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจยูโรโซนยังเผชิญข้อจำกัดจากแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่คาดว่าจะอยู่สูงกว่ากรอบเป้าหมายนโยบายการเงินตลอดปี 2570 ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (ECB) มีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง

---

29 ภายใต้กรณีฐานคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 ภายในปี 2569 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายจะอยู่ที่ร้อยละ 4.00 – 4.25 และจะคงอัตราดังกล่าวตลอดทั้งปี 2570

30 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ อายุ 10 ปี ในเดือนตุลาคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 5.1 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.0 ในเดือนก่อนหน้า และเป็นอัตราสูงสุดในรอบ 24 ปี

31 การจ้างงานนอกภาคเกษตรในเดือนตุลาคม 2569 เพิ่มขึ้น 1.65 แสนตำแหน่ง เร่งขึ้นจาก 6.0 หมื่นตำแหน่งในเดือนก่อนหน้า ขณะที่อัตราการว่างงานลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 4.1 จากร้อยละ 4.2 ในเดือนก่อนหน้า

32 อาทิ โครงการ AI Gigafactories ซึ่งมีแผนเริ่มก่อสร้างแห่งแรกในปี 2570 ภายใต้กรอบการระดมเงินลงทุนจากภาครัฐและเอกชนรวมไม่น้อยกว่า 3 หมื่นล้านยูโร

33 ความคืบหน้าของข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยเฉพาะอินเดีย (EU–India FTA) ซึ่งมุ่งลดภาษีและเปิดตลาดสินค้าอุตสาหกรรม อาทิ ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ และเวชภัณฑ์ รวมถึงสินค้าเกษตรและอาหาร และอินโดนีเซีย (EU–Indonesia CEPA) ซึ่งครอบคลุมการลดภาษีสินค้ายานยนต์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ และสินค้าเกษตรและอาหาร โดยทั้งสองข้อตกลงคาดการณ์ว่าจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปี 2570 รวมถึงข้อตกลงกับเม็กซิโก (EU–Mexico) ที่อยู่ระหว่างขั้นตอนการให้สัตยาบัน ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าสินค้าเกษตรและอาหาร และส่งเสริมการเข้าถึงตลาดบริการและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ นอกจากนี้ ข้อตกลงกับออสเตรเลีย (EU–Australia FTA) ที่คาดว่าจะมีการลงนามในช่วงปลายปี 2569 ถึงต้นปี 2570 โดยมุ่งลดภาษีสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก รวมถึงสินค้าเกษตรและอาหาร

เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2570 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.9 เทียบกับร้อยละ 0.7 ในปี 2569 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของค่าจ้างที่แท้จริง แนวโน้มการลดลงของราคาพลังงาน และมาตรการลดภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มลงจากร้อยละ 8.0 เป็นร้อยละ 1.0 เป็นระยะเวลา 2 ปี ตั้งแต่เดือนเมษายน 2570 เป็นต้นไป เช่นเดียวกับการใช้จ่ายภาครัฐที่ยังมีแนวโน้มขยายตัวตามการจัดทำงบประมาณของปีงบประมาณ 2570 ที่มีวงเงินงบประมาณสูงสุดเป็นประวัติการณ์และการเพิ่มงบประมาณด้านกลาโหมภายใต้นโยบายญี่ปุ่นเข้มแข็งและอุดมสมบูรณ์ (Strong and Prosperous Japan) โดยคาดว่าธนาคารกลางญี่ปุ่นจะปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกครั้งในการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินในเดือนธันวาคม 2569 และอีกสองครั้งในช่วงกลางปี 2570 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ในระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนเมษายน 2538 ประกอบกับการอ่อนค่าของเงินเยนยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลให้ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉพาะพลังงาน ปรับตัวเพิ่มขึ้น

เศรษฐกิจจีนในปี 2570 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.3 เทียบกับร้อยละ 4.5 ในปี 2569 โดยเป็นผลจากอุปสงค์ภายในประเทศที่ยังมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างจำกัด โดยเฉพาะการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ยังได้รับผลกระทบจากความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในระดับต่ำและความกังวลต่อสถานการณ์ในภาคอสังหาริมทรัพย์ ส่งผลให้ภาคครัวเรือนยังคงระมัดระวังการใช้จ่าย ขณะเดียวกัน การลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังมีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์และพื้นที่จำหน่ายที่อยู่อาศัยใหม่ยังคงลดลงร้อยละ 20.6 และร้อยละ 13.8 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะ 5 ปี ฉบับที่ 15 (ปี 2569 – 2573) โดยเฉพาะมาตรการส่งเสริมการบริโภคที่มุ่งเพิ่มรายได้ภาคครัวเรือนและขยายความคุ้มครองทางสังคม[34] รวมถึงการดำเนินโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน[35] ขณะที่ แรงสนับสนุนจากภาคการส่งออกมีแนวโน้มลดลงตามทิศทางการชะลอตัวของอุปสงค์โลกและความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ

เศรษฐกิจอินเดียมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 7.0 ในปี 2570 ชะลอลงจากร้อยละ 7.4 ในปีก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากแนวโน้มการชะลอตัวลงของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากต้นทุนด้านพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูง รวมถึงราคาอาหารที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญจนทำให้กำลังซื้อของครัวเรือนลดลง อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนภาคเอกชนที่ขยายตัวต่อเนื่อง เช่นเดียวกับสินเชื่อภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวในระดับสูง ตามการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีขั้นสูงและปัญญาประดิษฐ์ในช่วงก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจคาดว่าจะได้รับแรงกดดันจากเงินทุนไหลออกและการอ่อนค่าของเงินรูปี[36] แนวโน้มดังกล่าวยังส่งผลให้ราคาสินค้านำเข้าปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยกดดันเพิ่มเติมให้อัตราเงินเฟ้อทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายระยะปานกลางของธนาคารกลางอินเดียที่ร้อยละ 4.0 อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธนาคารกลางอินเดียมีแนวโน้มปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพราคาในประเทศ[37]

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ในปี 2570 มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากปีก่อนหน้า เนื่องจากการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) และเซมิคอนดักเตอร์มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลงจากฐานที่สูงในปี 2569 อย่างไรก็ดี การขยายกำลังการผลิตเซมิคอนดักเตอร์ขั้นสูงในภูมิภาคยังเป็นปัจจัยสนับสนุนภาคการผลิตและการส่งออก ประกอบกับการดำเนินนโยบายการคลังเชิงรุกของภาครัฐที่จะช่วยสนับสนุนอุปสงค์ภายในประเทศ[38] **โดยในปี 2570 เศรษฐกิจไต้หวัน สิงคโปร์ ฮ่องกง และเกาหลีใต้คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.3 ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากร้อยละ 12.3 ร้อยละ 5.5 ร้อยละ 4.6 และร้อยละ 3.5 ในปีก่อนหน้า ตามลำดับ** ขณะที่แรงกดดันเงินเฟ้อยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงส่งผลให้ธนาคารกลางมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลต่อการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนต่อไป

เศรษฐกิจอาเซียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยมีทิศทางแตกต่างกันในแต่ละประเทศ โดยเศรษฐกิจมาเลเซียและเวียดนามจะขยายตัวร้อยละ 4.6 และร้อยละ 7.7 ชะลอลงจากร้อยละ 5.2 และร้อยละ 8.4 ตามแนวโน้มการชะลอตัวของการผลิตและการส่งออกสินค้าเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงในปีก่อนหน้า อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจมาเลเซียยังได้รับแรงสนับสนุนจากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่คาดว่าจะยังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะที่เศรษฐกิจอินโดนีเซียคาดว่าจะขยายตัว

---

34 แผนส่งเสริมการบริโภคระยะ 5 ปี (ปี 2569 – 2573) กำหนดเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นประมาณ 60 ล้านล้านหยวนภายในปี 2573 จาก 50.1 ล้านล้านหยวนในปี 2568 ผ่านมาตรการเพิ่มรายได้ภาคครัวเรือน การปรับปรุงระบบสวัสดิการ และการส่งเสริมการบริโภคสินค้าและบริการ

35 โครงการลงทุนสำคัญ 109 โครงการในช่วงปี 2569 – 2573 ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ รวมถึงระบบน้ำ ไฟฟ้า การประมวลผลข้อมูล การสื่อสาร ระบบท่อใต้ดิน และโลจิสติกส์ ควบคู่กับมาตรการค้ำประกันสินเชื่อวงเงินรวม 5 แสนล้านหยวน เพื่อสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นระยะเวลา 2 ปี

36 ค่าเงินอินเดียรูปีเฉลี่ย 10 เดือนแรกของปีอยู่ที่ 94.48 อินเดียรูปี ต่อ ดอลลาร์ สรอ. เทียบกับเฉลี่ย 87.33 อินเดียรูปี ต่อ ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568

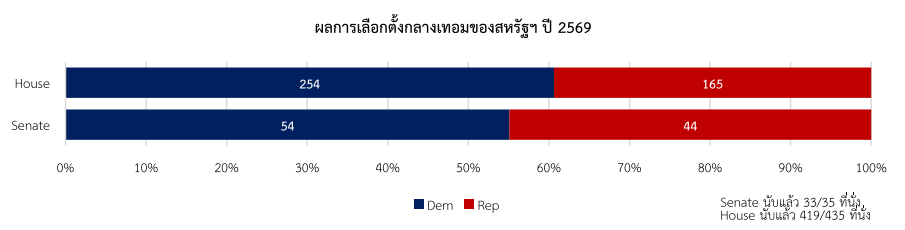
37 ธนาคารกลางอินเดียปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 5.25 เป็นร้อยละ 5.50 ในการประชุมเมื่อเดือนตุลาคม 2569 นับเป็นการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายครั้งแรกตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2566

38 รัฐบาลเกาหลีใต้เสนอร่างงบประมาณปี 2570 ในวงเงินที่สูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ การพัฒนาศูนย์ข้อมูลสำหรับ AI และการวิจัยและพัฒนา ขณะที่รัฐบาลไต้หวันเสนอเพิ่มงบประมาณรายจ่ายร้อยละ 29.4 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การป้องกันประเทศ รวมไปถึงมาตรการเงินโอนเพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายของครัวเรือน รัฐบาลฮ่องกงมีการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการเร่งพัฒนาเขตมหานครทางเหนือ (Northern Metropolis) ขณะที่รัฐบาลสิงคโปร์มีมาตรการสนับสนุนการบริโภคผ่านการแจกคูปองการใช้จ่าย (CDC Vouchers) แก่ครัวเรือนในเดือนมกราคม 2570 ควบคู่กับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและสินเชื่อเพื่อส่งเสริมการลงทุนและการนำ AI มาใช้ในภาคธุรกิจ (Enterprise Innovation Scheme)

ร้อยละ 5.2 ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ได้แก่ การอุปโภคบริโภคภายในประเทศ การใช้จ่ายภาครัฐ[39] รวมถึงการลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่และการแปรรูปแร่ โดยเฉพาะนิกเกิลและทองแดง ส่วนเศรษฐกิจฟิลิปปินส์คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 2.8 ในปีก่อนหน้า ตามการฟื้นตัวของการลงทุนภาครัฐ ภายหลังการชะลอตัวของการดำเนินโครงการโครงสร้างพื้นฐานและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีก่อนหน้า อีกทั้งส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานที่ต่ำในปีก่อน ซึ่งได้รับผลกระทบจากราคาพลังงานที่สูงขึ้นตามความขัดแย้งในตะวันออกกลางและปัญหาทุจริตภายในประเทศ ขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อของประเทศอาเซียนยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง[40] ส่งผลให้ธนาคารกลางมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง[41]

การเลือกตั้งกลางเทอมของสหรัฐฯ และนัยต่อเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก[1]

ผลการเลือกตั้งกลางเทอมของสหรัฐฯ (Midterm Election) เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2569 ที่พรรคเดโมแครตได้รับเสียงข้างมากทั้งในสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา **ส่งผลให้ดุลอำนาจทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไป และเพิ่มข้อจำกัดในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์** อีกทั้งยังสะท้อนความไม่พอใจของประชาชนต่อภาวะค่าครองชีพที่อยู่ในระดับสูงและสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง

ทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเพิ่มบทบาทของรัฐสภาในการตรวจสอบฝ่ายบริหารและกำหนดทิศทางการดำเนินนโยบาย โดยเฉพาะด้านงบประมาณ การค้าและการต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดียังคงมีอำนาจดำเนินมาตรการภายใต้กฎหมายที่มีอยู่ ส่งผลให้ทิศทางนโยบายเศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังมีความไม่แน่นอน โดยคาดว่าจะส่งผลต่อเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยผ่าน 4 ช่องทางสำคัญ ดังนี้

(1) **ความไม่แน่นอนของนโยบายการค้าและมาตรการภาษีนำเข้าสหรัฐฯ** รัฐบาลสหรัฐฯ ยังสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายการค้า โดยเฉพาะมาตรา 301 และมาตรา 232 ซึ่งปัจจุบันสหรัฐฯ จัดเก็บภาษีนำเข้าเพิ่มเติมตามมาตรา 301 จากสินค้าไทยในอัตราร้อยละ 12.5 สำหรับสินค้าที่ไม่เข้าข่ายยกเว้น ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2569 ขณะเดียวกัน ยังมีการสอบสวนเกี่ยวกับกำลังการผลิตส่วนเกินเชิงโครงสร้าง (Structural Excess Capacity) ต่อประเทศคู่ค้าต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ส่งผลให้เศรษฐกิจโลกและไทยยังเผชิญความเสี่ยงจากมาตรการทางการค้าเพิ่มเติม ทั้งนี้ รัฐสภาสามารถเสนอร่างกฎหมายเพื่อลดหรือยกเลิกมาตรการภาษีที่บังคับใช้ไปแล้วได้ แต่ประธานาธิบดียังสามารถใช้อำนาจยับยั้งกฎหมาย (Veto) ยกเว้นร่างกฎหมายดังกล่าวจะได้รับเสียงสนับสนุนอย่างน้อยสองในสามของทั้งสองสภา ซึ่งพรรคเดโมแครตยังไม่สามารถครองเสียงข้างมากได้ถึงสัดส่วนดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลให้คะแนนนิยมของพรรครีพับลิกัน (Republican Party) ลดลงคือการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพจากต้นทุนการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการบังคับใช้ภาษีนำเข้า ควบคู่ไปกับระดับราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การบังคับใช้มาตรการภาษีนำเข้าเพิ่มเติมอาจไม่ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกทั้งสองพรรคและประชาชน

(2) **ความผันผวนของตลาดการเงินโลกและแนวโน้มราคาพลังงาน** ความแตกต่างด้านนโยบายระหว่างฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติจะเพิ่มความเสี่ยงจากความล่าช้าในการอนุมัติงบประมาณและการปรับเพดานหนี้สาธารณะ ซึ่งอาจกระทบความเชื่อมั่นของนักลงทุน อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ และเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ ขณะเดียวกัน รัฐสภาชุดใหม่ปรับลดงบประมาณและการตรวจสอบฝ่ายบริหารเพื่อเพิ่มแรงกดดันให้รัฐบาลสหรัฐฯ ยุติความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันต่อราคาพลังงาน ต้นทุนการผลิต และอัตราเงินเฟ้อของไทย

(3) **การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านปัญญาประดิษฐ์** การเปลี่ยนแปลงดุลอำนาจในรัฐสภาอาจเพิ่มแรงผลักดันให้มีการกำกับดูแลบริษัทเทคโนโลยีและการลงทุนด้าน AI เข้มงวดขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของ AI ขั้นสูง การเปิดเผยผลการทดสอบและรายงานความเสี่ยงจากการใช้งาน ตลอดจนการกำกับดูแลการลงทุนใน Data Center ทั้งด้านการใช้พลังงานและทรัพยากรอื่น ๆ รวมถึงการทบทวนสิทธิประโยชน์ทางภาษีของบริษัทเทคโนโลยี ซึ่งอาจเพิ่มต้นทุนและชะลอการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน AI ของสหรัฐฯ ส่งผลต่อความต้องการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องจากไทย

(4) **การแข่งขันทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ และจีน** แม้ว่าผลการเลือกตั้งอาจเพิ่มข้อจำกัดต่อการดำเนินมาตรการทางการค้าบางส่วน แต่การแข่งขันด้านเทคโนโลยีขั้นสูงยังมีแนวโน้มดำเนินต่อไป โดยเฉพาะมาตรการควบคุมการส่งออกเซมิคอนดักเตอร์และเทคโนโลยี AI เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตส่งออกชิปประมวลผลขั้นสูงไปยังจีนเป็นรายกรณีเป็นอำนาจของฝ่ายบริหาร โดยกระทรวงพาณิชย์สหรัฐฯ ผ่านสำนักงานอุตสาหกรรมและความมั่นคง (Bureau of Industry and Security: BIS) เป็นผู้พิจารณาอนุญาตส่งออกชิปประมวลผลขั้นสูงไปจีนเป็นรายกรณี ภายใต้เงื่อนไขด้านความมั่นคงแห่งชาติและการรักษาความเพียงพอของอุปทานชิปในประเทศ ทั้งนี้ การจำกัดการเข้าถึงเทคโนโลยีระหว่างสองประเทศอาจเร่งให้เกิดการแยกตัวของห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Decoupling) และการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่น โดยไทยอาจเผชิญแรงกดดันจากมาตรการควบคุมเทคโนโลยีและข้อจำกัดในการค้ากับทั้งสองประเทศ

1 ข้อมูลผลการเลือกตั้ง ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน 2569

39 คณะกรรมาธิการงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียได้อนุมัติร่างงบประมาณปี 2570 โดยกำหนดเป้าหมายการขาดดุลการคลังไว้ที่ร้อยละ 2.4 ของ GDP พร้อมตั้งเป้าหมายการขยายตัวเศรษฐกิจที่ร้อยละ 6.0 เพื่อดำเนินนโยบายขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สนับสนุนโครงการสำคัญของรัฐบาล โดยเฉพาะการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีขั้นสูง

40 อัตราเงินเฟ้อของอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนาม ในเดือนตุลาคม 2569 อยู่ที่ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 7.8 และร้อยละ 5.1 เทียบกับร้อยละ 3.3 ร้อยละ 7.2 และร้อยละ 5.1 ในเดือนก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของมาเลเซียล่าสุดในเดือนตุลาคมอยู่ที่ร้อยละ 1.8 เทียบกับร้อยละ 1.9 ในเดือนก่อนหน้า

41 ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 5.0 เป็นร้อยละ 5.50 ในการประชุมเดือนตุลาคม 2569 เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่เร่งตัวสูงขึ้น จากระดับราคาพลังงานและน้ำมันโลกที่เร่งขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง โดยนับเป็นการขึ้นดอกเบี้ยติดต่อกันเป็นครั้งที่ 4 ของปี 2569

มาตรการบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางของประเทศต่าง ๆ

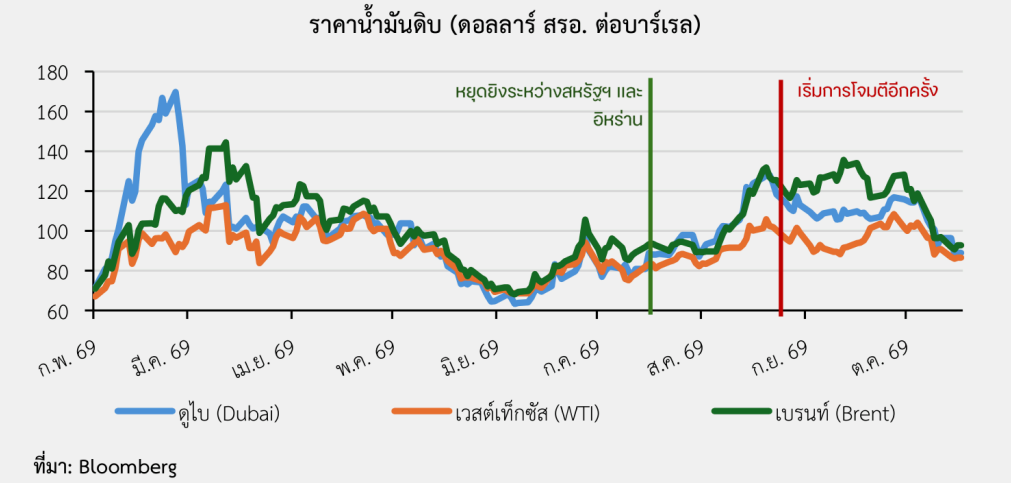
สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ทวีความรุนแรงขึ้นตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2569 ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ประเทศต่าง ๆ จึงเร่งดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบ โดยเฉพาะการอุดหนุนราคาและลดภาษีน้ำมัน อย่างไรก็ดี เมื่อสถานการณ์ยืดเยื้อและพื้นที่ทางการคลังที่จำกัด ส่งผลให้หลายประเทศเริ่มทยอยปรับเปลี่ยนมาตรการ โดยปรับลดมาตรการที่ใช้งบประมาณสูงรวมถึงการจำกัดการใช้พลังงานหลายมาตรการได้ยุติลงแล้ว อาทิ การอุดหนุนค่าไฟฟ้าและก๊าซ (ญี่ปุ่น) และเงินช่วยเหลือกลุ่มรายได้น้อย (เกาหลีใต้) ส่วนมาตรการลดภาษีและควบคุมราคาน้ำมันส่วนใหญ่ยังคงดำเนินการต่อ รวมถึงการจำกัดการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปและแนฟทาเพื่อรักษาความมั่นคงของอุปทานในประเทศ (จีนและเกาหลีใต้) นอกจากนี้ หลายประเทศเร่งดำเนินมาตรการเชิงโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานนำเข้า

มาตรการเกี่ยวข้องกับพลังงานของประเทศต่าง ๆ (ข้อมูล ณ วันที่ 10 พฤศจิกายน 2569)

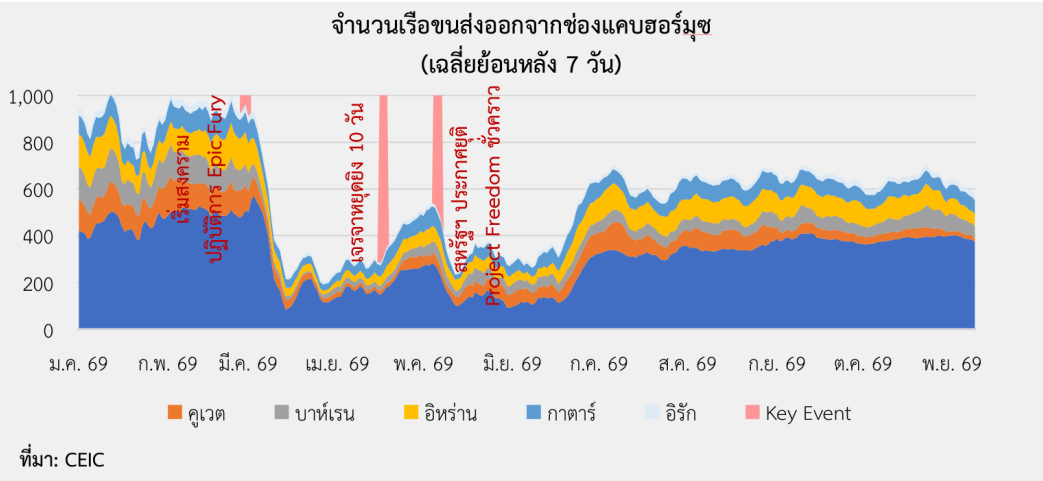
ประเทศ	มาตรการที่ยุติแล้ว	มาตรการที่ยังดำเนินการ	มาตรการเพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างระยะยาว
สหรัฐฯ	• ผ่อนผันมาตรฐานส่วนผสมน้ำมันเบนซินฤดูร้อน • ระงับภาษีน้ำมันระดับมลรัฐ อาทิ จอร์เจีย	• ผ่อนผัน Jones Act ให้เรือต่างชาติขนส่งน้ำมันภายในประเทศได้ (ถึง 15 พ.ย. 2569) • เลื่อนชำระภาษีสรรพสามิตดีเซลและอนุญาตให้รถบนท้องถนนใช้ดีเซลยกเว้นภาษีสำหรับภาคเกษตรและก่อสร้างได้ชั่วคราว ช่วง ต.ค. – ธ.ค. 2569 • ลดภาษีน้ำมันระดับมลรัฐ อาทิ ยูทาห์	• สนับสนุนการลงทุนขยายโรงกลั่นและระบบขนส่งน้ำมันในประเทศ
สหภาพยุโรป		• กรอบการช่วยเหลือของรัฐชั่วคราว ให้ชดเชยต้นทุนเชื้อเพลิงและปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นแก่ภาคเกษตร ประมง และขนส่งได้สูงสุดร้อยละ 70 ถึงสิ้นปี 2569	• แผน AccelerateEU เร่งการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน การเปลี่ยนไปใช้ไฟฟ้า และการพัฒนาระบบสายส่งพลังงาน
เยอรมนี	• ลดภาษีน้ำมันรอบแรก 17 เซนต์ต่อลิตร	• ลดภาษีน้ำมันเบนซินและดีเซล 17 เซนต์ต่อลิตร ในช่วงเดือน ต.ค. – ธ.ค. 2569 • จำกัดการปรับขึ้นราคาน้ำมันหน้าสถานีบริการได้วันละครั้ง เป็นเวลา 1 ปี	• เพิ่มอำนาจหน่วยงานกำกับการแข่งขันในตลาดน้ำมัน
จีน	• ระงับการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปชั่วคราว	• จำกัดการปรับขึ้นราคาน้ำมันสำเร็จรูป • ควบคุมการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปผ่านโควตา และจำกัดการส่งออกปุ๋ย	• เพิ่มประสิทธิภาพพลังงานในอุตสาหกรรมหนัก • ส่งเสริมรถบรรทุกไฟฟ้า
ญี่ปุ่น	• อุดหนุนค่าไฟฟ้าและก๊าซ • รณรงค์ประหยัดพลังงานช่วงฤดูร้อน	• ตรึงราคาน้ำมันเบนซินที่ประมาณ 170 เยนต่อลิตรผ่านกองทุนอุดหนุน	• สนับสนุนพลังงานนิวเคลียร์ พลังงานหมุนเวียน และการลงทุนประหยัดพลังงาน
เกาหลีใต้	• เงินช่วยเหลือ 1 – 6 แสนวอนต่อผู้สูงอายุรายได้น้อย • ขับรถตามทะเบียนคู่-คี่ของภาครัฐ • ส่วนลดราคาน้ำมันช่วงเทศกาลชูซอก	• เพดานราคาน้ำมัน • ลดภาษีน้ำมันถึง พ.ย. 2569 • น้ำมันปลอดภาษีสำหรับเกษตรกรและชาวประมง • จำกัดการส่งออกแนฟทาถึง ม.ค. 2570	• อุดหนุนยานยนต์ไฟฟ้ารวมถึงรถบรรทุก • เปลี่ยนระบบทำความร้อนเป็นไฟฟ้า
อินเดีย	• จัดสรรน้ำมันก๊าดฉุกเฉิน • ปันส่วนก๊าซหุงต้มเชิงพาณิชย์ • ลดสิทธิ์ก๊าซหุงต้มอุดหนุนสำหรับครัวเรือนรายได้น้อยจาก 9 เหลือ 4 ถังต่อปี • จำกัดการใช้ก๊าซในภาคอุตสาหกรรม • อุดหนุนปุ๋ยเพิ่มเติม	• ลดภาษีสรรพสามิตน้ำมัน 10 รูปีต่อลิตร • เก็บภาษีส่งออกดีเซลและน้ำมันเครื่องบิน	• ส่งเสริมเตาแม่เหล็กไฟฟ้าและก๊าซธรรมชาติทางท่อแทนก๊าซหุงต้ม
สิงคโปร์	• ช่วยเหลือผู้ขับแท็กซี่และแรงงานแพลตฟอร์ม • บัตรกำนัล CDC และเงินช่วยเหลือค่าครองชีพเพิ่มเติม • ช่วยต้นทุนรถโดยสารประจำทาง	• คืนค่าสาธารณูปโภค 2 เท่าแก่ครัวเรือนในที่พักอาศัยของรัฐใน ต.ค. 2569 และ ม.ค. 2570	• ขยายทุนสนับสนุนประสิทธิภาพพลังงานไปทุกภาคธุรกิจ

ประเทศ	มาตรการที่ยุติแล้ว	มาตรการที่ยังดำเนินการ	มาตรการเพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างระยะยาว
มาเลเซีย	• ปฏิบัติงานนอกสถานที่ชั่วคราวสำหรับข้าราชการ	• ตรึงราคาน้ำมัน RON95 ที่ 1.99 ริงกิตต่อลิตร และอุดหนุนดีเซล • คืนโควตาน้ำมันอุดหนุนเป็น 300 ลิตรต่อเดือน	• เร่งเพิ่มสัดส่วนไบโอดีเซลจาก B10 สู่ B15 • ข้าราชการทำงานนอกสำนักงานได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 2 วันเป็นแนวปฏิบัติใหม่
อินโดนีเซีย	• รัฐรับภาระภาษีมูลค่าเพิ่มค่าตั๋วเครื่องบินในประเทศ	• งบประมาณอุดหนุนเชื้อเพลิงและก๊าซหุงต้ม • ปฏิบัติงานนอกสถานที่ของข้าราชการสัปดาห์ละ 1 วัน • จำกัดการซื้อน้ำมันอุดหนุนไม่เกิน 50 ลิตรต่อคันต่อวัน	• เปลี่ยนรถจักรยานยนต์เป็นไฟฟ้า • เตาไฟฟ้าแทนก๊าซหุงต้ม • เร่งใช้ไบโอดีเซล B50
เวียดนาม	• ส่งเสริมการปฏิบัติงานนอกสถานที่ของข้าราชการ • ลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันเบนซิน	• ลดภาษีนำเข้า ภาษีคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และภาษีมูลค่าเพิ่มน้ำมันถึงสิ้นปี 2569 • เติมเงินกองทุนรักษาเสถียรภาพราคาน้ำมัน 8 ล้านล้านดอง • เพดานราคาก๊าซสำหรับโรงไฟฟ้า	• ลดภาษีสรรพสามิตยานยนต์ไฟฟ้า • เพิ่มสัดส่วนเอทานอล • กลไกปรับราคาน้ำมันที่ยืดหยุ่นขึ้น
ไทย	• ตรึงราคาดีเซลที่ 29.94 บาทต่อลิตร • ไทยช่วยไทย พลัส รอบแรก • มาตรการช่วยเหลือน้ำมันดีเซลสำหรับเรือประมง	• ชดเชยราคาดีเซลและ LPG ผ่านกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง • ลดราคาหน้าโรงกลั่นน้ำมันดีเซล • ไทยช่วยไทย พลัส เพิ่มเติมช่วง ต.ค. – พ.ย. 2569 • ค่าไฟฟ้าบ้านอยู่อาศัย 200 หน่วยแรกไม่เกิน 3 บาทต่อหน่วย	• โครงการ Solar ภาคประชาชน 1 ล้านครัวเรือน • มาตรการส่งเสริมจักรยานยนต์และกระบะไฟฟ้ารวมถึงยานยนต์ไฟฟ้าในภาพรวม

ที่มา: IEA (ปรับปรุง 21 ต.ค. 2569), World Bank (1 พ.ย. 2569), OECD (23 ก.ย. 2569), หน่วยงานภาครัฐของประเทศต่าง ๆ, มติคณะรัฐมนตรี, มติ กพช. และ สนพ. รวบรวมโดย สศช.

ที่มา: Bloomberg

ที่มา: CEIC

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2569

เศรษฐกิจไทยในปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.4 ในปี 2568 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 2.0 เทียบกับร้อยละ (-0.1) ในปีก่อนหน้า และบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลร้อยละ 0.6 ต่อ GDP เทียบกับการเกินดุลร้อยละ 5.0 ต่อ GDP ในปี 2568

ในการแถลงข่าววันที่ 16 พฤศจิกายน 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2569 จะขยายตัวร้อยละ 2.5 เท่ากับค่าบนของการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.0 – 2.5 (ค่ากลางของการประมาณการที่ร้อยละ 2.2) โดยมีการปรับองค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อมูลจริงในช่วงสามไตรมาสแรกของปี 2569 และการปรับสมมติฐานการประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1) **การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก** โดยปรับเพิ่มอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในปี 2569 จากร้อยละ 3.3 เป็นร้อยละ 3.6 และปริมาณการค้าโลกจากร้อยละ 4.3 เป็นร้อยละ 4.8 เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญในช่วงสามไตรมาสแรกที่สูงกว่าที่คาด และสอดคล้องกับมูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 ที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 19.5 และร้อยละ 16.0 ตามลำดับ การปรับเพิ่มสมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกส่งผลให้ปรับเพิ่มประมาณการอัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนจากการประมาณการครั้งก่อน

2) **การปรับเพิ่มสมมติฐานราคาน้ำมันดิบดูไบในปี 2569** เป็น 93.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ปรับเพิ่มจากการประมาณการครั้งก่อนที่ 80.0 – 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลางสมมติฐานที่ 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) โดยเป็นผลมาจากสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางที่ยืดเยื้อมากกว่าคาดการณ์ ส่งผลให้ระดับราคาน้ำมันดิบดูไบเร่งตัวสูงขึ้นมากในช่วงเดือนกันยายนและตุลาคม การปรับสมมติฐานดังกล่าวส่งผลให้ราคาส่งออก ราคานำเข้า และอัตราเงินเฟ้อปรับเพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน

3) **การปรับลดสมมติฐานจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายรับจากนักท่องเที่ยว** โดยปรับลดจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จาก 32.0 ล้านคน เป็น 31.0 ล้านคน ส่วนหนึ่งเนื่องจากผลกระทบจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ทวีความรุนแรงขึ้นและต้นทุนการเดินทางที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ในการประมาณการครั้งนี้คาดว่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2569 จะอยู่ที่ 1.59 ล้านล้านบาท ปรับลดลงจาก 1.65 ล้านล้านบาทในการประมาณการครั้งก่อน

4) **การปรับปรุงข้อมูลเศรษฐกิจสำคัญ** ประกอบด้วย **(1) การผลิตภาคอุตสาหกรรม** ตามการปรับปรุงข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมและเครื่องชี้ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญที่เผยแพร่โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างอุตสาหกรรมให้ครอบคลุมมากขึ้น และ **(2) ข้อมูลการค้าระหว่างประเทศ** ตามการปรับปรุงข้อมูลดุลการชำระเงินที่เผยแพร่โดยธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องตามมาตรฐานการจัดทำสถิติดุลการชำระเงินและฐานะการลงทุนระหว่างประเทศ ฉบับที่ 7 (Integrated Balance of Payments and International Investment Position Manual, seventh edition : BPM7) ในรอบเดือนกันยายน 2569

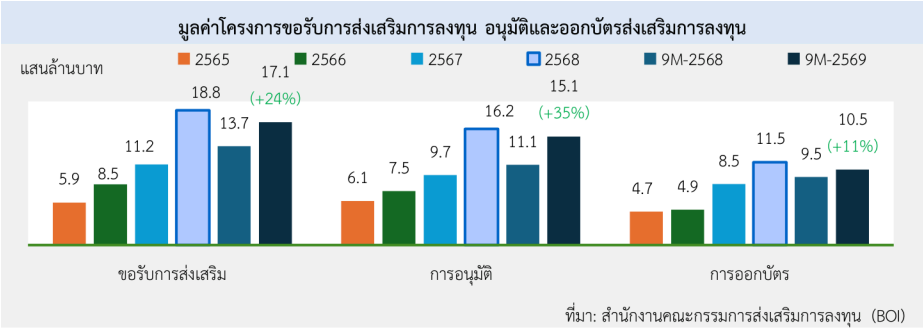
6. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2570

เศรษฐกิจไทยในปี 2570 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2569 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนภาครัฐ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง และการเพิ่มขึ้นของแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสุทธิ อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจไทยยังมีข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงสำคัญ ประกอบด้วย แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกท่ามกลางความเสี่ยงจากความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศเศรษฐกิจหลัก ประกอบกับความเสี่ยงจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อภาคเกษตรกรรม และปัญหาหนี้สินภาคเอกชนที่ยังอยู่ในระดับสูง

ปัจจัยสนับสนุน

1) **การขยายตัวเร่งขึ้นของการลงทุนภาครัฐ** โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ ดังนี้ **(1) การเพิ่มขึ้นของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 (ไม่รวมงบอุดหนุน)** วงเงิน 2.45 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 จากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยกรอบงบประมาณรายจ่ายลงทุนอยู่ที่ 6.08 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณก่อนหน้า ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดไว้ในกรณีฐานสำหรับงบประมาณรายจ่ายลงทุนประจำปี 2570 ที่ร้อยละ 75.0 คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 4.55 แสนล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 4.8 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณก่อนหน้า **(2) การเบิกจ่ายงบประมาณภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569** ภายใต้แผนงานที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกของภาครัฐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งหมดภายในปี 2570 และ **(3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ** โดยคาดว่าอัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2570 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2569 – ธันวาคม 2570) จะอยู่ที่ร้อยละ 90.0 ของงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.08 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 จากปีก่อนหน้า

2) **การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ภาคเอกชน** โดย**การลงทุนภาคเอกชน**มีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ตามการเพิ่มขึ้นของการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูงที่จะยังคงขยายตัวได้ตามวัฏจักรเทคโนโลยีและความต้องการลงทุนด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของโลก สอดคล้องกับการขยายตัวของยอดขอรับการส่งเสริมการลงทุน[42] และมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง[43] นอกจากนี้ พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สามของปี 2569 ขยายตัวร้อยละ 6.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.1 ในไตรมาสที่สอง เช่นเดียวกับ**การอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน**ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของฐานรายได้นอกภาคเกษตรสอดคล้องกับอัตราการว่างงานที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับแนวโน้มการลดลงของอัตราเงินเฟ้อตามราคาพลังงานซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้นโยบายการเงินยังผ่อนคลายอย่างต่อเนื่อง

[42] มูลค่ายอดขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2569 สูงเป็นประวัติการณ์ที่ 1.7 ล้านล้านบาท (ขยายตัวที่ร้อยละ 28.0) เทียบกับ 1.4 ล้านล้านบาท (ขยายตัวที่ร้อยละ 93.6) จากช่วงเดียวกันของปี 2568

[43] อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง (ไม่รวมกลุ่มเชื้อเพลิง) ในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 38.2 และร้อยละ 42.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 15.4 และร้อยละ 52.6 ในไตรมาสที่สอง

3) **การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวเนื่อง** โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก **(1) แนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ** โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกล (long-haul) ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นภายหลังสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลางเริ่มทยอยคลี่คลายและส่งผลให้ต้นทุนการเดินทางปรับตัวลดลง สอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานการท่องเที่ยวโลกประจำปี 2026 (WTM Global Travel Report 2026)[44] คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกในปี 2570 จะขยายตัวร้อยละ 8.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในปี 2569 ตามการฟื้นตัวของการเดินทางระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการเดินทางระยะไกลที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 11.0 เช่นเดียวกับสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (Pacific Asia Travel Association: PATA)[45] คาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าสู่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในปี 2570 จะอยู่ที่ 758.8 ล้านคน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 จากปีก่อนหน้า สอดคล้องกับข้อมูลการจองล่วงหน้า (Forward Booking) ของนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกลในช่วงไตรมาสแรกของปี 2570 ที่เพิ่มขึ้น[46] และ **(2) การดำเนินนโยบายสนับสนุนภาคการท่องเที่ยวของภาครัฐ** ภายใต้แนวคิด “The Year of Transformation 2027” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ซึ่งมุ่งยกระดับการท่องเที่ยวไทยสู่การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ โดยให้ความสำคัญกับการขยายตลาดนักท่องเที่ยวระยะไกลที่มีกำลังซื้อสูงและมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการเร่งฟื้นฟูตลาดนักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางและตลาดระยะใกล้ และการส่งเสริมความร่วมมือกับสายการบินในการเปิดเส้นทางบินใหม่[47]

4) **การเพิ่มขึ้นของแรงขับเคลื่อนจากการส่งออกสุทธิ** ตามแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของการส่งออกที่มีปัจจัยสนับสนุนจากความต้องการสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มเซมิคอนดักเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานปัญญาประดิษฐ์ (AI) สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์สูงของการลงทุนด้านเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลในประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยองค์การสถิติการค้าเซมิคอนดักเตอร์โลก (World Semiconductor Trade Statistics: WSTS) คาดการณ์ว่าตลาดเซมิคอนดักเตอร์โลกในปี 2569 จะขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 108.0 และมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องในปี 2570[48] ขณะเดียวกัน คาดว่าการนำเข้ามีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องเช่นกัน แต่จะเริ่มชะลอตัวลง โดยเฉพาะในส่วนของการนำเข้าสินค้าทุนที่ได้เร่งการนำเข้าไปในเกณฑ์สูงแล้วในช่วงปี 2569 ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวของการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคส่วนหนึ่งเนื่องจากผลของมาตรการปรับหลักเกณฑ์จัดเก็บอากรขาเข้าสินค้าที่สั่งซื้อผ่านแพลตฟอร์ม E-Commerce จากต่างประเทศที่จะมีการปรับเพิ่มอัตราภาษีนำเข้าศุลกากรเป็นร้อยละ 30 นับตั้งแต่ 1 มกราคม 2570 ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกสุทธิเพิ่มขึ้น

---

44 เผยแพร่เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2569 และประมาณการโดย Tourism Economics (Oxford Economics) ร่วมกับ World Travel Market (WTM London)

45 จากรายงาน PATA Asia Pacific Visitor Forecasts 2026-2028: Mid-Year Update ที่เผยแพร่ล่าสุดเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2569

46 เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2569 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ข้อมูลการจองล่วงหน้า (Forward Booking) ในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2570 ว่านักท่องเที่ยวจากยุโรป สหรัฐฯ และตะวันออกกลาง ขยายตัวร้อยละ 17.5 ร้อยละ 1.5 และร้อยละ 38.2 ตามลำดับ ส่งผลให้มีการจองล่วงหน้าเพิ่มขึ้นรวมร้อยละ 18.3

47 อาทิ เส้นทางลอนดอน–ภูเก็ต วอร์ซอ–กรุงเทพฯ โคเปนเฮเกน–ภูเก็ตและกระบี่ และเฮลซิงกิ–กระบี่

48 องค์การสถิติการค้าเซมิคอนดักเตอร์โลก (WSTS) ในการคาดการณ์เมื่อเดือนสิงหาคม 2569 ประเมินว่ามูลค่าการซื้อขายเซมิคอนดักเตอร์โลกในปี 2569 จะมีมูลค่าประมาณ 1.66 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 108.0 จากปีก่อนหน้า และคาดว่าในปี 2570 จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 2.1 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 29.0 จากปีก่อนหน้า

ความคืบหน้าการดำเนินมาตรการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินฯ 4 แสนล้านบาท

เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2569 รัฐบาลได้ตราพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงินกู้ไม่เกิน 400,000 ล้านบาท เพื่อดำเนินมาตรการบรรเทาผลกระทบในระยะสั้นควบคู่กับการวางรากฐานการปรับโครงสร้างพลังงานของประเทศในระยะยาว โดยเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 แผนงาน ได้แก่ (1) การช่วยเหลือประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากภาวะต้นทุนพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น และ (2) การส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศในอนาคต

เมื่อพิจารณา**ความคืบหน้าการดำเนินงานของแผนงานที่ 1 แผนงานด้านการช่วยเหลือประชาชนและภาคเศรษฐกิจ** พบว่า คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติโครงการแล้วจำนวน 5 โครงการ[1] คิดเป็นวงเงินรวม 218,409.3 ล้านบาท และผลการดำเนินงาน ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2569 มีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น 184,453.9 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 84.5 ของวงเงินที่ได้รับการอนุมัติ โดยผลการเบิกจ่ายดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากโครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และโครงการสนับสนุนผู้มีรายได้น้อยซึ่งมีการเบิกจ่ายไปร้อยละ 97.6 และร้อยละ 97.2 ของวงเงินที่อนุมัติ ขณะที่โครงการไทยช่วยไทย พลัส ยังคงมีบทบาทสำคัญในการพยุงกำลังซื้อภายในประเทศและช่วยลดผลกระทบจากค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นในช่วงที่ผ่านมา

ทั้งนี้ **ในช่วงไตรมาสที่สามของปี 2569 (เดือนกรกฎาคม – กันยายน 2569) มีการเบิกจ่ายเงินกู้แผนงานที่ 1** จำนวน 108,046.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 49.5 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยเบิกจ่ายจากโครงการไทยช่วยไทย พลัส (60/40) 73,304.7 ล้านบาท (ร้อยละ 61.1 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 17,822.3 ล้านบาท (ร้อยละ 48.3 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) โครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยฯ 9,041.0 ล้านบาท (ร้อยละ 48.1 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ) และโครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569 เพิ่มเติม 7,878.4 ล้านบาท (ร้อยละ 77.5 ของวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ)

หน่วย: ล้านบาท

แผนงานที่ 1	วงเงิน	เบิกจ่ายสะสม	%เบิกจ่ายต่อวงเงินที่อนุมัติ	2569				
				Q3	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.
โครงการไทยช่วยไทย พลัส (60/40)	120,000.0	98,755.5	82.3%	73,304.7	27,499.0	22,356.6	23,449.0	380.1
โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569	36,918.7	36,020.8	97.6%	17,822.3	9,229.7	9,229.7	-637.0	-
โครงการสนับสนุนและช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยฯ	18,800.0	18,272.8	97.2%	9,041.0	4,700.0	4,700.0	-359.0	-
โครงการไทยช่วยไทย พลัส (60/40) เพิ่มเติม	32,527.9	23,526.4	72.3%	-	-	-	-	23,282.1
โครงการเพิ่มวงเงินสวัสดิการให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2569 เพิ่มเติม	10,162.7	7,878.4	77.5%	7,878.4	-	-	7,878.4	-
รวมทั้งสิ้น	**218,409.3**	**184,453.9**	**84.5%**	**108,046.4**	**41,428.7**	**36,286.3**	**30,331.4**	**23,662.2**

ที่มา: GFMIS ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2569

สำหรับ**แผนงานที่ 2 แผนงานการลงทุนเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานในระยะยาว** ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติโครงการแล้ว 4 โครงการ[2] วงเงินรวมทั้งสิ้น 72,568.8 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 40 ของกรอบวงเงินแผนงานดังกล่าว ประกอบด้วยโครงการ Solar ภาคประชาชน วงเงิน 50,000 ล้านบาท โครงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานอัจฉริยะฯ วงเงิน 6,200 ล้านบาท โครงการพัฒนาระบบมิเตอร์อัจฉริยะและระบบกักเก็บพลังงาน วงเงิน 7,241.6 ล้านบาท และโครงการจ้างฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อการออกแบบติดตั้งระบบพลังงานแสงอาทิตย์รองรับการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยี วงเงิน 972.2 ล้านบาท และมีวงเงินแผนงานที่ 2 คงเหลือ 109,021.8 ล้านบาท (ร้อยละ 60.0 ของวงเงินแผนงานที่ 2)

ในระยะต่อไป จึงควรให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการอนุมัติและเบิกจ่ายโครงการภายใต้แผนงานที่ 2 ที่มีความพร้อมในการดำเนินการสูงและสามารถสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจในวงกว้าง โดยเฉพาะการลงทุนด้านพลังงานสะอาด ระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ ระบบกักเก็บพลังงาน และโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน เพื่อให้เม็ดเงินลงทุนภาครัฐเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจในปี 2570 ควบคู่กับการยกระดับศักยภาพการผลิต ลดต้นทุนพลังงาน และเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ เพื่อให้การใช้จ่ายเงินกู้เป็นทั้งกลไกสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

1 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2569 และวันที่ 22 กันยายน 2569
2 มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2569

ปัจจัยเสี่ยงและข้อจำกัด

1) **แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก** โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงสำคัญที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด ประกอบด้วย **(1) ความยืดเยื้อของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์** ที่อาจส่งผลให้ราคาพลังงาน วัตถุดิบ และค่าขนส่งปรับตัวสูงขึ้นและสร้างแรงกดดันต่อเงินเฟ้อ **(2) ความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้า** โดยเฉพาะภายหลังสิ้นสุดระยะเวลาผ่อนปรนมาตรการทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนในวันที่ 10 มกราคม 2570 ซึ่งอาจนำไปสู่การยกระดับมาตรการกีดกันทางการค้าเพิ่มเติม **(3) การชะลอตัวของการลงทุนด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI)** จากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนและความคุ้มค่าของการลงทุนที่อาจนำไปสู่การปรับลดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง (AI Repricing) และกระทบต่อความเชื่อมั่นและการระดมทุนของภาคธุรกิจ สะท้อนจากการปรับฐานของตลาดหุ้นในภูมิภาคเอเชียที่มีสัดส่วนหุ้นเซมิคอนดักเตอร์สูง โดยเฉพาะเกาหลีใต้ที่ดัชนี KOSPI ปรับตัวลดลงร้อยละ 18.9 ในไตรมาสที่สามของปี 2569[49] ประกอบกับการขายหุ้นสุทธินักลงทุนต่างชาติในตลาดเอเชีย 7 แห่งรวมมูลค่า 4.43 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและแผนการลงทุนด้าน AI และนำไปสู่การชะลอตัวของความต้องการสินค้าในห่วงโซ่อุปทาน AI และการค้าโลกในระยะต่อไป **(4) ภาวะตลาดเงินตลาดทุนตึงตัวท่ามกลางเสถียรภาพทางการคลังที่เปราะบาง** อันเป็นผลจากแนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินเข้มงวดของธนาคารกลางสำคัญเป็นเวลานานกว่าที่คาดการณ์ (Higher for Longer) ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมและภาระหนี้สินของภาคเอกชนเพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นของอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลของประเทศเศรษฐกิจสำคัญ ทั้งจากแนวโน้มอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูงและความกังวลต่อภาระหนี้สาธารณะและการขาดดุลการคลังในระดับสูงในหลายประเทศ อาทิ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และยูโรโซน จะส่งผลให้ต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐเพิ่มขึ้นและสร้างแรงกดดันต่อเสถียรภาพทางการคลัง นอกจากนี้ ยังอาจส่งผลกระทบต่อมูลค่าสินทรัพย์ของสถาบันการเงินและนักลงทุน รวมทั้งเพิ่มต้นทุนการระดมทุนของภาคเอกชน ซึ่งอาจนำไปสู่ความผันผวนในตลาดการเงินโลกและการเคลื่อนย้ายเงินทุนออกจากประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ได้ และ **(5) ความเสี่ยงจากภัยทางไซเบอร์ต่อระบบการเงินและเศรษฐกิจโลก** โดยเฉพาะหากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงยืดเยื้อ โดยเฉพาะการโจมตีระบบธนาคาร ตลาดการเงิน และโครงสร้างพื้นฐานด้านการชำระเงินที่สำคัญจากสถานการณ์ที่มีการคุกคามทางไซเบอร์อย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2569[50] ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นและเพิ่มความเสี่ยงต่อเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจโลกในภาพรวม

2) **ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อภาคเกษตรกรรม** ข้อมูลจากกรมอุตุนิยมวิทยาคาดว่าปรากฏการณ์เอลนีโญมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นและต่อเนื่องในช่วงไตรมาสแรกของปี 2570 สอดคล้องกับข้อมูลขององค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศของสหรัฐฯ (NOAA) ส่งผลให้ความเสี่ยงต่อภาวะอากาศร้อนและแห้งกว่าปกติเพิ่มสูงขึ้น และมีแนวโน้มที่ปริมาณฝนจะต่ำกว่าค่าปกติ[51] ประกอบกับสถานการณ์น้ำใน 4 เขื่อนหลักของลุ่มน้ำเจ้าพระยา อยู่ในระดับที่น่ากังวล โดย ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 มีปริมาณน้ำใช้การ 12,239 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ 49.38 ของความจุ ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์น้ำใช้การ ภายใต้แผนความต้องการใช้น้ำปกติในช่วงฤดูแล้งและต้นฤดูฝนถัดไปที่ระดับ 12,000 ล้าน ลบ.ม. และจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลโดยตรงต่อผลผลิตภาคเกษตรในช่วงของการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวในช่วงครึ่งแรกของปี โดยเฉพาะข้าวนาปรัง อ้อย ผลไม้ และปาล์มน้ำมัน[52] นอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวจะส่งผลให้ระดับราคาสินค้าเกษตร และระดับราคาอาหารปรับเพิ่มสูงขึ้นจนอาจส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพของครัวเรือนโดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้น้อยและเปราะบาง

3) **ภาระหนี้สินภาคครัวเรือนยังอยู่ในระดับสูงและคุณภาพของสินเชื่อ SMEs ที่ด้อยลง** แม้ว่าสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ปรับตัวลดลง[53] แต่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 และยังมีความเสี่ยงด้านความสามารถในการชำระหนี้ทั้งของภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ SMEs ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนสินเชื่อ NPL (Stage 3) ต่อสินเชื่อรวมของ SMEs ในไตรมาสที่สามอยู่ที่ร้อยละ 9.21 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.01 ในไตรมาสก่อนหน้า และสัดส่วนสินเชื่อ NPL (Stage 3) ต่อสินเชื่อรวมของครัวเรือน อยู่ที่ร้อยละ 3.26 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.21 ในไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนความเปราะบางทางการเงินของภาค SMEs และภาคครัวเรือนของไทย ขณะเดียวกัน ความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน โดยเฉพาะสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกัน ส่งผลให้ครัวเรือนบางส่วนหันไปพึ่งพาแหล่งเงินกู้อื่นที่เข้าถึงได้ง่ายกว่า อาทิ สหกรณ์ออมทรัพย์ โรงรับจำนำ สินเชื่อประเภทซื้อก่อนจ่ายทีหลัง (Buy Now, Pay Later: BNPL) รวมทั้งสินเชื่อนอกระบบ ซึ่งอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการก่อหนี้เกินความสามารถในการชำระหนี้และการสะสมภาระหนี้สินในระยะยาว

---

49 ตามการลดลงของราคาหุ้น SK Hynix และ Samsung Electronics ร้อยละ 33.4 และร้อยละ 18.4 ตามลำดับ

50 อาทิ บริษัท Binance ถูกโจมตีระบบกระเป๋าสินทรัพย์ดิจิทัลส่งผลให้สินทรัพย์ดิจิทัลมูลค่าประมาณ 6.34 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ถูกโอนออกโดยไม่ได้รับอนุญาต และ ธนาคาร Crédit Mutuel Arkéa ของฝรั่งเศสถูกโจมตีและมีการโอนเงินโดยมิชอบประมาณ 100 ล้านยูโร เป็นต้น

51 ประกาศ ณ วันที่ 9 ตุลาคม 2569 เช่นเดียวกับ องค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศของสหรัฐฯ (NOAA) เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2569 ได้ประเมินว่ามีความเป็นไปได้สูงกว่าร้อยละ 83 ที่จะเกิดเอลนีโญระดับรุนแรงถึงรุนแรงมาก (strong-to-very strong El Niño) ในช่วงมกราคม – มีนาคม 2570

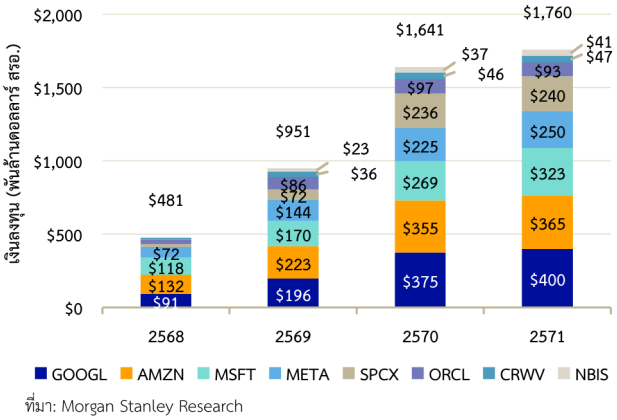
52 ปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรง ในช่วงปี 2540 – 2541 และช่วงปี 2558 – 2559 ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ภาคเกษตรของไทยลดลงร้อยละ 10.8 (ไตรมาสที่สอง ปี 2541) และร้อยละ 9.5 (ไตรมาสที่หนึ่ง ปี 2559) ตามลำดับ

53 หนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่สองของปี 2569 อยู่ที่ร้อยละ 85.3 ลดลงจากร้อยละ 86.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 86.6 ในช่วงเดียวกันของปี 2568

ความเสี่ยงจากการปรับฐานมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับ AI (AI Repricing Risk) และผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

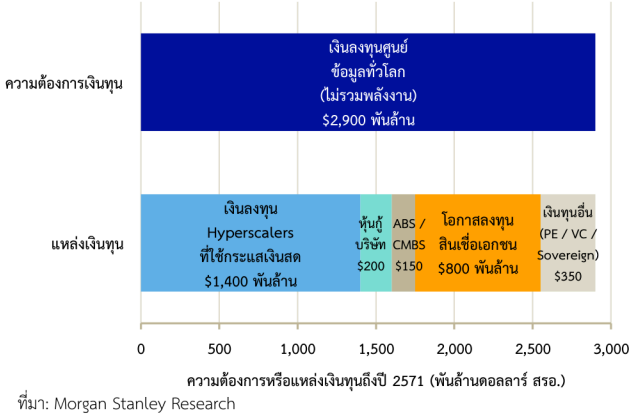
การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์ (AI) ส่งผลให้บริษัทเทคโนโลยีรายใหญ่เร่งลงทุนในศูนย์ข้อมูล ชิปประมวลผล และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยคาดว่ารายจ่ายลงทุนของบริษัทเทคโนโลยีและผู้ให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน AI รายสำคัญ 8 แห่ง จะเพิ่มขึ้นจาก 9.51 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2569 เป็น 1.76 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2571 ขณะที่ความต้องการเงินทุนสำหรับการลงทุนศูนย์ข้อมูลทั่วโลกในช่วงปี 2568 – 2571 คาดว่าจะสูงถึง 2.9 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ.[1] อย่างไรก็ตาม การลงทุนดังกล่าวอาจเผชิญความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนในอนาคต ประกอบกับการพึ่งพาแหล่งเงินทุนภายนอกมากขึ้น ทั้งการออกหุ้นกู้ สินเชื่อเอกชน รวมถึงการระดมทุนในลักษณะหมุนเวียน (Circular Financing)[2] ทั้งนี้ แม้การระดมทุนดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการลงทุนและสร้างความต้องการใช้บริการในอนาคต แต่เพิ่มความเชื่อมโยงและความเปราะบางทางการเงินระหว่างบริษัท ตลอดจนส่งผ่านความเสี่ยงไปยังบริษัทที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทานรวมถึงสถาบันการเงินและตลาดเงินตลาดทุนในภาพรวม ซึ่งอาจบั่นทอนความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนำไปสู่การปรับลดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับ AI (AI Repricing) ในวงกว้าง

แผนภาพที่ 1: ประมาณการรายจ่ายลงทุนของ Hyperscalers

ที่มา: Morgan Stanley Research

แผนภาพที่ 2: ประมาณการแหล่งเงินทุนสำหรับการลงทุนศูนย์ข้อมูลในช่วงปี 2568–2571

ที่มา: Morgan Stanley Research

นอกจากนี้ การขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน AI อาจเผชิญกับข้อจำกัดด้านอุปทาน (Supply Bottleneck) โดยเฉพาะกำลังการผลิตชิปและความพร้อมของระบบไฟฟ้าสำหรับศูนย์ข้อมูล โดยเจพีมอร์แกน (J.P. Morgan)[3] ประเมินว่าในปี 2570 กำลังการผลิตหน่วยความจำแบนด์วิดท์สูง (High Bandwidth Memory: HBM) เมื่อปรับด้วยข้อจำกัดของเทคโนโลยีการประกอบชิป CoWoS ปริมาณชิปที่ผลิตรวมจะต่ำกว่าความต้องการประมาณร้อยละ 19 ขณะที่ความต้องการกำลังไฟฟ้าสำหรับการประมวลผล AI ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ยังเผชิญข้อจำกัดจากความพร้อมของระบบโครงข่ายไฟฟ้า โดยสำนักงานพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency: IEA)[4] ประเมินว่าประมาณร้อยละ 20 ของกำลังรองรับศูนย์ข้อมูลที่มีแผนเพิ่มขึ้นทั่วโลกภายในปี 2573 อาจเผชิญความล่าช้าในการเชื่อมต่อโครงข่ายไฟฟ้า ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวอาจทำให้การก่อสร้างและเปิดดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลไม่เป็นไปตามแผน ส่งผลให้ต้นทุนการพัฒนาโครงการเพิ่มสูงขึ้นและการสร้างรายได้ล่าช้าออกไป จนอาจกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้และความคุ้มค่าของการลงทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่พึ่งพาเงินทุนจากภายนอกในสัดส่วนสูง

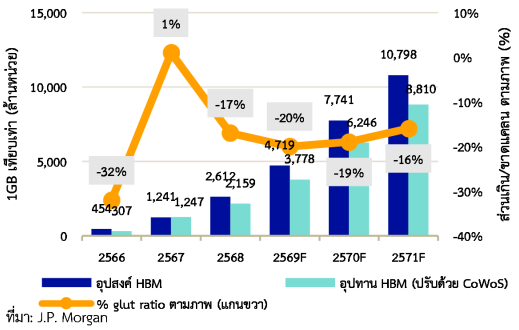
1 ที่มา: บริษัท มอร์แกน สแตนลีย์ (Morgan Stanley Research)

2 บริษัทผู้ให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน AI จะลงทุนในบริษัทที่พัฒนา AI โดยมีข้อตกลงให้บริษัทดังกล่าวกลับมาใช้บริการประมวลผลของบริษัทโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นเจ้าของเงินทุน

3 ที่มา: J.P. Morgan Research, “HBM S/D ratio (CoWoS adjusted),” เผยแพร่เมื่อกันยายน 2569

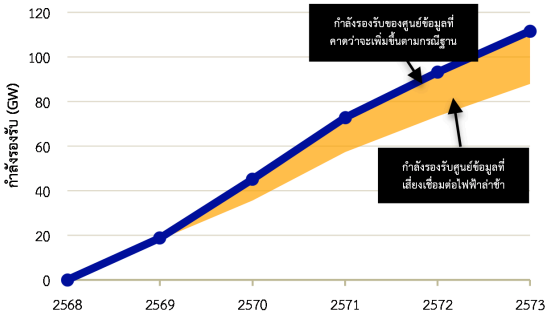
4 ที่มา: International Energy Agency (IEA) (2025), Energy and AI, Chapter 2, Figure 2.27, “Global Data Centre Capacity Additions in the Base Case and Capacity at Risk of Connection Delay Due to Grid Constraints, 2025–2030,” p. 96, Paris: IEA.

แผนภาพที่ 3: ความต้องการและกำลังการผลิตชิปหน่วยความจำ HBM (ปรับด้วยข้อจำกัดกำลังการผลิตและการประกอบชิปด้วยเทคโนโลยี CoWoS)

ที่มา: J.P. Morgan

แผนภาพที่ 4: แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของกำลังรองรับศูนย์ข้อมูลทั่วโลกและความเสี่ยงจากความล่าช้าในการเชื่อมต่อระบบโครงข่ายไฟฟ้า ปี 2568–2573

ที่มา: IEA

ความล่าช้าในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบกับความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุน อาจนำไปสู่การทบทวนหรือปรับลดแผนรายจ่ายลงทุนด้าน AI ซึ่งส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะการชะลอตัวของคำสั่งซื้อชิปประมวลผลเซิร์ฟเวอร์ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังจะเห็นได้จากแผนการลงทุนของหลายบริษัทที่มีการเลื่อนกระบวนการระดมทุนออกไปจากแผนเดิม จึงถือเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องติดตามเนื่องจากอาจส่งผลต่อภาพรวมการผลิตและการลงทุน และการไหลเข้าของเงินทุนไปยังประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิต AI ปรับตัวลดลง

รายชื่อบริษัทในห่วงโซ่อุปทาน AI ที่มีการเลื่อนหรือยกเลิกการนำบริษัทเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์

บริษัท / โครงการ	ธุรกิจหลัก	ประเทศ	แผน IPO เดิม	มูลค่าระดมทุน IPO ที่คาดการณ์(พันล้านดอลลาร์สรอ.)	สถานะล่าสุด
Solidigm (SK hynix)	ชิปหน่วยความจำ / SSD	สหรัฐฯ	ภายในปี 2570	15.00	ยุติการพิจารณา IPO เมื่อ 23 ต.ค. 2569
Switch	Data Centers	สหรัฐฯ	Q4/2569	10.00	ยังไม่มีกำหนดวันเข้าซื้อขายอย่างเป็นทางการ
SB Energy	พลังงาน / AI Infrastructure	สหรัฐฯ	ก.ย. 2569	5.00	อยู่ระหว่างพิจารณา อาจเป็น ธ.ค. 2569 หรือปี 2570
Firmus	AI Data Centers	ออสเตรเลีย	ต.ค. 2569	4.94	ถอนคำขอ IPO ที่ ASX เมื่อ 9 ต.ค. 2569
Nscale	AI Infrastructure	สหราชอาณาจักร	ก.ย. 2569	3.00	อยู่ระหว่างพิจารณา อาจเลื่อนไปปี 2570
AirTrunk (REIT)	Data Centers	ออสเตรเลีย	ก.ย. – ต.ค. 2569	1.50	เลื่อน – เป้าหมายต้นปี 2570
Aggreko	AI Infrastructure	สหราชอาณาจักร	ครึ่งหลังปี 2569	1.50	ชะลอกระบวนการ IPO

ที่มา: รวบรวมโดย สศช.

สำหรับประเทศไทย ความเสี่ยงดังกล่าวอาจส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานชะลอตัวลง เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าในหมวดที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์

ความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ต่อสถานการณ์น้ำและภาคเกษตร ปี 2570

แม้ว่าประเทศไทยจะเผชิญสถานการณ์อุทกภัยในหลายพื้นที่ช่วงปลายปี 2569 จากฝนตกหนักและอิทธิพลของร่องมรสุม แต่ในระยะต่อไปยังคงต้องติดตามความเสี่ยงจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ซึ่งอาจส่งผลให้ปริมาณฝนในปี 2570 ต่ำกว่าค่าปกติ และกระทบต่อสถานการณ์น้ำรวมทั้งภาคเกษตรของประเทศ จากข้อมูลพยากรณ์ภูมิอากาศล่าสุด โดยข้อมูลจากองค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศของสหรัฐฯ (National Oceanic and Atmospheric Administration หรือ NOAA)[1] แสดงให้เห็นว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญมีแนวโน้มเกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างน้อยถึงไตรมาสแรกของปี 2570 ส่งผลให้ความเสี่ยงต่อภาวะอากาศร้อนและแห้งกว่าปกติเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ปริมาณฝนสะสมของประเทศในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2569 อยู่ที่ 1,412 มิลลิเมตร และอาจต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระยะยาว (ค่าเฉลี่ย 10 ปีย้อนหลัง 1,474.3 มิลลิเมตร) และหากปริมาณฝนในช่วงที่เหลือของปีต่ำกว่าค่าปกติอย่างต่อเนื่องจะส่งผลต่อปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างเก็บน้ำในช่วงต้นฤดูฝนปี 2570

ข้อมูลจากคลังข้อมูลน้ำแห่งชาติ โดย สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569[2] พบว่า อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั่วประเทศมีปริมาณน้ำใช้การรวม 35,728 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 ของความจุใช้การ โดยยังอยู่ในระดับที่สามารถบริหารจัดการได้ อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำใช้การใน 4 เขื่อนหลักของลุ่มน้ำเจ้าพระยา[3] อยู่ที่ 12,239 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 49.38 ของความจุใช้การ ซึ่งใกล้เคียงกับระดับน้ำขั้นต่ำที่ต้องสำรองไว้เพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำในช่วงฤดูแล้งและต้นฤดูฝนถัดไป[4] สำหรับฤดูแล้งปี 2569/70 กรมชลประทานวางแผนจัดสรรน้ำจากโครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งประเทศจำนวน 28,004 ล้านลูกบาศก์เมตร[5] ปริมาณน้ำต้นทุน 43,479 ล้านลูกบาศก์เมตร และสำรองน้ำสำหรับต้นฤดูฝนปี 2570 จำนวน 15,470 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยามีแผนจัดสรรน้ำ 9,000 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรองรับการเพาะปลูกข้าวนาปรังประมาณ 6.28 ล้านไร่ อย่างไรก็ตาม หากปรากฏการณ์เอลนีโญยืดเยื้อจนถึงช่วงไตรมาสที่สองของปี 2570 และปริมาณฝนต่ำกว่าค่าปกติ อาจส่งผลให้สถานการณ์น้ำตึงตัวมากขึ้น โดยกรมชลประทานคาดว่า ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2570 ปริมาณน้ำใช้การคงเหลือในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศจะอยู่ที่ 5,557 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 31.00 ของความจุใช้การ ซึ่งต่ำกว่า 1,976 ล้านลูกบาศก์เมตร เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

ในเชิงเศรษฐกิจ ภาวะแล้งที่ยาวนานอาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ โดยเฉพาะข้าวนาปรัง (สัดส่วนร้อยละ 4.96 ของ GDP ภาคเกษตร) อ้อยโรงงาน (สัดส่วนร้อยละ 3.40 ของ GDP ภาคเกษตร) และมันสำปะหลัง (สัดส่วนร้อยละ 3.00 ของ GDP ภาคเกษตร) ตามลำดับ เนื่องจากข้อจำกัดด้านน้ำเพื่อการเพาะปลูกและการปรับลดพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งอาจกดดันรายได้เกษตรกร กำลังซื้อในภูมิภาค และแนวโน้มการขยายตัวของภาคเกษตรในปี 2570 ทั้งนี้ ระดับผลกระทบจะขึ้นอยู่กับปริมาณฝนในช่วงต้นฤดูฝนและประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่เพาะปลูกเป็นสำคัญ ดังนั้น ประเด็นที่ต้องติดตาม ได้แก่ ปริมาณฝนในช่วงต้นฤดูฝนปี 2570 ระดับน้ำใช้การใน 4 เขื่อนหลักลุ่มน้ำเจ้าพระยา และพื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อแนวโน้มการผลิตภาคเกษตรและเศรษฐกิจภูมิภาคในระยะต่อไป

---

1 ข้อมูลพยากรณ์ภูมิอากาศล่าสุดจาก El Niño/Southern Oscillation (ENSO) Diagnostic Discussion จัดทำโดย National Weather Service สังกัดองค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศของสหรัฐฯ (NOAA) เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2569

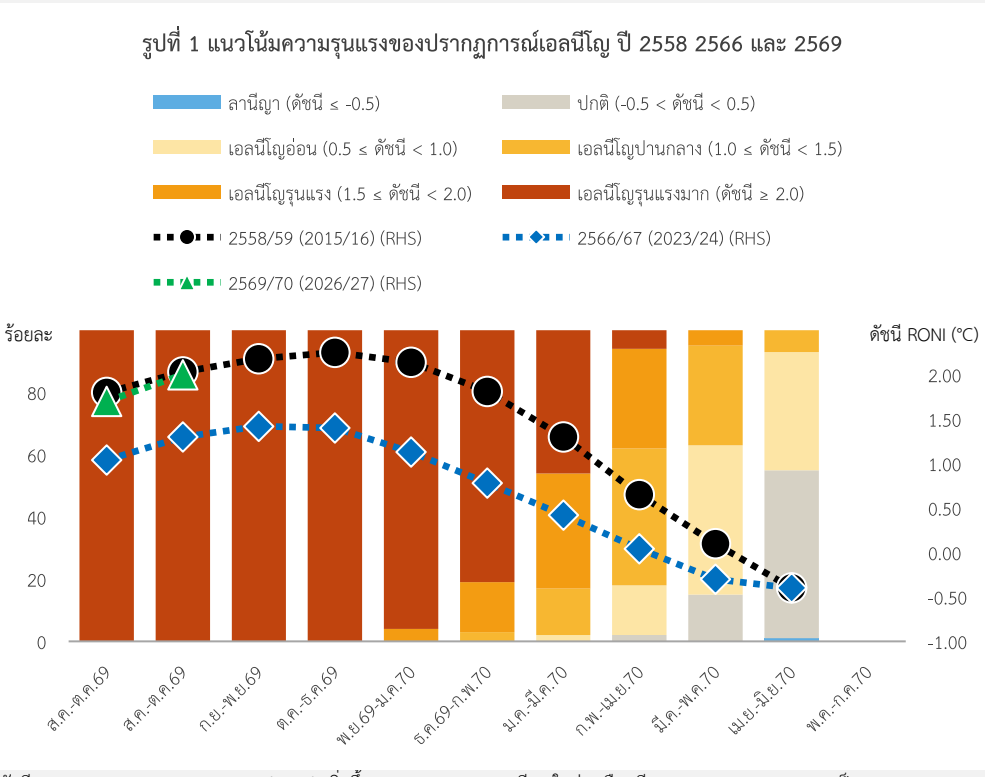
2 วันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 คือ วันเริ่มต้นเข้าสู่ช่วงฤดูแล้ง (1 พฤศจิกายน – 30 เมษายน) ตามเกณฑ์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและอุทกวิทยาของประเทศไทย

3 4 เขื่อนหลักในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ได้แก่ เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนแควน้อยบำรุงแดน และเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ มีความจุใช้การรวม 24,783 ล้านลูกบาศก์เมตร

4 ตามแผนความต้องการใช้น้ำปกติ 4 เขื่อนหลักต้องมีปริมาณน้ำใช้การรวมประมาณ 12,000 ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อรองรับการอุปโภคบริโภคและการเกษตรตลอดช่วงฤดูแล้งจนถึงต้นฤดูฝนถัดไป ทั้งนี้ ปริมาณน้ำใช้การ ณ วันที่ 1 พฤศจิกายน ที่ต่ำที่สุดในช่วง 30 ปีย้อนหลัง ได้แก่ ปี 2558 จำนวน 4,247 ล้านลูกบาศก์เมตร (ร้อยละ 17.14 ของความจุ) และปี 2562 จำนวน 5,376 ล้านลูกบาศก์เมตร (ร้อยละ 21.69 ของความจุ)

5 แผนจัดสรรน้ำฤดูแล้งปี 2569/70 ทั้งประเทศ แบ่งเป็น การเกษตร 16,807 ล้านลูกบาศก์เมตร การรักษาระบบนิเวศ 7,991 ล้านลูกบาศก์เมตร การอุปโภคบริโภค 2,738 ล้านลูกบาศก์เมตร และอุตสาหกรรม 468 ล้านลูกบาศก์เมตร พร้อมคาดการณ์พื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง 9.39 ล้านไร่

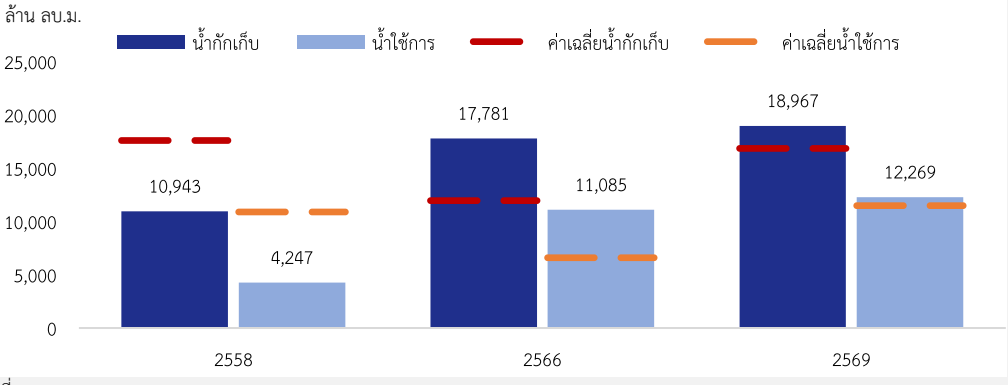
รูปที่ 1 แนวโน้มความรุนแรงของปรากฏการณ์เอลนีโญ ปี 2558 2566 และ 2569

ดัชนี Relative Oceanic Niño Index (RONI) เพิ่มขึ้นจาก -0.04 องศาเซลเซียส ในช่วงเดือนมีนาคม – พฤษภาคม 2569 เป็น 1.97 องศาเซลเซียส ในช่วงเดือนสิงหาคม – ตุลาคม 2569 และอยู่ใกล้เคียงเอลนีโญระดับรุนแรงมาก (Very Strong El Niño) ที่ระดับ 2.0 องศาเซลเซียส

ที่มา: NOAA

รูปที่ 2 ปริมาณน้ำใช้การ 4 เขื่อนหลักลุ่มน้ำเจ้าพระยา ปี 2558 2566 และ 2569 เทียบค่าเฉลี่ย 5 ปี

ที่มา: Thaiwater

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569 และ 2570

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2569 – 25701/

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
	2567	2568	2569		2570
			17 ส.ค. 69	16 พ.ย. 69	16 พ.ย. 69
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ[1/] (%)	3.5	3.6	3.3	3.6	3.3
สหรัฐอเมริกา	3.0	2.3	2.3	2.3	2.1
ยูโรโซน	1.3	1.2	0.9	1.0	1.3
ญี่ปุ่น	0.1	1.2	0.6	0.7	0.9
จีน	5.0	5.0	4.4	4.5	4.3
อัตราการขยายตัวของปริมาณการค้าโลก (%)	3.8	5.0	4.3	4.8	4.1
อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	35.3	32.9	32.5 – 33.5	32.8	33.0 – 34.0
ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ./บาร์เรล)	79.6	69.4	80.0 – 90.0	93.5	80.0 – 90.0
ราคาส่งออก ดอลลาร์ สรอ. (%)	1.4	0.7	2.5 – 3.5	3.0	1.0 – 2.0
ราคานำเข้า ดอลลาร์ สรอ. (%)	0.7	2.9	7.0 – 8.0	9.8	2.5 – 3.5
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	35.5	33.0	32.0	31.0	33.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) [2/]	1.49	1.48	1.65	1.59	1.72

หมายเหตุ: [1/] คำนวณบนฐานข้อมูลเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าของไทยโดยใช้วิธีการถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย

[2/] ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2569

1) **เศรษฐกิจโลกในปี 2570 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 ชะลอลงจากร้อยละ 3.6 ในปี 2569** ตามแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ โดยเฉพาะสหรัฐฯ ยูโรโซน และจีน ที่ยังมีข้อจำกัดจากการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศท่ามกลางแนวโน้มการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดต่อเนื่องเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ ขณะเดียวกัน กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และประเทศในภูมิภาคอาเซียนมีแนวโน้มชะลอลงจากฐานการขยายตัวที่อยู่ในระดับสูงในปีก่อนหน้า ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากการผลิตและส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และสินค้าเกี่ยวข้องกับปัญญาประดิษฐ์ (AI) ทำให้คาดว่า**ปริมาณการค้าโลกในปี 2570 จะขยายตัวร้อยละ 4.1 ชะลอลงจากร้อยละ 4.8 ในปี 2569** ตามการชะลอตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและฐานการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวสูงในปีก่อนหน้า

2) **ค่าเงินบาทในปี 2570 มีแนวโน้มจะอยู่ในช่วง 33.0 – 34.0 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่ากลาง 33.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) อ่อนค่าลงจากปี 2569 ที่เฉลี่ย 32.8 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.** เนื่องจาก (1) แนวโน้มการแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. จากแนวโน้มการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ท่ามกลางความเสี่ยงของแรงกดดันเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้แนวโน้มส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ยังอยู่ในระดับสูง และ (2) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลางที่ส่งผลให้ราคาน้ำมันยังอยู่ในระดับสูง และส่งผลให้นักลงทุนมีแนวโน้มที่จะลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องของมูลค่าการนำเข้าสินค้า ซึ่งอาจส่งผลให้ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดปรับตัวลดลง และเป็นปัจจัยกดดันให้ค่าเงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่าลง

3) **ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2570 คาดว่าจะอยู่ในช่วง 80.0 – 90.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล (ค่ากลาง 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล) ลดลงจากเฉลี่ย 93.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2569** โดยกรณีฐานคาดว่าสถานการณ์ความไม่สงบในภูมิภาคตะวันออกกลางจะเริ่มผ่อนคลายลงในช่วงไตรมาสแรกของปี 2570 ซึ่งจะส่งผลให้อุปทานน้ำมันดิบจากตะวันออกกลางมีแนวโน้มทยอยฟื้นตัวในช่วงที่เหลือของปี และส่งผลให้ส่วนต่างค่าชดเชยความเสี่ยง (Risk Premium) ลดลง ประกอบกับการเร่งกำลังการผลิตรวมถึงการเร่งระบายน้ำมันดิบสำรองของประเทศผู้ผลิตน้ำมันในภูมิภาคอื่น ๆ ส่งผลให้ดุลน้ำมันดิบโลกมีแนวโน้มกลับมาเกินดุลในช่วงปี 2570 อย่างไรก็ดี ความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และความล่าช้าในการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสียหายยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่จะกดดันให้ราคาน้ำมันดิบมีความผันผวนและไม่ได้ปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว

4) **ราคาสินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2570 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 1.0 – 2.0 (ค่ากลางร้อยละ 1.5) และร้อยละ 2.5 – 3.5 (ค่ากลาง 3.0) ชะลอลงจากร้อยละ 3.0 และร้อยละ 9.8 ในปี 2569** สอดคล้องกับแนวโน้มราคาน้ำมันดิบและสินค้าวัตถุดิบอื่น ๆ ที่ปรับลดลงภายหลังจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางผ่อนคลายมากขึ้น

5) **รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2570 คาดว่าจะอยู่ที่ 1.72 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 จาก 1.59 ล้านล้านบาทในปีก่อนหน้า** ตามแนวโน้มค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เพิ่มขึ้น โดยค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2570 คาดว่าจะเฉลี่ยอยู่ที่ 52,045 บาทต่อคนต่อทริป เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 จาก 51,380 บาทต่อคนต่อทริป ในปี 2569 ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามายังประเทศไทยในปี 2570 คาดว่าจะอยู่ที่ 33.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 จาก 31.0 ล้านคนในปี 2569

6) **การเบิกจ่ายงบประมาณ** ประกอบด้วย **(1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570** ที่ร้อยละ 92.3 ของวงเงินงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น อัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และอัตราเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 (**2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลื่อมปี** ในปีงบประมาณ 2570 ที่ร้อยละ 90.5 ของงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ **(3) อัตราการเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐวิสาหกิจในปี 2570** (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2569 – ธันวาคม 2570) ที่ร้อยละ 90.0 ของวงเงินงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.08 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.49 จากปีก่อนหน้า และ **(4) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน** เพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 ภายใต้แผนงานที่ 2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลไปสู่การใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกของภาครัฐ ที่คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งหมดภายในปี 2570

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2570

เศรษฐกิจไทยในปี 2570 มีแนวโน้มขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.0 – 3.0 (ค่ากลางประมาณการร้อยละ 2.5) ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2569 ส่วนอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.8 – 1.8 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 16 พฤศจิกายน 2569 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2570 จะขยายตัวร้อยละ 2.0 – 3.0 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.5 ในปี 2569 สำหรับอัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.8 – 1.8 เทียบกับร้อยละ 2.0 ในปี 2569 และบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP เทียบกับการเกินดุลร้อยละ 0.6 ในปี 2569 โดยมีองค์ประกอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนี้

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

1) **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค** ประกอบด้วย **(1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.3 ในปี 2569 ส่วนหนึ่งเป็นการชะลอลงจากฐานการบริโภคที่สูงอันเนื่องมาจากมาตรการของภาครัฐ อย่างไรก็ดี การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของฐานรายได้นอกภาคเกษตร ทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มลดลง และ **(2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาล** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 เทียบกับร้อยละ 1.2 ในปี 2569 ตามการลดลงของกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำทั้งในส่วนของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570 และงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปี 2570

2) **การลงทุนรวม** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.7 ชะลอตัวจากร้อยละ 11.1 ในปี 2569 โดย **(1) การลงทุนภาคเอกชน** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 7.9 ชะลอตัวจากร้อยละ 14.1 ในปี 2569 โดยเป็นการชะลอลงภายหลังจากเร่งการลงทุนไปแล้ว และสอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของการส่งออกสินค้าที่ขยายตัวในเกณฑ์สูงในปีก่อนหน้า อย่างไรก็ดี การลงทุนภาคเอกชนยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้ดีต่อเนื่องตามแรงส่งจากโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2568 – 2569 ที่อยู่ในระดับสูงและมีแนวโน้มจะลงทุนจริงในปี 2570 โดยเฉพาะในหมวดดิจิทัล และหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ขณะที่ **(2) การลงทุนภาครัฐ** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในปี 2569 สอดคล้องกับกรอบงบประมาณรายจ่ายลงทุนประจำปีงบประมาณ 2570 และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า รวมทั้งงบประมาณเพิ่มเติมจากพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 ในส่วนแผนงานที่ 2 ที่คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายภายในปี 2570

3) **มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 8.6 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 20.4 ในปี 2569 สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก ท่ามกลางความไม่แน่นอนของมาตรการกีดกันทางการค้า ขณะที่การส่งออกบริการมีแนวโน้มฟื้นตัวตามการเพิ่มขึ้นของรายรับจากภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวตลาดระยะไกลที่มีกำลังซื้อสูง ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวปรับตัวสูงขึ้น โดยคาดว่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2570 จะอยู่ที่ 1.72 ล้านล้านบาท เทียบกับ 1.59 ล้านล้านบาทในปี 2569 ทั้งนี้ ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2570 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 6.7 ชะลอลงจากร้อยละ 15.5 ในปีก่อนหน้า

4) **มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.1 ชะลอลงจากร้อยละ 29.3 ในปี 2569 สอดคล้องกับแนวโน้มการชะลอตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชน ทั้งนี้ เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการที่มีแนวโน้มลดลง ตามราคาค่าขนส่งทางทะเลที่คาดว่าจะปรับตัวลดลงภายหลังจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางคลี่คลาย ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2570 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.6 ชะลอลงจากร้อยละ 17.7 ในปี 2569

5) **ดุลการค้า** คาดว่าจะเกินดุล 1.33 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงเมื่อเทียบกับการเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2569 ทั้งนี้ เมื่อรวมกับดุลบริการที่มีแนวโน้มขาดดุลลดลง ตามแนวโน้มรายรับจากนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2570 มีแนวโน้มเกินดุล 8.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 1.4 ของ GDP) เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับการเกินดุล 3.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (ร้อยละ 0.6 ของ GDP) ในปี 2569

6) **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2570 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.8 – 1.8 (ค่ากลางร้อยละ 1.3) ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในปี 2569 ตามแนวโน้มการลดลงของราคาพลังงาน วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางเนื่องจากแนวโน้มการคลี่คลายสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่จะส่งผลให้แรงกดดันด้านอุปทานน้ำมันเริ่มผ่อนคลายลง

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2569 และปี 2570 ควรให้ความสำคัญกับ

1) **การเตรียมความพร้อมรองรับความเสี่ยงจากสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยังมีความไม่แน่นอนสูง** โดยเฉพาะผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงานและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความมั่นคงทางพลังงาน การดูแลความเพียงพอของวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางที่สำคัญ และการติดตามผลกระทบจากความผันผวนของราคาพลังงานต่อระดับราคาสินค้าและต้นทุนการผลิตอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งเตรียมมาตรการรองรับในกรณีที่การปรับเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิตส่งผ่านไปยังราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นและกระทบต่อค่าครองชีพของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยอย่างมีนัยสำคัญ

2) **การดูแลการผลิตภาคเกษตรและเสริมสร้างความมั่นคงด้านรายได้ของเกษตรกร** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ** เพื่อรองรับผลกระทบจากฤดูแล้งอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่ไปกับการวางแผนการเพาะปลูก โดยบูรณาการข้อมูลกำหนดพื้นที่เพาะปลูกให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำต้นทุน และส่งเสริมการใช้น้ำอย่างคุ้มค่าเพื่อลดความเสี่ยงจากความเสียหายของพืชผล รวมทั้งการจัดเตรียมความพร้อมแหล่งน้ำสำรองในพื้นที่นอกเขตชลประทาน และการติดตามสถานการณ์น้ำและสภาพอากาศอย่างใกล้ชิดเพื่อให้สามารถแจ้งเตือนและปรับแผนการผลิตได้อย่างทันท่วงที **(2) การเตรียมมาตรการทางการเงินการคลัง**เพื่อช่วยเหลือและฟื้นฟูเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติโดยเฉพาะปัญหาภัยแล้ง โดยประสานการดำเนินงานกับกลไกประกันภัยที่ภาครัฐสนับสนุน เพื่อให้การช่วยเหลือมีความครอบคลุมและลดความซ้ำซ้อนของการใช้จ่ายภาครัฐ และ **(3) การยกระดับผลิตภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร** โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการแปรรูป การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และตลาดผู้ซื้อ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการผลิต ความปลอดภัย คุณภาพ และสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและกฎระเบียบของประเทศคู่ค้า

3) **การเร่งฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยว** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การเร่งรัดสร้างความเชื่อมั่นและฟื้นฟูตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติ** โดยเฉพาะตลาดหลักที่มีความสำคัญต่อรายได้การท่องเที่ยวของประเทศ ควบคู่ไปกับการเร่งเจรจากับพันธมิตรสายการบินเพื่อเพิ่มจำนวนและความถี่ของเที่ยวบิน รวมถึงการเปิดเส้นทางบินใหม่ เพื่อเพิ่มความสะดวกและความสามารถในการเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย โดยเฉพาะจากตลาดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายสูง **(2) การดำเนินงานตามแผนการท่องเที่ยวปี 2570 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภายใต้แนวทาง The Year of Transformation** โดยเฉพาะการกระจายตลาดนักท่องเที่ยว การพัฒนาสินค้าท่องเที่ยวมูลค่าสูง และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านคุณภาพและประสบการณ์การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวควบคู่กับการยกระดับคุณภาพบริการ และการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย และ **(3) การสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและชุมชน ควบคู่ไปกับการลงทุนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมใหม่ เพื่อสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว และสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว

4) **การรักษาแรงขับเคลื่อนของการส่งออก** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การบริหารจัดการเพื่อลดผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ** โดยเร่งหาข้อสรุปร่วมกับรัฐบาลสหรัฐฯ ภายใต้ข้อตกลงการค้าต่างตอบแทน (Agreement on Reciprocal Trade: ART) ควบคู่ไปกับการจัดทำระบบติดตามและประเมินผลกระทบของมาตรการทางการค้าในระดับสินค้าและอุตสาหกรรมเพื่อช่วยในการกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการและการเจรจาการค้าให้ตรงกับกลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบ **(2) การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการแสวงหาตลาดใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยง** โดยเร่งเจรจาความตกลงการค้าเสรีและความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าสำคัญ การขยายตลาดส่งออกใหม่เพื่อกระจายความเสี่ยงและลดการพึ่งพาตลาดส่งออกหลักบางประเทศ ควบคู่กับการแก้ไขข้อจำกัดและอุปสรรคด้านกฎระเบียบ มาตรฐานสินค้า พิธีการศุลกากร และการอำนวยความสะดวกทางการค้า **(3) การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบและมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า** โดยเฉพาะมาตรการของสหรัฐฯ มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) และข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมและแรงงาน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนและต้นทุนการส่งออก และ **(4) การสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตร**ให้กลับมาขยายตัวและแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยเฉพาะข้าว ยางพารา ผลไม้สดและแช่แข็ง เนื้อสัตว์แปรรูป รวมถึงการสนับสนุนสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ประเทศไทยมีศักยภาพ

5) **การขับเคลื่อนการลงทุนภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นการสร้างประโยชน์ต่อเนื่องจากการลงทุนจากต่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ** โดย **(1) การยกระดับหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน**ให้มีการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบภายในประเทศมากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบ การจ้างแรงงานไทยและพัฒนาบุคลากรทักษะสูง การใช้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการภายในประเทศ การวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี และ **(2) การกำหนดเงื่อนไขให้มีกลไกในการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศ**โดยเฉพาะ SMEs ไทยให้ได้รับประโยชน์ผ่านการฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการสนับสนุนด้านเทคนิค โดยการสร้างแพลตฟอร์มจับคู่ธุรกิจ รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะหรือสาธิตทางเทคโนโลยี เพื่อเชื่อมต่อความรู้ความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ากับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพสามารถเข้าถึงเงินทุนสำหรับการลงทุนเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยมุ่งเน้นธุรกิจในอุตสาหกรรมเป้าหมายและกิจการที่มีแผนปรับปรุงผลิตภาพอย่างเป็นรูปธรรม

6) **การรักษาแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐและการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน** โดยให้ความสำคัญกับ **(1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2570** โดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปีงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินสามารถเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้โดยเร็ว โดยอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณทั้งปีงบประมาณต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 93 ของงบประมาณทั้งหมด แบ่งเป็น การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำไม่ต่ำกว่าร้อยละ 98 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75 ตามลำดับ พร้อมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายเหลื่อมปี โดยเฉพาะโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างและจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้เกิดการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง **(2) การดำเนินโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน**เพื่อแก้ไขปัญหาผลกระทบจากสถานการณ์วิกฤตด้านพลังงานและสร้างการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานของประเทศ พ.ศ. 2569 วงเงิน 400,000 ล้านบาท โดยเฉพาะในแผนงานที่ 2 ให้สามารถเบิกจ่ายได้ภายในปีงบประมาณ 2570 และสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของพระราชกำหนดฯ **(3) การเร่งผลักดันการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานผ่านการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPP) และการระดมทุนผ่านกองทุน Thailand Future Fund** เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและลดภาระงบประมาณของภาครัฐ และ **(4) การรักษาพื้นที่ทางการคลังให้เพียงพอสำหรับการรองรับสถานการณ์ความไม่แน่นอนในอนาคต** ทั้งจากสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ โดยกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการลดการขาดดุลทางการคลังและรักษาระดับหนี้สาธารณะให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สาธารณะและต้นทุนการกู้ยืมของภาครัฐที่อาจเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล

บทบาทของประเทศในภูมิภาคเอเชียในห่วงโซ่อุปทานด้านปัญญาประดิษฐ์

การขยายตัวของการลงทุนด้านปัญญาประดิษฐ์ (AI) เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้การค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ขยายตัวในเกณฑ์สูงทั้งด้านการส่งออกและการนำเข้า โดยองค์การการค้าโลก (WTO) รายงานว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 มูลค่าการค้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ทั่วโลกเพิ่มขึ้นร้อยละ 67.0 เร่งขึ้นจากร้อยละ 31.0 ในปี 2568 และเป็นแหล่งที่มาของการขยายตัวของมูลค่าการค้าโลกร้อยละ 47.0 เทียบกับร้อยละ 43.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับการส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวในช่วง 8 เดือนแรกของปี 2569[1] ของเกาหลีใต้ มาเลเซีย สิงคโปร์ ไต้หวัน และไทย ที่ขยายตัวร้อยละ 149.6 ร้อยละ 77.4 ร้อยละ 70.1 ร้อยละ 58.1 และร้อยละ 54.9 ตามลำดับ

ประเทศในภูมิภาคเอเชียถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อุปทานมาอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อพิจารณาสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ กลุ่มวงจรรวม กลุ่มคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประมวลผล และอุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม มากกว่าร้อยละ 70 ส่งออกจากประเทศในภูมิภาคเอเชีย (แผนภาพที่ 5) โดยมีประเทศฮ่องกง ไต้หวัน และจีน เป็นฐานการส่งออกสำคัญ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาโครงสร้างการส่งออกในปี 2562 เทียบกับปี 2569 สำหรับ**การส่งออกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ประมวลผล** พบว่าจีนซึ่งเคยเป็นศูนย์กลางการผลิตหลักในปี 2562 เริ่มมีบทบาทลดลง โดยมีสัดส่วนการส่งออกลดลงจากร้อยละ 50.1 ของมูลค่าการส่งออกรวม 20 ประเทศหลัก มาอยู่ที่ร้อยละ 15.4 ในปี 2569 ขณะที่ไต้หวันขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดแทน ด้วยมูลค่าสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 29.0 ในปี 2569 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.1 ในปี 2562 เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน อาทิ สิงคโปร์ และเวียดนาม มีบทบาทเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8.1 และร้อยละ 5.5 (จากร้อยละ 2.5 และร้อยละ 1.3 ในปี 2562 ตามลำดับ) สะท้อนการกระจายฐานการผลิตออกจากจีนในช่วงที่ผ่านมาภายหลังเผชิญกับมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ เช่นเดียวกับ **การส่งออกอุปกรณ์สื่อสาร**ที่แม้ว่าจีนจะยังเป็นประเทศส่งออกอันดับหนึ่งในปี 2569 แต่มีส่วนแบ่งในตลาดโลกลดลง จากร้อยละ 48.1 เป็นร้อยละ 31.2 ของมูลค่าการส่งออกรวม 20 ประเทศหลัก ขณะที่ ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเอเชียมีส่วนแบ่งในการส่งออกมากขึ้น รวมถึงประเทศไทยที่มีสัดส่วนการส่งออกอุปกรณ์สื่อสารเพิ่มจากร้อยละ 0.9 เป็นร้อยละ 5.6 ของมูลค่าการส่งออกรวม 20 ประเทศหลัก ขณะที่**การส่งออกวงจรรวม** ฮ่องกงยังเป็นศูนย์กลางการส่งออกหลักของโลก แต่มีสัดส่วนการส่งออกลดลงเล็กน้อย จากร้อยละ 20.1 มาอยู่ที่ร้อยละ 19.8 ในปี 2569 ขณะที่จีนและเกาหลีใต้มีสัดส่วนการส่งออกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15.2 และร้อยละ 11.7 เป็นร้อยละ 19.6 และร้อยละ 16.7 ในปี 2569 ตามลำดับ

การขยายตัวสูงของการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความต้องการนำเข้าปัจจัยการผลิตและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องที่เพิ่มขึ้นตามความเชื่อมโยงของกระบวนการผลิตระหว่างประเทศ ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มและประโยชน์ต่อเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นภายในประเทศแตกต่างกันออกไปตามโครงสร้างการผลิตและบทบาทในห่วงโซ่อุปทาน โดยเมื่อพิจารณาโครงสร้างการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI โดยแบ่งออกเป็น (1) สินค้าปัจจัยการผลิต (Intermediate inputs) อาทิ แผงวงจร ชิป วัตถุดิบและเคมีภัณฑ์สำหรับการผลิตเซมิคอนดักเตอร์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ รวมไปถึงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และ (2) สินค้าอุปกรณ์ประมวลผล AI (AI Equipment)ได้แก่ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารและโทรคมนาคม รวมถึงอุปกรณ์จัดเก็บและประมวลผลข้อมูล เป็นต้น[2] จะสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามบทบาทในห่วงโซ่อุปทานได้ดังนี้

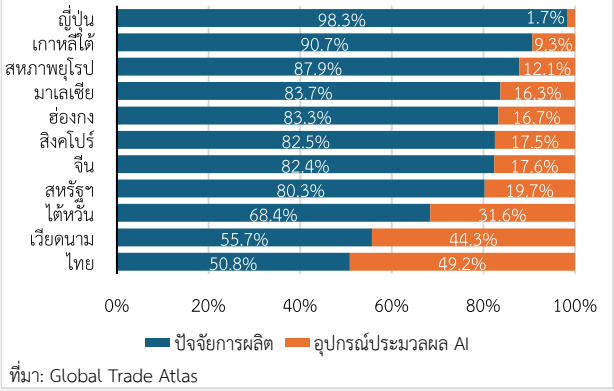
บทบาทในห่วงโซ่อุปทาน	ประเทศ	ดุลการค้าสินค้าเกี่ยวกับ AI
ผู้ส่งออกทั้งปัจจัยการผลิตและอุปกรณ์ประมวลผล	ไต้หวัน เกาหลีใต้ จีน ฮ่องกง	เกินดุล
ผู้ส่งออกปัจจัยการผลิต	สิงคโปร์ มาเลเซีย	เกินดุล
ผู้ส่งออกอุปกรณ์ประมวลผล แต่นำเข้าปัจจัยการผลิต	ไทย เวียดนาม	ขาดดุล
ผู้นำเข้าอุปกรณ์ประมวลผล	สหรัฐฯ สหภาพยุโรป	ขาดดุล

กลุ่มประเทศที่มีแนวโน้มจะได้รับผลประโยชน์สูงสุด ได้แก่ กลุ่มประเทศที่ส่งออกทั้งปัจจัยการผลิตไปยังประเทศอื่น ๆ ในห่วงโซ่อุปทานที่มุ่งเน้นการผลิตอุปกรณ์ประมวลผล และการส่งออกสินค้าไปยังประเทศปลายของการลงทุนใน AI เช่น สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป ขณะเดียวกันกลุ่มประเทศผู้ส่งออกปัจจัยการผลิตจะเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (เกินดุลการค้า) มากกว่ากลุ่มประเทศที่เป็นผู้ส่งออกสินค้าอุปกรณ์ประมวลผลเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ กลุ่มประเทศที่มีการส่งออกปัจจัยการผลิตมีแนวโน้มที่จะมีอัตราการขยายตัวของการส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวในระดับที่สูงกว่า จนส่งผลให้ดุลการค้าในภาพรวมปรับตัวเพิ่มขึ้น ความแตกต่างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทในห่วงโซ่อุปทานมีความสำคัญต่อโครงสร้างดุลการค้า โดยเฉพาะประเทศที่มีศักยภาพในการผลิตและส่งออกปัจจัยการผลิตสำคัญ ซึ่งสามารถได้รับประโยชน์จากการขยายตัวของอุปสงค์สินค้า AI โลกผ่านการเกินดุลการค้าในระดับสูง ขณะที่ประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าชิ้นส่วนเพื่อประกอบและส่งออกอุปกรณ์อาจมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากกว่าการเกินดุลจากการส่งออกสินค้าสำเร็จรูปจนส่งผลให้ประสบภาวะขาดดุลการค้าในกลุ่มสินค้าดังกล่าว

1 ที่มา Global Trade Atlas

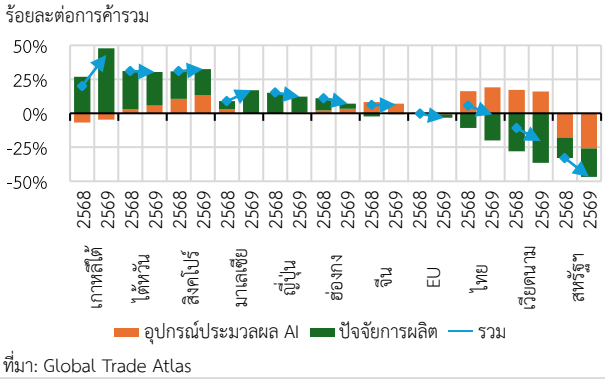
2 การจัดกลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI อ้างอิงจาก องค์การการค้าโลก World Trade Report 2025

แผนภาพที่ 1 สัดส่วนการส่งออกสินค้าเกี่ยวกับ AI -ของประเทศต่าง ๆ

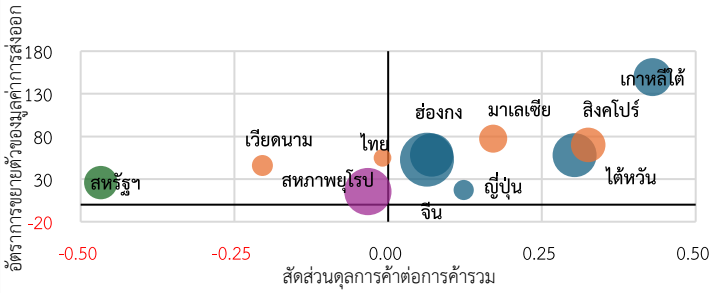
ที่มา: Global Trade Atlas

แผนภาพที่ 2 ดุลการค้าของสินค้าเกี่ยวกับ AI

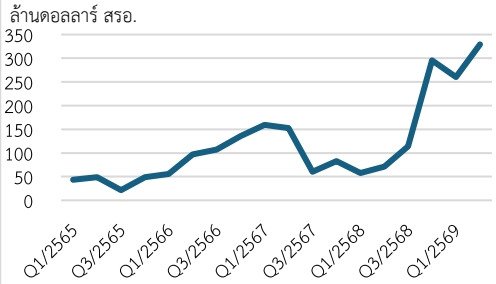
ที่มา: Global Trade Atlas

แผนภาพที่ 3 การขยายตัวของการส่งออกและสัดส่วนดุลการค้าของประเทศสำคัญ

ที่มา: Global Trade Atlas

แผนภาพที่ 4 ดุลบริการ ด้านการรับจ้างผลิตของไทย

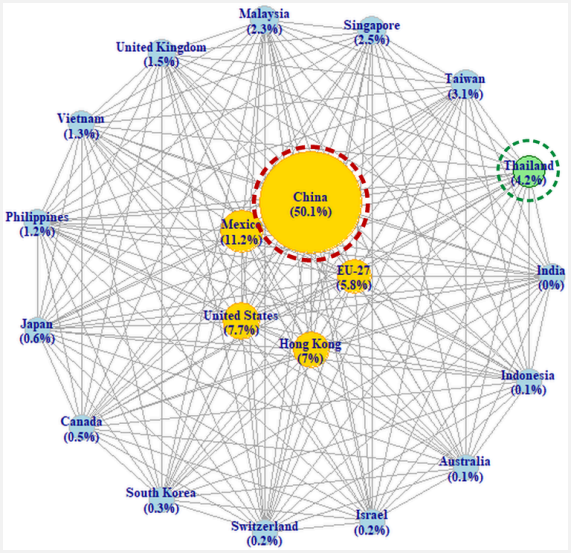
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำหรับประเทศไทย แม้ว่าการส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI จะขยายตัวในเกณฑ์สูง แต่การนำเข้าเพิ่มขึ้นในอัตราสูงเช่นกัน จนส่งผลให้ดุลการค้าโดยรวมขาดดุล โดยในไตรมาสที่สามของปี 2569 การส่งออกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ขยายตัวร้อยละ 70.9 (สัดส่วนร้อยละ 31.4 ของการส่งออกทั้งหมด) เทียบกับร้อยละ 9.4 ของสินค้าอื่น นำโดยอุปกรณ์โทรคมนาคม (ร้อยละ 127.5) คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 53.2) และ IC และ PCB (ร้อยละ 41.5) อย่างไรก็ดี การนำเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI ขยายตัวสูงกว่าที่ร้อยละ 84.7 โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ (ร้อยละ 194.2) และอุปกรณ์โทรคมนาคม (ร้อยละ 161.7) สะท้อนว่าการผลิตเพื่อส่งออกของไทยยังพึ่งพาชิ้นส่วนนำเข้าในสัดส่วนสูง ส่งผลให้ดุลการค้าของสินค้า AI ของไทยขาดดุลอยู่ที่ 5,053 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสที่สามของปี 2569 เพิ่มขึ้นจากการขาดดุล 1,249 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ นอกจากการผลิตและการส่งออกแล้ว ประเทศไทยยังมีบทบาทสำคัญในการให้บริการรับจ้างผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับ AI โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ประเทศไทยเกินดุลบริการ ด้านการรับจ้างผลิตสูงถึง 590 ล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 129 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสะท้อนบทบาทที่เพิ่มขึ้นของไทยในห่วงโซ่อุปทานแต่จะเห็นได้ว่ามูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นภายในประเทศยังเป็นไปอย่างจำกัด เนื่องจากเผชิญกับข้อจำกัดของโครงสร้างการผลิตไทยที่ยังพึ่งพาการนำเข้าปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศในระดับสูง

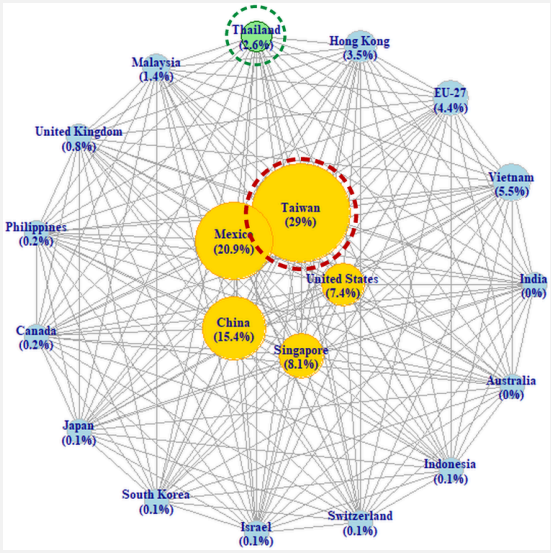
ดังนั้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศและยกระดับบทบาทของไทยในห่วงโซ่อุปทาน AI โลก ภาครัฐจึงควรมุ่งเน้น (1) การขยายและดึงดูดการลงทุนกลุ่มกิจกรรมที่มีมูลค่าสูง เพื่อยกระดับบทบาทของไทยจากฐานการผลิตดั้งเดิมไปสู่กิจกรรมที่มีมูลค่าสูงขึ้นในห่วงโซ่อุปทาน AI ของโลก (2) การเพิ่มผลิตภาพในประเทศเพื่อเปลี่ยนบทบาทผู้ประกอบการไทยจากผู้รับจ้างการผลิต (Original equipment manufacturer: OEM) ไปสู่การสร้างนวัตกรรมและเจ้าของเทคโนโลยีผ่านการสร้างพันธมิตรจับคู่ธุรกิจและผลักดันให้บรรษัทข้ามชาติถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและแรงงานไทยเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกและภูมิภาค และ (3) การเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานที่มีอยู่ในประเทศเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะ SMEs และการส่งเสริมการใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตภายในประเทศ (local content) ให้มากขึ้นเพื่อลดการขาดดุล ควบคู่ไปกับการจูงใจให้นักลงทุนต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนตั้งฐานการผลิตในไทยมีการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการไทย

แผนภาพที่ 5: สัดส่วนการส่งออกของ 20 ประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ในสินค้ากลุ่มวงจรรวม (HS 8542) กลุ่มคอมพิวเตอร์ (HS 8471) และกลุ่มอุปกรณ์สื่อสาร (HS 8517) ปี 2562 เทียบกับปี 2569

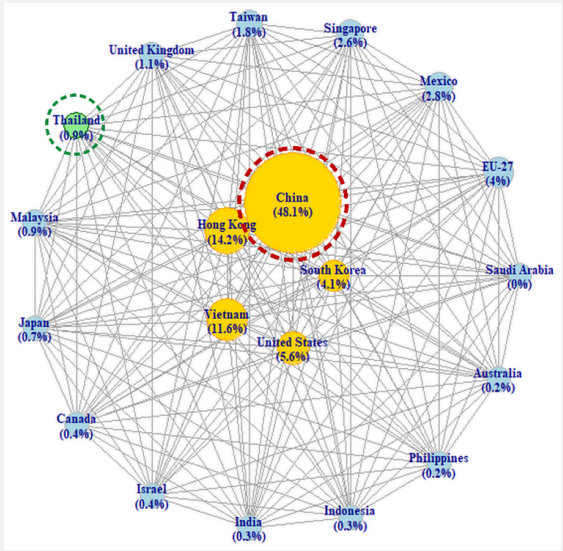
กลุ่มคอมพิวเตอร์ (HS 8471): ปี 2562

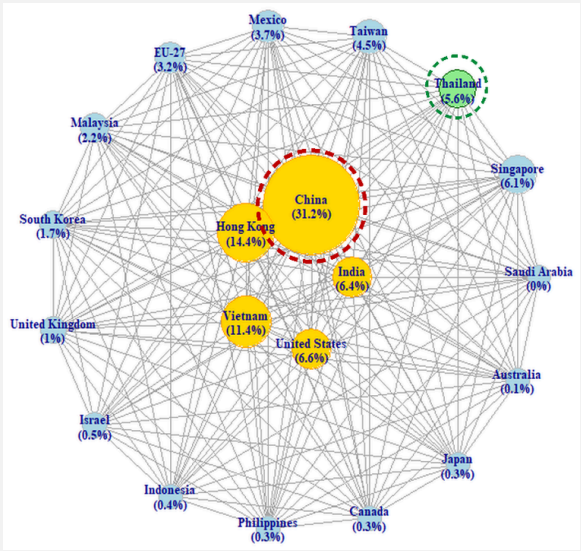
กลุ่มคอมพิวเตอร์ (HS 8471): 8 เดือนแรกของปี 2569

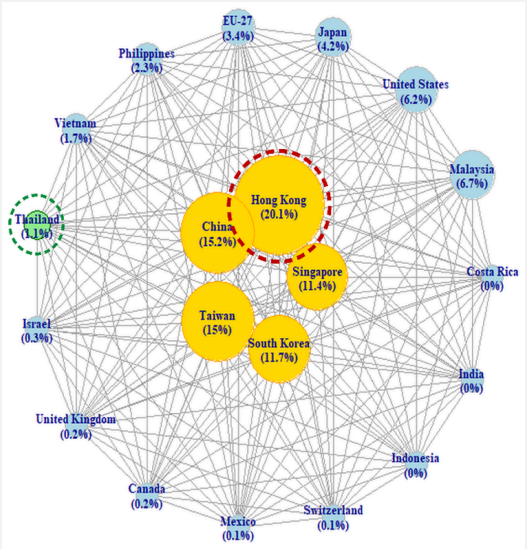
กลุ่มอุปกรณ์สื่อสาร (HS 8517): ปี 2562

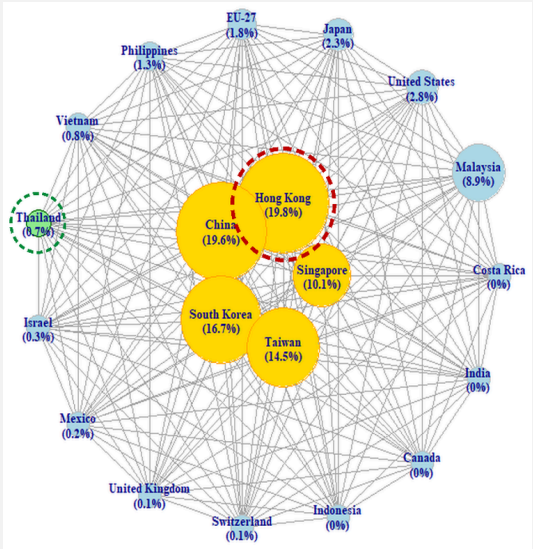
กลุ่มอุปกรณ์สื่อสาร (HS 8517): 8 เดือนแรกของปี 2569

กลุ่มวงจรรวม (HS 8542): ปี 2562

กลุ่มวงจรรวม (HS 8542): 8 เดือนแรกของปี 2569

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สศช. หมายเหตุ: ขนาดวงกลมแสดงสัดส่วนการส่งออก สีเหลือง = 5 ประเทศผู้ส่งออกสูงสุด, สีเขียว = ไทย | เส้นประสีแดง = ประเทศผู้ส่งออกอันดับ 1

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2569 – 2570[1/]

	ข้อมูลจริง		ประมาณการ		
			2569		2570
	ปี 2567	ปี 2568	ณ 17 ส.ค. 69	ณ 16 พ.ย. 69	ณ 16 พ.ย. 69
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	18,683.9	18,971.7	19,711.6	19,787.5	20,539.4
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	266,102.7	269,615.0	279,602.4	280,678.8	290,883.9
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	529.4	577.0	597.3	603.3	613.1
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	7,539.3	8,200.0	8,472.8	8,557.3	8,683.1
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.9	2.4	2.0 – 2.5	2.5	2.0 – 3.0
การลงทุนรวม (CVM, %)[2/]	-0.3	4.9	7.9	11.1	6.7
ภาคเอกชน (CVM, %)	-1.9	3.5	9.6	14.1	7.9
ภาครัฐ (CVM, %)	4.5	8.9	3.1	3.1	3.3
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	4.4	2.7	2.6	2.3	2.0
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	2.6	0.6	1.2	1.2	1.0
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	7.5	9.3	10.6	15.5	6.7
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	296.8	334.9	385.9	403.2	437.8
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	5.8	12.8	15.1	20.4	8.6
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	4.4	12.1	12.1	17.4	7.1
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	5.7	6.8	16.0	17.7	5.6
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)[3/]	265.4	301.0	389.6	389.1	424.6
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %)[3/]	4.2	13.4	25.5	29.3	9.1
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)[3/]	3.5	10.3	18.0	19.5	6.1
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	31.4	33.9	-3.7	14.0	13.3
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	22.8	29.0	-7.4	3.8	8.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	4.3	5.0	-1.2	0.6	1.4
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	0.4	-0.1	1.5 – 2.0	2.0	0.8 – 1.8
GDP Deflator	0.9	-0.9	1.5 – 2.0	1.8	0.8 – 1.8

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2569

หมายเหตุ: [1/]เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

[2/]การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

[3/]ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย